

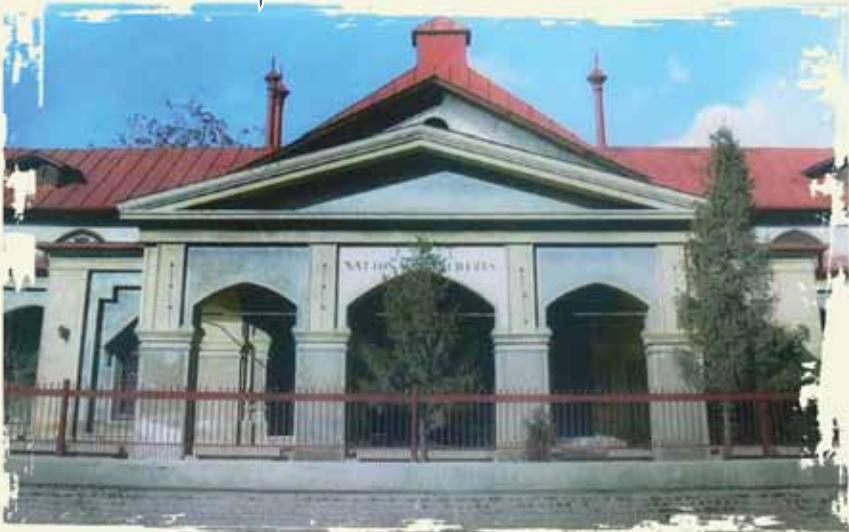

د پوهنې وزارت
د تعلیمي نصاب د پراختیا، د بنوونکو د
روزې او د سائنس د مرکز معینت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي
کتابونو د تالیف لوی راست

پښتو

نهم تولگی

معنی
لکھ

ن کېږي.
خواسته

د ۲۰ پ. ن: ۱۳۹۰ هـ. ش.

Ketabton.com

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ.

ټولکۍ ټهه

د پوهنې وزارت
تعلیمي نصاب د پراختیا، د پهونځرد
روزني او د سانیس د مرکز معینیت
تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي،
کتابخواهی د تایف لوی ریاست

مؤلفین:

خپنیو نعمت الله اندر، خپنوا سید محی الدين هاشمی
او د مؤلف مرستیاں محمد سهراب دیبار

ایہیتوان:

محمد زرین انکور، پوهنمل بیالی باجوړی

دینی، سیاسی او فرهنگی کمپیته:

- مولوی عبدالصبور عربی
- دکتور محمد یوسف نیازی
- حسیب الله راحل د یوهنجی وزارت سلاکار د تعلیمی نصاب د پر اختیا په راست کې.

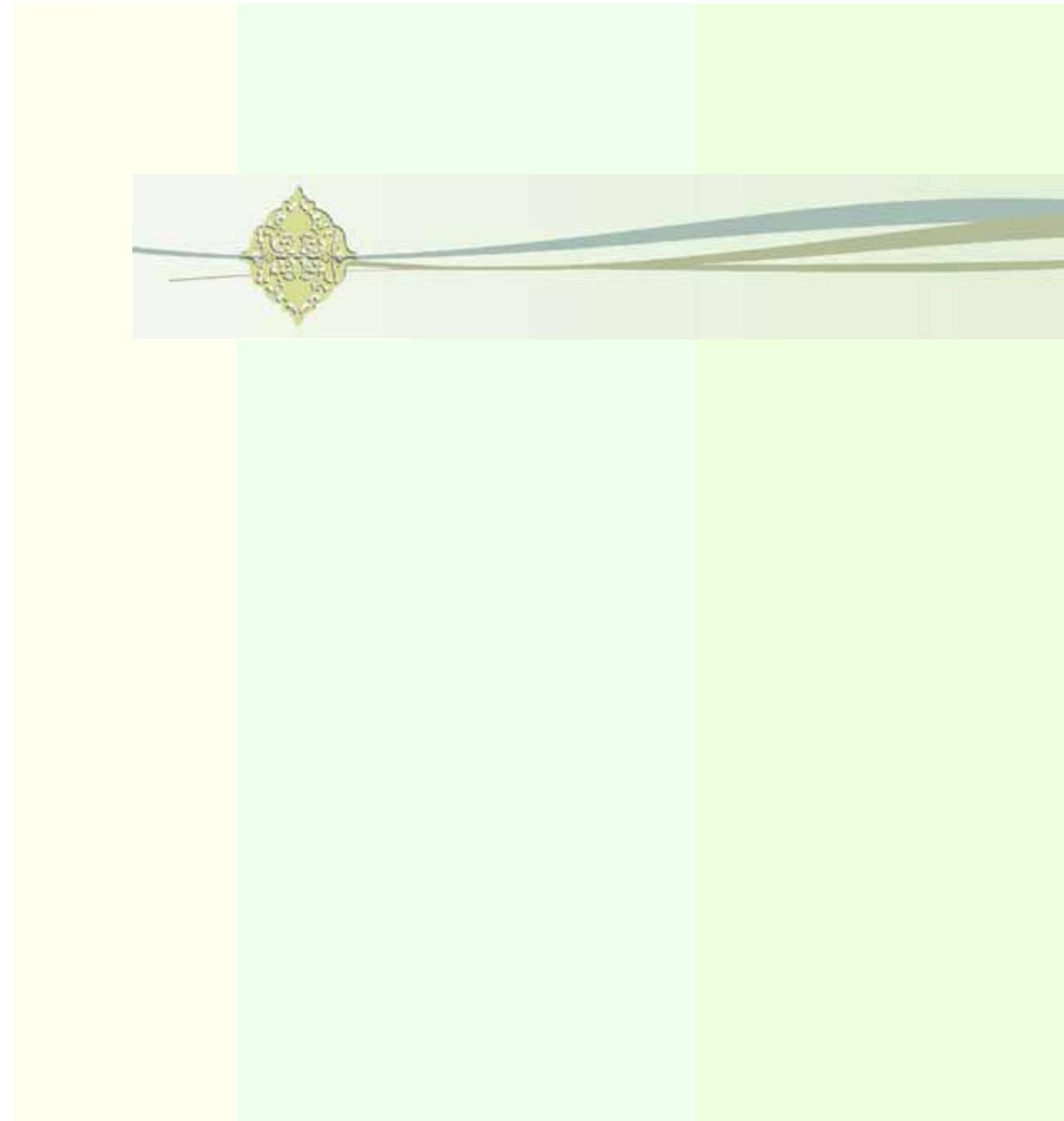
د خارجی کمپیته:

- دکتور اسدالله محقق د تعلیمی نصاب د پر اختیا، د بنوونکو دروزې او د سانیس مرکز معین.
- دکتور شیر علی طریقی د تعلیمی نصاب د پر اختیا د پرورزې مسؤول.
- د سرمهولف مرستیاں عبدالظاهر گلستانی د تعلیمی نصاب د پر اختیا او درسي کتابوونو د تالیف لوی رئیس.

کمپیوز او د ډیزائین:

رئیس.

ملي سرود

د اعزيزت د هر افغان دی

هربچی یې قهرمان دی

کورد سولی کور د توردي

د بلوخو د ازیکو

د اوضن د ټولو کوددی

د ترکمنو د تاجکو

د پښتون او هزاره وو

پامیریان، نورستانیان

ورسهه عوب، گوچر دی

هم ایساق، هم پشه بان

لکه لمر پر شنه اسمان

دا هیبواد به تل څلپی

لکه زده وي جاویدان

نوم د حق د هېږد

وايو الله اکبر وايو الله اکبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د بوهنې د وزړر پېغام

گرانو بشونکو او زده ګوونکو،

ښيونه او روزنه د هر هپواد د پراختیا او پرمختګ بنسټه جهودوي. تعليمي نصاب د بشونکو او روزې پی مهه تورکي هی چې د معاصر علمي پرمختګ او تولني د اړتیاو له منځي رامخته کېږي. خرګنده ده چې علمي پرمختګ او تولنې پی اړتیاوې تل د بلون په حال کې وي. له پې اړمه لازمه ده چې تعليمي نصاب هم علمي او رغنده انکشاف و موډي. البته نه بنایا هېټ تعليمي نصاب د سیاسی بلونوون او د اشخاصو د نظر او هيلو تابع شسي.

دا كتاب چې نز ستاسو په لاس کې دی، بر همدي اړښتون چمتو او ترتیب شوی دی. علمي ګټوري موضوعګانې پکي زیاتې شوې دي. د زدکه کې په بهير کې د زدکوونکو فعال ستابل د تدریسي په لان برخه ګرځبلې ده.

هیله من یم دا كتاب له لارښونو او تعليمي په لان سره سم د فعالی زده کې د میتودونو د کارولو له لاري تدریس شئي او د زدکوونکو مندلې او پهرونه هم د چپلوونو او زامنويه باګه فیټه بشونه او روزنه کې پره لې پسپي ګکهه مرسته وکړي هېټ د ډوھنې د نظام هيلیپ ترسه شي او زدکوونکو او هپواد ته نېښې بېړاوې ورپه برخه کېږي.

پر دې ټکي بډوړه باور لرم هېټ زمعون ګران بشونکي د تعليمي نصاب په رغنده پلي کولو کې خپل مسؤولیت په رېښتونې توګه سرته رسوی.

د بوهنې وزارت تل زيار کاري چې د پوهنې تعليمي نصاب د اسلام د سېښتلې دین له نېښتونه، دوطن دوستي، دیاک حسس په ساتلوا او علمي معیارونو سره سم د تولې د خرګندو اړتیاو له منځي په اخنتیا وموږي.

په دې ډګر کې د هپواد له تولو علمي شخصیتونو، بشونکو او روزنې له پهانو او د زدکوونکو له میندو او په لونو شخنه هیله لرم چې د پهلو نظريو او رغنده و په لېږونو له لارې زمود له مولفانو سره درسي کتابونو یه لاښه تاليف کې مرسته وکړي.

له تولو هغنو پههانو شخنه چې د هي کتاب په چمتو کولو او ترتیب کې یې مرسته کېږي، له ملي او نېټرالو درنړو مؤسس او نورو دوستو هپوادونو شخنه چې د نوی تعليمي نصاب په چمتو کولو او تدوين او درسي کتابونو یه چاپ او پېښ کې پې مرسته کېږي ده، منته او د رنګو کوم.

فاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د پوهنې وزیر

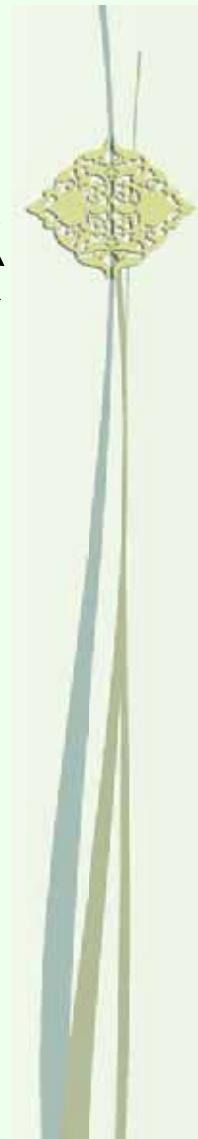
و

شیشم لوت
پنجم لوت
چهارم لوت
دریم لوت
دویم لوت
ملوپی لوت
دولی ختنست(ج) به نامه
د اسلام د ستر پیغمبر(ص) ستاینه
دولی یورا وی ارزبنت او ارتبا
ولسی نرخونه
فعل : د جعلی مهدی برخده
کار او زیارت

شنبه ه
سری گونه
ج

۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴

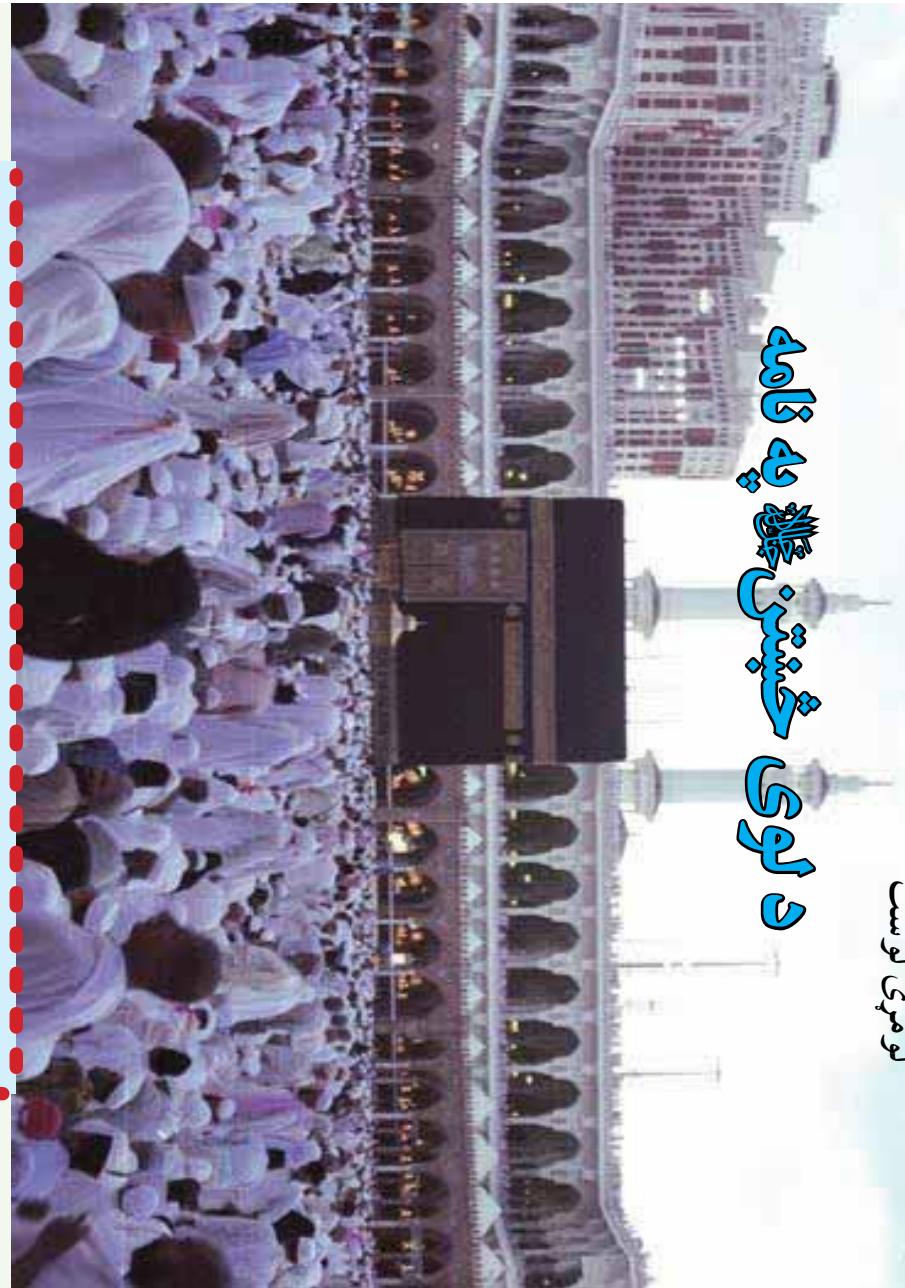
لیکلر

۲۹	اووم لوست	د اوینکو ارزانی
۳۳	اتم لوست	ملي ارشیف
۳۷	نهم لوست	عادل واکمن
۴۱	مسم لوست	عبدالرؤف بنوا
۴۷	یورلسم لوست	دخنگلنو ارزبنت
۵۱	دویلسم لوست	لوبی او روغنیا
۵۷	پیارلسم لوست	ویکتور هوگو
۶۱	خوارلسم لوست	دیشر حقوقه
۶۷	ینکلسم لوست	بلنگی ابن سیننا
۷۳	شیارلسم لوست	دکلبل بالا حصار
۷۹	اوولسم لوست	بی بی زنیب
۸۵	انلسم لوست	کتاب او کتابتوون
۹۱	نورلسم لوست	دسویلی نری
۹۵	شلم لوست	قیدونه
۱۰۱	بویشنتم لوست	نشه – ستره بدمرغی
۱۰۵	دوه ویشتتم لوست	پته خزانه
۱۱۱	در ویشتتم لوست	مهرمن مسٹوره شال
۱۱۷	خاور ویشتتم لوست	د ماینونو شکمنی سیمه
۱۲۳	بامیان یوه لرغونی تاریخی سیمه	سره میاشت
۱۲۷	پنجه ویشتتم لوست	صدرخان ختک
۱۳۳	او ویشتتم لوست	د ولسي ادب دولونه او گانگرتیاوي
۱۳۹	شپرد ویشتتم لوست	ویپانگه
۱۴۵	انه ویشتتم لوست	اخچلیکونه
۱۵۲		

لوست لومړی

د لوی خنپین په نامه

- چاستانيي او صفتونه لوستاني دي؟
- حمد په لغت کې تنا او صفت ته وایي او په اصطلاح کې هغه منظومه وينا
ياکلام دی چې د الله ﷺ ستانیه پکي شووي وي. اوس له تاسو خنډه خوک کولای
شي لاندې بدنتنور ته محوار ووایي؟
- موږ او تاسو د دی توګلکي د لوست پيل (د یونس خبیري) په حمدیه شعر کورو.
- خروک د پېرو سترو صفتونو ور او لایق دي؟
- د تبر و تو لکبو د پښتو لوسټونو به کتابونو کې مو د حمد تر سر لیک لاندې د

لکه ذات دی له آفته يه ایمان ستا
هسپی نشته دی صفات لره تقصان ستا
که په سمل ژری یې واچی تر قیامته
یو صفت به تمام نه کا واصدان ستا

له ازله قدیم ات یې زواله
ابدا سره هستی ده جاویدان ستا

د قیامت په سخت متنزل به یې شفیع وي
چا چې لاس دی لگولی په قرآن ستا

فرنستی دی مقبدی پر خدمت شوې
د فربان رسی په غاره انس وجان ستا

چې په احسن تقویم باندې پیدا شو
دا عجب فضل عظیم دی په انسان ستا

له عدهه دی وجود د هستی و رکر
په دا فضل دی شاکر دی بند ګان ستا

چې دی خلاص کړ د زنار له سخته بنده
دم په دم دی شکر کاندې مسلمان ستا

اید وارد خدای ﷺ له فضله شهه (یونسنه)!!

ترکرمه پوری هیچ دی ګناهان ستا

(یونس خپیری) زموږ د پخوانیو شاعرانو له دلي څخه د دولسمی هـ.

ق. پېړی، نومیالی شاعر دی. د رحمان بابا د ادبی مکتب پیرو او د شعر و نو
دیوان پې چاپ شوې دی.

دمن لندوز:

د الله ﷺ ذات بی زواله او صفتونه بی دیر زیات دی. صفتونه او ستاینی بی دو مره هبری دی چی هیشوک بی پای ته نشی رسولی فریتی او ملایکی، انس و جن د هغه ذات فرمان منونکی دی. انسان بی په هبری بشکلی خبری پیدا کری چی دایپه پری لوی فضل او احسان کری دی. هیشوک باید د خدای ﷺ له فضل او کرم شخنه ناهبی نشی. که هر خومره گناه بی هم کری وی، د خدای ﷺ به فضل او کرم بیبل کبدکی شي.

فعالیتونه

۱— د بیرونکی له لوتسلو در وسته دی زده کروونکی متن په چوپتیا ولوی، بیا دی خو تنه د نور و په استازیتوب متن په لور غرب ولوی او انور زده کروونکی دی ورتنه غورب و نیسی چی د کلمو سم تافظ او د جملو د جوره ولو ترکیب او تریب زده کری.
۲— زده کروونکی دی په خپلو کتابچوکی له متن خنده د خپلی خونکی بیو بیت له معنا سره ولیکی.

۳— بیرونکی دی لاندی پوښته و کری چی د زده کروونکو نظر و نه د خرابونو په ترڅو کې واوري:

- ◆ د الله تعالی له بی شمېرو صفتونو خنده خوک د یو خروصفتونو په هکله خبری کولای شي؟
- ◆ د لاندی بیت په هکله خپل نظر و براندی کری:
  - > قیامت په سخت منزل به پی شفیع وی چا چی لاس دی لکولی په قرآن ستا
  - ◆ زده کروونکی دی په دو دلو و پیشل شي او هغوي ته دی دنده ورکل شي چې

د یوپ دلی زده کرو نکی له متن شخنه یو بیت و ایی او دلی دلی په استازیتوب دی بو
زده کرو نکی د هغه بیت معنا او مفهوم و ایی.

۴— زده کرو نکی دی د لاندیبو کلمو ضد کلمپ په خپلو کتابچو کی ولیکی او بیا دی
هغه ضد کلمپ په جملو کپ هم و کاروی:

نغلان عظیم سخت امیدوار خلاص صفت

۵— زده کرو نکی دی پخبلو کتابچو کی د متن تشن ځایونه ډک کړی:

— یونس خیبری زموږ د پخوا انیو. .... له دلی شنځد دی.

— یونس د ..... ادبی مکتب پیرو و.

— ..... په لغت کې صفت ته و ایی.

۶— زده کرو نکی دی لاندی بیت په نشر و ادوی:

— قیامت په سخت منزل به یې شفیع وي
جا چې لاس دی الکولی په قرآن سنا

زده کرو نکی دی د کورنی دندی په توګه د ځینو هغونعمتوون په هکله چې الله ﷺ

خپلو بننګابو ته درکری دی، خوکرښی ولیکی.

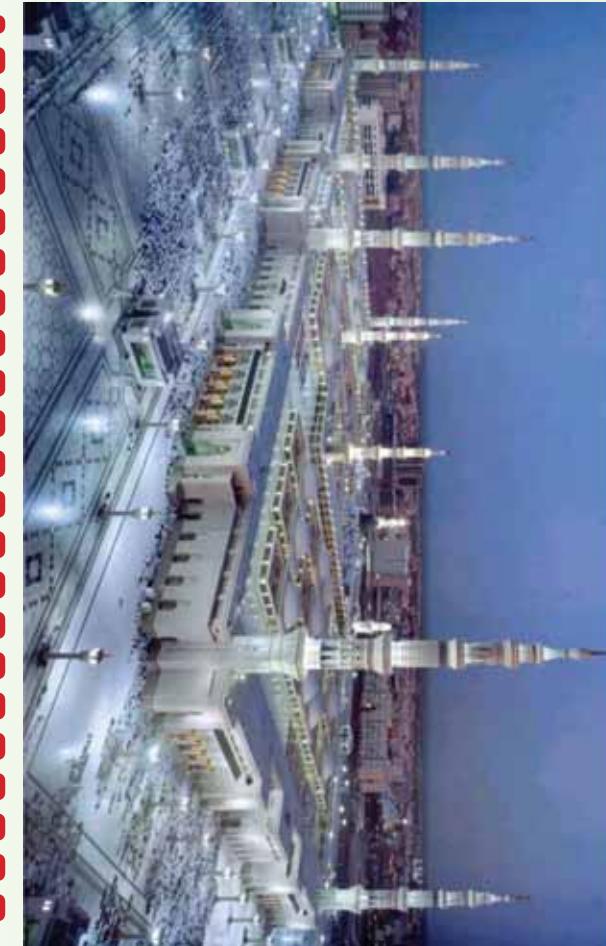

کورنی دنده

د دویم لوسټ

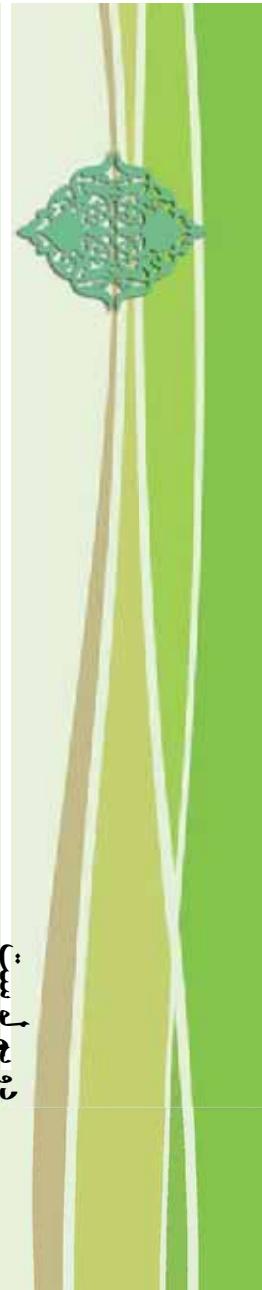
د اسلام د ستر پیغمبر ﷺ ستانيه

- نعوت لولو:
- پکي شوي وي.
- مله تاسو خشنه خوک لاندي پونښتو ته څواړونه ويلاي شي:
- د نعوت ويلو اصلی موخه او هدف خه وي؟
- الله ﷺ پیغمبران د خه پاره راپږلي دي؟
- مرد او تاسې دې توګۍ په دویم لوست کې د (ګوهر کاخیل) یېکلی

۵

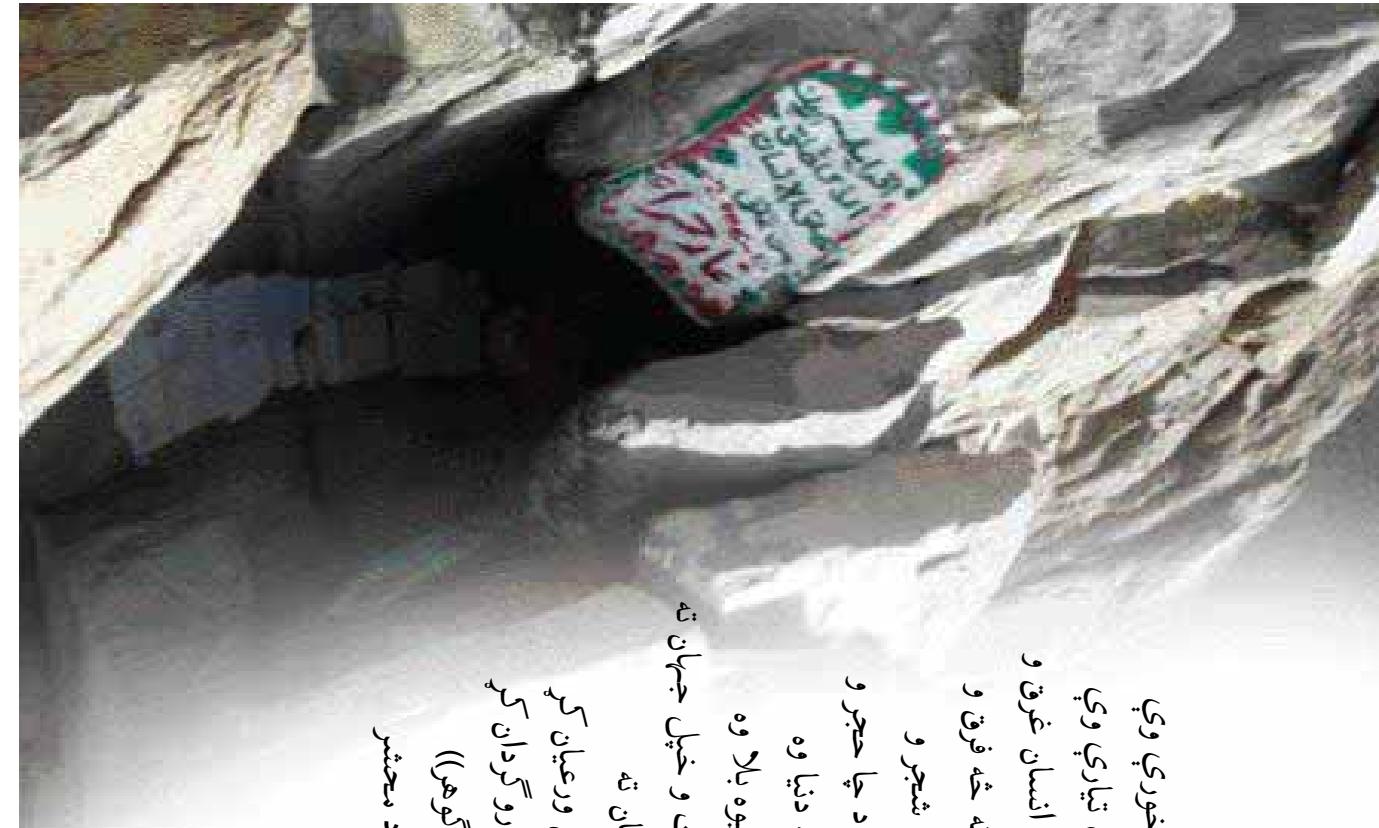

۶

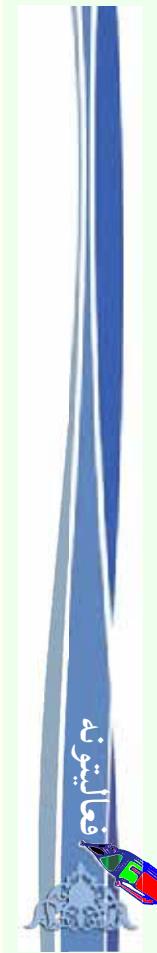
((خیر الحق گو هر کا خیل)) دینتو نو تری معاصر شاعر او دینتو نو خوا او سیدونکی
دی. دینتو نو ڈبڑی غورہ بیگی لری.

یه دنیا د جہالت پردي خوری وي
یه هر لوری د گناه توری تیاری وي
ضلالت او گمراھی کی انسان غرق و
په حلال او په حرام کی نه ٹھے فرق و
د چا و معبدو آئش، د چا شعجر و
د چا ستوری د چا سیند د چا حجر و
لوی آفت کی مبتلا تووله دنیا وہ
قام په قام او کور په کور یوہ بلا وہ
خدای ﷺ راویہ رحمت و خپل جہان ته
در زیالارہ یہی ونسودہ انسان ته
د باطل او د حق فرق یہی ورعیان کر
تول عالم یہی له باطل نه روگردان کر
السلام والصلوة والی ((گوهر))
ته شفیع دده په ورج شد د محشر

د همنهیز:

هغه مهال چې پر توله نړۍ د جهالت او ناپوهی پېه تیاره خپره وه بشريت په لاردو او خپل سرديو سر و، د حق او باطل ترمځ يې توبير نشو کولای. د خداي ﷺ نمانځنې ځای او نمانځنې، بت نمانځنې او دول خرافاتو نښو لی و. انسانیت له لوسي تباھي سره مخامخ، لوی خداي ﷺ پر بشريت رحم وکړ. د هغفوي د لارښو نې او ربنتیني لاري ته درابللو لپاره يې حضرت محمد ﷺ د خپل استازی په توګه وکوماره، قران يې پرې نازل کړ. د تول بشريت پاره يې د دنيوي او اخروي نیکمرغی زیری له ځان سره راواه او بشريت يې له ګمراهی او تباھي شخه وړغوره.

فالټونه

- ۱— د بنوونکي له لوسټلو او لازمو خرگندونو وروسته دې زده کونکي متن په جوپتیا سره ولوی. بیا دې بنوونکي له خرو تنو زده کونکو خنده وغواړي چې متن د توګي پر وړاندې په لوړ غږ ولوی. نور زده کونکي دې غوره ونسیسي.
  - ۲— زده کونکي دې په دوو دلو وویشل شي: یوه دله دې د متن ((دری)) کلمي او بله دې ((پېښتو)) کلمي په خپلو کتابچو کې جلا جلا لست کړي. بیا دې له هرې دلي خنده یو تن د نورو په استازښو د خپلې دلي لست کړي کلمي د توګي په مخکې ولوی.
  - ۳— بنوونکي دې له زده کونکو ویوښتی چې:
- ◆ حضرت محمد ﷺ په شه دول حالتو کې په پیغمبری، معهود شو؟
  - ◆ حضرت محمد ﷺ وګړي په شه دول د اسلام سپیشلی دین ته راښل؟

- ۴— زده کونکي دې متن په غوره ولوی او په هغه کې دې ((متضادی کلمي)) په نښه کړي او بیا دې په جملو کې وکاروی.

۵— بنو ننکی دی په والر سره له زده کونکو و غواړي چې د تولګه او یه مخکې د

نعت معمه و مه و ایتی.

تکمیلی میشوند — که اینها را در برابر داشتند.

الفَرْسَى: يَهْتَدِيُ الْمُنْذَرُ كَمَا يَهْتَدِيُ السَّرَّاسِيُّ وَسَبَبَ بِهِ يَعْجَزُونَ مَنْجَزِيَّةً سَوْلَيْبِيَّ.

ب: یہ تولہ نبی کی د جھالت اور ناپوہی تیارہ خیرہ وہ

بنت شاپنجه او اور سانچنہ لہ وہ۔

سما، هفته به خانم کرد، کارهای =
فی «جنبه» معمولی دستوری داشت

ستوری
انسان
قام
لار
کور

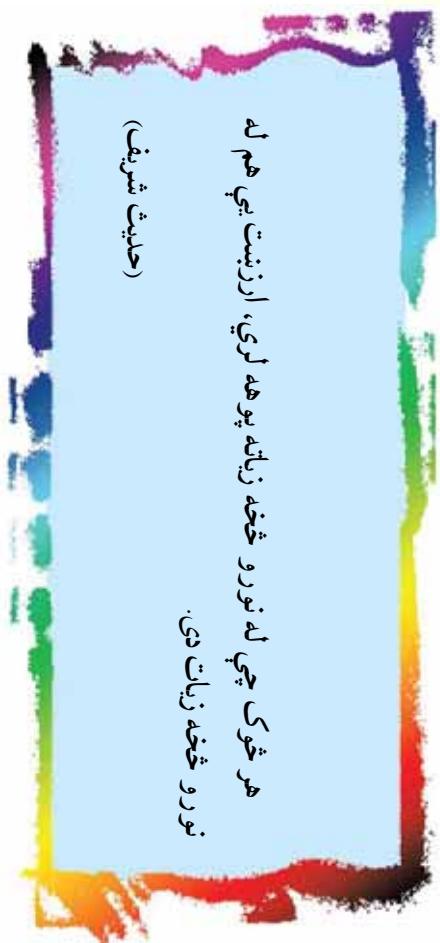

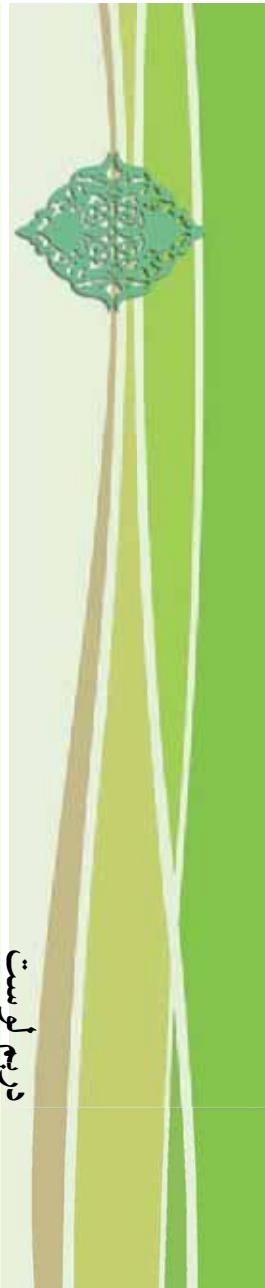
زدہ کو وہی کی باتی و رسمی یہ دکوری یہ تسلیم پر یہ ہو داسپی جملی را وہی چیز
بننگہ وارہ (یہ) گانے یکی، کاروں شوی وی.

• १८

نور و شخه زیلات دی.
هر خوک چی له نور و شخه زیله پوهه لری، ارزبیت بی هم له

(۱۰۷)

دریم لوسټ

د ملي پروالې ارزښت او اړتیا

افغانستان د تولو افغانانو ګه کور دي. ګډکلتور او فرهنگ لري او تولو له

خپل هپزاد او تابوی څخه په ګهه دفاع کوي او کوي یې. له ګډو ويړو کارنامو
څخه برخمن او خپل ملي یو والي یې په هر حالت کې سانلني دي.

د لته د ملي یو والي په ارزښت خبرې کوو. د مخدہ ترې چې د ملي یو والي ارزښت
دروپېژنو، دی لاندې پوښتنې ته ځواب وړایه:

■ که د یو روپ سیمې یا هبواو ګربې په خپلو کې ملي تړون او یو والي و نه لري له
کومو ستونزو سره به مخامن شي؟

هغه وګري چې به یوپ تاکلي چغري افجوي سسيمه کي اوسي، ګډ تاریخ، شريک فرهنگ،
عنعنهات او ملي ويړونه لري، ملت بلل کېږي. هر ملت له پېلا بېلو میشتو قومونو او
ولسونو جوره دی چې ګډ برڅلیک لري او په یو نامه یادېږي.
افغانستان ديو واحد ملت به توګه د تولو افغانانو ګډ کور دی. تول په دی ستر کور کې
زېبیدلی او رالوی شوی دي، نو باید له یو بل سره مینه، به ځپلو کې ژور ټرون او ملي
یو والی ولري او تربیوه بیسغ لاندې ژوند وکړي.

زموږ د هپرآډ ټولو او سیءونکو د تاریخ په او پدو کې ګډ ژوند لرلی، د خپلې خاورې
او هپواد له ملي نوا میسوس او ځمکنی بشپړتیا ځنده پې په ګډه ساتنده او دفاع کړې ده.
افغانستان په راټه کې هر دول سربنديني ته چمتو وي.
وحدت د ساتلوا په لاره کې هر دول سربنديني ته چمتو وي.
د ملي یو والي د تینګښت او تامین پلاره اړينه ده چې هر دول توپیښونه له منځه یو سو
او یو بل ته د وروری، غئیو پرانۍ او په تو لو ملي چارو کې دیو واحد ملت په توګه
دریخ ولرو.

که دنېږي لوی او پر مختالی هېوادونه وګورو، نو ونیو تول هغه توپړونه چې د دوی ملي یو والي ته زیان رسوسی، له منځه بې پړخاکي په پوره یو والي، پوهې او تکنالوژي خوانه مځه کړي ده. بشري او انساني کرامت ته بې په درناوري د ملي یو والي رو جهه رامختنه کړي او د ((زه)) یا ((زه یم)) پرخاکي بې په ((موبایل)) یا ((موبایل)) مفکره او رو جهه روزلي او پاللي ده.

په یوه توونه یا هېواد کې د ملي یو والي په له منځه تاللو سره هغه هېواد او توونه له سترپ ګډو ډېری سره مجامح کېږي چې د حق او ربښتونه خوا یې کمزوری، زور زیستي او نابرابري پکې له یوې وړخې بلې ته زیلتېږي. د خوابدیو، خپل منځۍ شخخه او دښمنیو لمنه پراخېږي او په دې ترتیب بهرني دښمن ته د هر دوو لاس وهنې لارې چارې برېږدي.

موږ پايد د خپل ملي یو والي په اړښت او اههیت پوه شو او په دې وپوهېږو چې زموږ د هپو اداد ودانی، نیکمرغۍ او سوکالۍ، رازپه ههدې کې نعښتی دی، نو دینګښت او ساتنې پیاره بې پايد هر اړخیزې هلې څلې وکړو. د خانې ګټو او غوبښتو پر ځای ملي ګټې مقدمې او محترمې وګنو. هغه عوامل بايد له منځه یو سو چې زموږ د ملي یو والي بښتونه کمزوری کړي او له منځه بې په بشري او په دې ترتیب بهرني دښمن ته د هر دوو لاس وهنې لارې چارې برېږدي.

د متنه لندېږ:

ملې یو والي د هر هېواد پر مختالک او سوکالۍ پیاره پېړ ضروري دي، نو د ساتنې او تینګښت پیاره بې پايد هر اړخیزې هلې څلې وشې. که په هېواد کې د ملي یو والي مزني سست او پا وشلېږي، نو هغه له ستر و ګډو یو او پدمرغیو سره مجامح او بهرني دښمن ته د هر دوو لاس وهنې لارې چارې برېږدي.

فعالیتونه

۱- د بنوونکي تر متن لوسنستي او لا زمو خرنگدنونو ورسنسته دي زده کونکي متن
په چوبتبا سره ولوسي بيا دي خرو تنده زده کونکي د توگي په مخکي د متن هفده برخه
ولولي چې د دوي ديره خروښېږي.

◆ خرو زده کونکي ده ګبرو دودونو په هکله تو لګيو الوته خبرې وکړي.

۲- زده کونکي دي د دی لاندې کلمو مترادفي کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي:
گډ،
سټر،
بیو والی
و دانۍ

۳- بيو زده کونکي دي دلاندې په نښتني پر تختنه ولیکي، نور دی دغفر خواهونه په

خپلو کتابچو کې ولیکي:

◆ ملي بیو والی خد ګټې لري؟

◆ بې اتفاقې خد زیانونه لري؟

◆ د ملي بیو والي د تینګښت پاره خد شې ته دېره اړتیا ده؟

◆ تاسو به له دي ورسنسته د ملي بیو والي د تینګکولو لپاره خد کارونه سرته

ورسونۍ؟

◆ د ګرامر له منځي د سمې جملې له شمېږي څخه په پنسسل کربنېه چاپېره کړي:

الف: افغانستان د تولو افغانانو ګډ کور ده.

ب: افغانستان د تول افغانانو ګډ کور ده.

ج: افغان د تولو افغانانو ګډ کور و.

کورنۍ دنده

که تاسې د خپلي کوشې، کلې او یا سیمې مشران او یا لور پورې د ولتی چارو اکي شئ
د ملي بیو والي لپاره به شه وکړي؟ به دي اړه یو شو کربنې ولیکي

ولسي نرخونه

څلورم لوست

ستاسي په کور، کلي او ولس کي چې د خالکو ترمنځ کومه ستوزه يا
شخړه پښته شي څنګه یې حل کوري؟
په ولس، کور او کلي کې ځینې د اسې وګړي پیژنۍ چې خالکو ته د وړیښتو
ستوزو په هکله پېړکړي او فیصلې کوي؟
زمور په کلیو الو سیمو او ولس کي یو لر داسې قوانین او اصول شتنه چې
وګړي خپلې ستوزنې او شخړې په هغه حل کوي. داقو اڼین په کلیو او ولس
کې د تو لیزېنظم د سمعون لپاره له ډېږي لرغونې زمانې شخه دود دي. موږ دلتې پر
هغه باندې د ډوهیدو په هيله تاسې ته دغه ولسي قوانین يا نرخونه په لنډ دوبل
درېښتو.

افغان و لس بدای کلتوار لوی چې له دیرو غوره د دوونو او عنعنو خنده برخمن دي.

دغه د دونه له پېښه پېښه راهیسي د خالکو د توپنیز روند له بهير سره مله راغلي دي. که د وخت او حالا تو په اوښتون سره پکي له و هېر بدلون هم رامختنه شوی، پیا پی هم چېلې لرغونې څانګړې تر فېره سلتلي دي. دوی د تاریخ په اوږدو کې د خپل قبیلوی او ټولنیز روند سمبالنېت او ادارې پلاره بیو له تکلی قوانین لوی دی چې د پښتنو به کلتور او عرف کې هغفه ته ((ولسی نرخونه)) و ای.

ولسی نرخونه په واقعیت کې یو له ولسی قوانین دی چې معمولاً زموږ کلېوال خلاک دخپل توپنیز ولسی روند په اړوند زیاره حقوقی، جزاړي او نور مسايله هغفه پر پښت حل و فصل کوي. دغه و ولسی قوانین که شده هم په پېلا پېلو تېرونو کې له و پېر ځپل منځي توپنې ونه هم لري، خو په کل کې پیا تول دېږي ګډې ځانګړې لوی چې هغفه زموږ له لرغونې بدای کلتور خنده سره چينه اخلي او د ګډکلتور استازېتوب کوي.

سره له دې چې له نرخونو سره د ولس هر وګړي له و دېوه اشنایي لوی، خو په تېر کې پې هغفه د پوره پوهیدو او په توونه کې د پېکو لو پاره یې ځانګړې کسانان معلوم وي چې هغفوي ته په ولس کې خلاک ((مرکچیان)) یا ((نرخیان)) و ای.

کله چې په کلېوالې او ولسی روند کې چاته کومه ستونې او لانجه و پښته شې، نو د حل لپاره یې دغو معلومو نرخیانو یا مرکچیانو ته مراجعيه کوي او هغفوي د یوې ګرجې په بنه رابولي. کله چې هغفري سره ګرګه شې، نو پر اړونده موضوع له هر اړخیز بحث او غور و روسته له دغو تاکلو نرخونو یا ولسی قوانینو خنده په کار اخیستې یوې پېړکې او حکم کوي. مقابل لوری اړوی چې هغفي پېړکې ته غاره کېږدي. له پېړکې خنده د سرغه ونې په صورت کې د نعلدي یا نوری جرمې په درکه اړګنل کېږي چې نومورې جرمې ته (چېلغه) و ای.

له دغو نرخونو خنده د زور زیاتي د پښتو د مختنېوي او له زینهن شوی لوړي سره د ملاتې او مرستې په برخه کې پېړکار اخیستېل کېږي. زموږ په هېواد کې د احمدزیو، وزیر، مومندو او نورو نرخونه خورا مشهور دي.

خونگه چې ولسي نرخونه د کلیو ال ولسي او تو لښز روند د سعبالنست او سمعون
لیاره اغیزناک نتش تر سره کولی شي، نو پېر هغرو د پوهینې او د یوې غوره عنعنې به
ټوګه د ځینو ولسي نرخونو د سلاتني او یانې لیاره باید لازمي هڅېږي وشي.

د متنه لندېز:

پښنانه په کور، کلې او ولس کې د شخړو د هواري لیاره یو له تاکلي قوانین
لري چې ((ولسي نرخونه)) یې بولی. دغه نرخونه که خد هم په قبیلوی کچه لې و
دېر توبیز هم سره لري، خو ییا هم په عالمه توګه دهه ګډي ځانګړې لري چې دا
زموره د ګډ کلمور او ملي عنعنو استازښتوب کوري. ولسي نرخونه چې د ولسي
شخړو او لانجور په حل و فصل کې پېړ مهمن او ښستیز رول لري، په ولس کې
د معلومو کسانو له خوا معهولا د جړګو په ترش کې په عمل کې پلي کېږي، دغه
کسانو ته ((نړخیان)) ولسي.

- ۱— زده کوونکي دې متنه په چوپتیا سره ولوسي. دروسته دې د متنه یووه برخنه
یو یو زده کوونکي په خپله خونښه د نورو په استازښتوب د ټولګي په مخکې په لوره غږ
ولولي.
- ۲— زده کوونکي دې په متنه کې هغه کلمې په نښه کړي چې په ((بت)) توری پیل شوري
وړۍ او هغه دې په مناسسو جملو کې وکاروی.
- ۳— زده کوونکي دې په دریو ډلو ويښسل شي: یووه ډله دې به متنه کې ((صغتونه))
بله ((نو موونه)) او بله دې ((ضمیرونه)) پیبدا کړي او د هرې ډلي په تن دې د نورو په
استازښتوب هغه په تختنه وليکي.

۴ - خینی زده کوونکی دی د یو لگی مخی ته راوبیل شی چی د ولسی نرخونو پر ارزینست او اهمیت خبری و کوئی.

卷之三

روایتی از اینجا

وَاللَّهُمَّ بِرَحْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

卷之三

جھوک پیدا کرے تو اس کی وجہ سے اپنے بھائی کو اور صلاح حبیب ریڈی کو

◆ **ہمعہ خوکی چپی دز جو نو پیدا و سیلے پہ کور، کلی اور ولس کی ستونزی اور شحری**

卷之三

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پریشی خوب نہیں ہے کیونکہ کوئی مدد نہیں ہے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لهم إني أنت ذي الصلة لا ينفع معي أحد غيرك

شیخه) ع، (بختیه) پیر، بنت شهید ع، شهید عزیز خان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کورنی دنده

که چوبی دزده نمود و بکار یه سیمه که کومه شنگره د جزوی یه واسطه حل تسوی ری
تیلکیو الو ته تری خبری و کری.

卷之三

پنجم لوسٹ

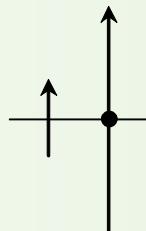
فعل: د جملې مهمله برخه

او س مهمل
(حال)

راتلونکی مهمل

(مستقبل)

تیر مهمل
(ماضي)

ژنه انسان ته یوه الهی پیروزونه ده چې په تو له کې د وګرو ترمنځ د پوهونې

او راپوهونې پلاره دېره مهمله وسیله گن کړي.

له ژې پرته زده کړه په اغیزانکه توګه تر سره کډای نشي.

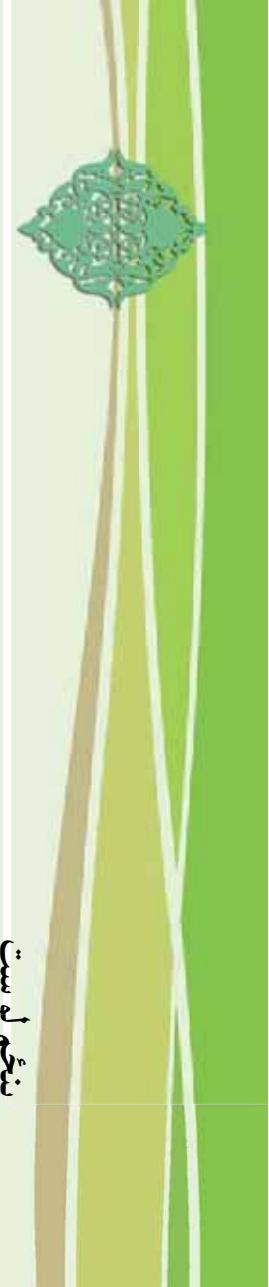
ژنه له پېلاپلو غږونو شخنه جوړد ده چې له همدعو غږونو شخنه دکلمې پېلاپلې

دولونه (لكه: نومونه، صفتونه، ضمیرونه، اادات، فعلونه او نور) جوړېږي. تاسې د هغه زیاتره دولونه په تېرو ټولګیو کې لوستې دي. د کلمو له دعرو پېلاپلې

دولونو شخنه جمله جوړېږي.

فعل د جملې دېره مهمله برخه ده چې له هغې پرته جمله نه جوړېږي، دلتنه یې

درپېژنو:

فعل هغې کلمې ته وایې چې په یوه زمانه یاتاکۍ وخت کې د یوه کار یا یوې پښې په کیدو یا د یوه حالت په راڅګنډو دلا لټ کوي.

یا فعل د ویتا هغه مههه برخه د چې له هغې پرته جمله نیمګړي بل کړي.

د فعل د ولوئند:

په پښتو کې فعلونه دېر د ولوئنه لري او له څو پلوه په پلا پلوه د ولوئنو ويشنل کړي چې د لته یې ځینې د ولوئنه درېښتون:

د معنا له مخې د فعل د ولوئنه:

فعل د معنا له محې په دوو سترو د ولوئنو ويشنل کړي :

لازمي فعل او متعدی فعل

۱— لازمي فعل:

هغه دی چې یوازې په فاعل پایی ته رسپېږي او مفعول نه لري.

لازمي فعل په تېره او ناتېره زمانه کې د جملې د فاعل پاره ګردانېږي یا فعل له فاعل سره سموون او مطابقت لري، لکه:

پلوشه لاره.

نېړک راغني.

زه ځم.

مورې ځو.

۲— متعدی فعل:

هغه دی چې په جمله کې پر فاعل سرېږه مفعول هم لري.

پا فعل په تېره زمانه کې د مفعول پاره او ړون مومي ګردانېږي.

دغه او ړون یې د شخص، عدد او جنس له پلوه ترسه کړي، لکه په دې بېلګو کې:

برای خط ویکه.

احمد زه ولدلم.
احمد موب ویبلو.

دزماني له پلوه د فعل دولونه:

فعل دزماني له پلوه يه دري دولدی:

يا به به وينا: فعل پښيدل او ديو کاري یو حالت واقع کبدل په دربو زمانو پورې

تپه لري: تپه مهال چې (ماضي) هم ورته و اي، او س مهال چې (حال) ېې بولې او راتونکي

مهال چې (مستقبل) ېې نوموي.

دلته دا هر دول په لنده توګه دېږنو:

۱- تپه مهال (ماضي) فعل:

هغه دی چې ديو کار ترسره کېدو يا ديو پښې له پښبدو شخه په تپه مهال يا زمانه
کې بيان کوي، دا لاندې دلونه لري:

- مطلهه ماضي: ما خط وليکه.

ما دوده و خوره.

- استمراري ماضي: ما خټکي خوره.

تا خط لیکه.

- نژدي ماضي: زه ورغلې یام.

داراغلي ده.

ما لیک ییکلې ده.

- لېږي ماضي: ما لیدلې وه.

تا لیک ییکلې و.

دې ورغلې و.

- احتمالی ماضی: مابه لیکلی وی.

زبه خورلی وی.

بنایی مابه لیکلی وی.

گوندی ده به لیدلی وی.

۲ - دحال فعل:

هنده فعل دی چب په اوستنی زمانه کب دیو کار یا یو حالت په ترسه کیدو سره
دان فعل د فعل په رنېږي پورې د فاعل د روستارو (م، ا، و، ئ، ی) په نښلولو سره
کوي.

جعوبی، لکد:

زه لیکم.

زه ځم.

ته لیکی.

ته ځی.

ته راځی.

مهربخو.

مهرباخو.

تاسی لیکی.

تاسو راځی.

تاسو ځی.

دی لیکی.

دی ځی.

دی راځی.

دوی لیکی.

دوی ٿئي.
دوی راجي.

دحال فعلونه دا لاندي دوولونه لري:

مطابق حال:

هغه فعل دی چج په او سنئي زمانه کي ديو کار سرته رسپيل په عادي او مطلق دول
بيانيوي او دکار دوام ونده لري، لکه:

دوهي مجي و خوره.
خطل مي و لينکه.

استعماري حال فعل:

ديو کار سرته رسپيل په اوس مهال کي دوام په حال کي بيانيوي، لکه:

باران و ربيوي.

ليک ليکم (يعني د ليلکو په حال کي یم)

التزامي (احتتمالي) حال:

په او سنئي زمانه کي ديو کار پېښپيل د تمنا، شرط او شک په دول بيانيوي، لکه:

بنائي لا رشم، کاشڪي راشي.

امر فعل:

Heghe دی چج ديو کار د سرته رسولو غوبنتنه کوي، لکه: لا ر شد، لا پشئ، راشم،

راشي، ڪنڀيند.

ڪنڀيني.

و خوره.

و خود ری او نور.

نهی فعل: دیوار نه کولو هیله او غوبتته کوی، لکه: مه څه، مه څه، مه راځه، مه راځه.

۳— مستقبل فعل:

هنده فعل دی چې په راتلونکي زمانه کې دیوار کار د سرته رسولو یادیو حالت په بیانو لو دلات کوی.

په بله وینا: په راتلونکي زمانه کې دیوار کېدل خرګندوی.

مستقبل فعل له اوس مهال (حال) فعل خنده د (بیه) ادات په زیارتلو جوړېږي، لکه:

زه به و لیکم.

ته به و لیکي.

زه به و خنېم.

ته به و خنېي.

دوی به و خردي.

تاسې به و خورئ.

مستقبل فعل دوه بنې لري:

بشپړ، لکه:

و به لیکم، و به لیکي.

مجھو له بنه، لکه: و به لیکل شئي، و به لکتبل شئي.

نایشپړ، لکه:

لیکم به، لیکو به.

مجھو له بنه، لکه: خوره لکېږم به، غوره ځېږم به.

د متن لندوز:

فعل هغه کلمه ده چې په زمانه یا تاکلی و خست کې د یو کاریا یوې پېښې په کیدو دلات کوي. له فعل پرته جمله نه جوړبې او نیمګرې ګټل کېږي. فعل دېر دلوونه لري. د معنا له مخې پې مهمن دلوونه لازمي او متعدی دي. د زمانې له مخې په تېر مهال یا ماضي فعل، اوسمهال یا حال فعل او مستقبل یا راتلونکی فعل باندې وېشل کېږي چې دا هر یو ځانته نور بېل دلوونه هم لري.

۱— زده کروونکي دې متن په چوپتیا سره ولولي، یا دا څو تنه د نورو په استازیتوب د تولگي په وړاندې متن په لوره غږ ولولي. نور زده کروونکي دې په ځیږ سره غوره

و پېښې.

۲— زده کروونکي دې په دو دلو و پېشل شې، هره ډله دې څو فعلونه په نښه کړي. یا دې دېږي ډلې استازی په نښه کړي فعلونه پر تخته و لیکي، دېلې ډلې استازی دې هغه داشخاصو له مخې په جملو کې وکارو وي.

◆ په لاندې جملو کې د زمانې په لحاظ کوم فعلونه راغلي دي، په مقابله کې یې نوم په پېشل و لیکي.

- ◆ زه پرون بنبار ته تللى و م.
- ◆ زلمسی لیک لیکي.
- ◆ زلمسی په دو دې و خوردي.
- ◆ ما دو دې خوره لې ده.
- ◆ ته به بشو و نځۍ ته لارې شې.

خو داسی جملی دی و لیکی چج د اشخاصو او زمانی له مخچی پکی فعل کارول شوی
وی. په راتلونکي درسي ساعت کي دې د تولگيوالو په وړاندۍ وړاني.

کورنۍ دنده

◆ که چېږي په ویناکي فعل ونه کارول شي، خه ستوزه به پښته شي؟

◆ د فعل له لوست خځه موڅه ګنجه تر لاسه کره؟

◆ لازمي او متعادي فعلونه خه توپیر لري؟

◆ په لاندې جملو کې لازمي او متعادي فعلونه په پښسل په نښه کړئ:

◆ محمود احمد ته وړيل:

◆ زه کور ته نه شم تللى، پلارتنه مې واډیه چې مور ته مې درمل راوري.

◆ زه چې کور ته نلم په لاره کې یوې ماشومې په چېغور چېغور نړل. ما پښته ترې
وکره چې ولې؟ هغې په راته و دیل: په لاره و غور ځیډم.

◆ دا لاندې جملې د فعلونو په منځکي او وروسته کو لو سره سسې کړئ او سمهه بنه
بې په خپلو کتابچو کې ولېکي:

◆ زه تللى و مېښو و نځې ته.

◆ ما لیکلې و لیک په بسو و نځې کې.

◆ ما خوبلې وه په کور کې دوډي.

◆ ۷— دې لاندې پښته ته خواه و ولې:

◆ فعل د زمانې په لحاظ په خو دوله دی؟ نومونه بې واخلي.

◆ که چېږي په یوه جمله کې زمانه بدلون و موږي، په فعل کې شه بدلون راځي؟

◆ له متن خڅه پېنځد فعلونه و تاکۍ او د هغور لپاره نوي جملې جوړي کړي.

لاندې پښته ته څو ابونه و ولې:

◆ د دې لوست کو مد برخنه موڅه ګنجه تر لاسه کره؟

◆ په لاندې جملو کې لازمي او متعادي فعلونه خه توپیر لري؟

◆ د دې لاندې جملو کې لازمي او متعادي فعلونه په پښسل په نښه کړئ:

◆ محمود احمد ته وړيل:

◆ زه کور ته نه شم تللى، پلارتنه مې واډیه چې مور ته مې درمل راوري.

◆ زه چې کور ته نلم په لاره کې یوې ماشومې په چېغور چېغور نړل. ما پښته ترې
وکره چې ولې؟ هغې په راته و دیل: په لاره و غور ځیډم.

◆ دا لاندې جملې د فعلونو په منځکي او وروسته کو لو سره سسې کړئ او سمهه بنه
بې په خپلو کتابچو کې ولېکي:

◆ زه تللى و مېښو و نځې ته.

◆ ما لیکلې و لیک په بسو و نځې کې.

◆ ما خوبلې وه په کور کې دوډي.

◆ ۷— دې لاندې پښته ته خواه و ولې:

◆ فعل د زمانې په لحاظ په خو دوله دی؟ نومونه بې واخلي.

◆ که چېږي په یوه جمله کې زمانه بدلون و موږي، په فعل کې شه بدلون راځي؟

◆ له متن خڅه پېنځد فعلونه و تاکۍ او د هغور لپاره نوي جملې جوړي کړي.

کار او زیار

شپیم لوسٹ

دانپی پر کار و دانه ده او د انسان د کار، زیار او عمل یو پر اخ د گر دی. هنده
شوك پکی په نیکمرغی او بیالیتوب ژوندکولی شی چپ کار د پیاوردی ځو اک
لری او په اغپزناکه توګه تری ګته اخلي.
■ که د یدو په ټولنې وګری کار وند کری او زیار ونده باسي، پېچله او ټولنه به له
کومو ستونزو سره مخامنځ شي؟

دانسانی ژوند ارزینست په کار او زیار کی نعیشتی دی . به دی خاورینه نزی کی چې وگری د ژوندانه د وسیلو د تر لاسه کولو او بیالیتوب لپاره هلي ځلې کوي، هغه څوک پنه ېر مختبایا کولی او درنښت موندلی شي چې دکار او زیار په ځواک ځپل شته و الی وساتی او په دی وسیله ځان دزماتی له زیانو نو څخه و ژغوري . که څوک دخپل کار دسرته رسولو لپاره همچې راونده نغاري، کار او هڅه وند کړي، پیر ژربه پې بدنه پې ځواکه، او ګهزوردي شي.

کار د بدن ټوان او ځواک زیانوی، روح پاک او پیاوږي کوي.

په ژوندانه کې هغه څوک بیالی دی چې ځواکمن بدن لري . په کاري تر تولو ستره بلا ده. که یو څوک هر څو مره بډاک هم وي، باید له کار او زیار څخه لاس وانه څلې، ځکه چې کار د ژوندانه د هلولو کارنده و سلمه ده او پیکاری بدن پې ځو اکه کوي . و ګورئ که او پیښیز ماشین هم دخه موږ په لپاره پیکاره پاتني شي، او پیښی پې زنګ خوری او که هغه هر څو مره کلاکي هم وي، دوخت په تېرپل د سره ماتېږي . که انسان هم ځپل ژوند بیکاره تېروي، د وجود ماشین پې سست او درو درو له کاره لوږي . د غصې و ګږي هیڅکله هم له ژوندانه څخه خوندنه شي اخیستلاي.

دامو پاید په یاد وي چې یو اړی په یو کار پسپی مخده کول او هغه تر لاسه کول کافې نه دي، بلکې هر څوک چې کوم کار تر لاسه کوي، به دې هڅد کې دې وي چې په هغه کې وړج په وړج ځواکمن او پنه پر مخ لاړشي او نوې تجری پکي تر لاسه کړي .

هغه څوک چې دیانګې او پیسو دنشتوالي په یلمه په کار پسپی نه ګرځۍ، د یوه لویه غلطی کوي . ځکه چې دهر چا رښتنې پانګه د هغه دبدن جورښت، یعنې لاسونه، پښې، غورونه، سترګې، عقلې، فکري او بدنې ځواک دی چې د دغې خدای ځلې ورکړې پانګې په سمې کار اچونې سره انسان هر څه کولې شي .

وایې چې یو غریب دیو هوښبار سړی به وړاندې له څلې غږی او ېږی ورزلې شخه شکایت وکړ . هوښبار ورته وویل: غواړې چې سترګې ونه لري او دلس لکو افغانیو خاوند او سې؟

غريب وويل: ندا!

هونپيار سبجي ورتنه ويل: بنه چي داسبي ده، نو ته پخبله ديره لوبيه پانگه لري، دي ته
نه بي چمتو چي له هغفه شخنه يوه دلس لکو افغانیو يه بدل کي ويوری، نوله غربی او
بيوزلی شخنه ولی گيله او فرياد کوي؟ خبله همدunge پانگه هي په کار واچوه، باور لرو
جي له دي بې وزلى او غربی شخنه به پېر ژر خلاص شې.
كله چي له کاره ستری شى؟ دمه وکړي، خو بيكاره مه ګرځۍ له کار نه مخ مه اړوئ،
ېږدې کي به مو خامخا دکارا او ژوند مينه راپورته شي.
کوم هونپيار سپري شد بنسه ويلي دي: ((سنهار دوختنه چي چرګان ناري وهی، خلکو ته
وابي چي: له خوبه پاخښي، دکار پر لور و خو ځيږي.))
خو هغه کار چي کو و پې، باید بوازې خپله ګته به پام کي ونه نيسو، بلکي پايد داسې
کار وکړو چي هم موږ او هم نورو خلکو ته ګته ولي.

د متن لندېز:

کار او زيار ستر تولنېز ارزښت او اهميت لري. که کار او زيار نه واي، د
نېږي دا دومره ودانۍ او پر مختګونه به هيڅکله نه واي تر سره شوې. هغنو تولنو
او هپرداونو چي انځيزناک کار ونه کري، پر مختللي دي او هغوى چې کاري په
دي کري، وروسته پاتې شوې دي. ويلاي شو چې نیکړۍ او بېړایتوب په
کار او زيار کې دي

۱ له مشو زده کورونکو شخنه دې وغښتل شې چې د خپلي خوبې بې پارګراف د
ټولګيو او په وړ اندې ولوی.

۲ – زده کو و نکی دی له متن شخنه خو فعلونه په خپلو کتابچو کې ولکي او هغه دې په بیلا پبلو زمانو کې په جملو کې وکاروی.

۳ – داسې سیالی دی رامنځته شي چې یو زده کو و نکی بیو فعل پر تختنه ولکي او له بل شخنه دې و غوښتل شي چې هغه په یوه مناسبه جمله کې وکاروی.

۴ – د لاندې جملو تنس خلیونه دی په پنسل په مناسبو کلمو سره بشپړ کړي:

◆ زه هره ..... پسونهجي ته څم.

◆ زما ورو رپه لسم ..... کې ده.

۵ – لاندې جملې له مخامخ لیکل شوو کلمو او عبارتونو شخنه په پنسل بشپړ کړي:

◆ زموږ هپوا ده پېږي ..... کې بهم

◆ زه په نهم توګي ..... کوي

◆ کار او زيار انسان نیکمرغه ..... تاریخي ودانی لري

۶ – په دغه لوست کې مو د کار د اهمیت او ارزښت په هکله خه ولوستن؟ لنډي

خبرې پېږي وکړي.

◆ ستاسي کوم کار او کسب خوبښې او ولې؟

◆ د کار او کسب خاوندان ولې په ټولنه کې د درناوی وړ وي؟

۷ – د مفهوم له منځي د سم ځواب له شمېري شخنه په پنسل کربنېه چاپېره کړي:

الف: خوک چې ده کار کوي، اقتصاد یې کمزوری وي.

ب: خوک چې کار نه کوي، د ټولنې پر اوږدو بار نه وي.

ج: خوک چې کار کوي، ژوند یې پنډ او سوکاله وي.

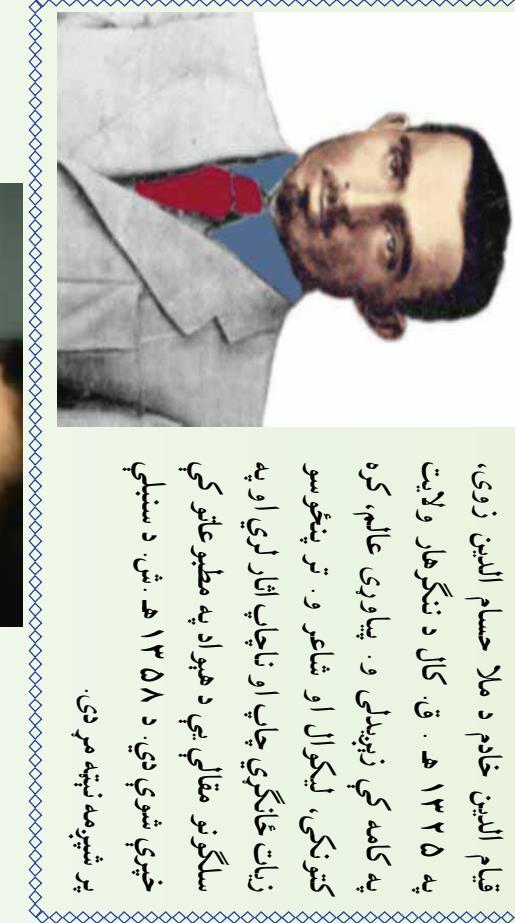

کورنی فنده

زنه کو و نکي دې د مشهورو کارونو او کسمونو یو لست به خپلو کتابچو کې ولکي او دليې ورځۍ په درسي ساعت کې دې یې تولکيو الو ته وړائي.

اووم لوست

د اوښکو ارزاني

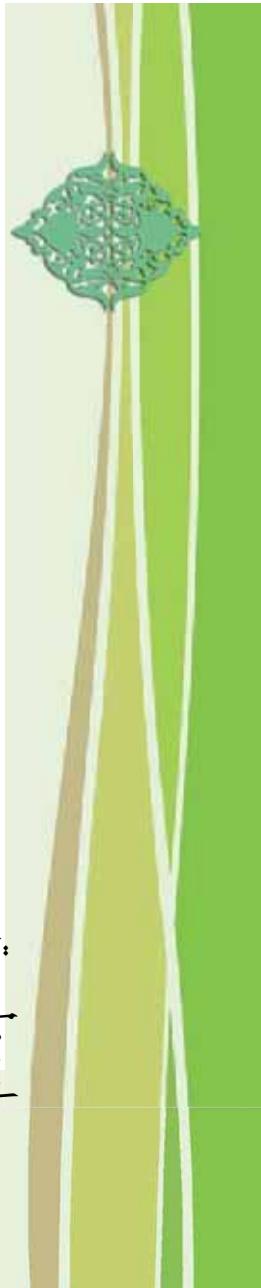

قیام الدين خادم د ملا حسام الدين زوى،
په ۱۳۶۵ هـ. ق. کال د ننګرهار ولايت
په کامه کي زېبیدلی و پیاوړی عالم، کره
کتونکي، لیکوال او شاعر و تر پېنجوسو
زیات ځانګړې چاپ او ناچاپ اثار لري او یه
سلګونو مقالې بې د هوواد په مطبوو عاثلو کې
خپري شوي دي د ۱۳۵۸ هـ. ش. د سنبلي
پر شپږمه زېبېه مرد دی.

■ اوښکي له ستړکو ولې او په کوم حالت کې بهېږي؟

اوښکي د انسان عاطفي حالت خړنډوي. په عمومي دول د یو سخت درد او
ژور خپګان په نتیجه کې تر ستړکو را بهېږي چې د مقابل لوري له خواهی باید
په همدردي او خواخوبۍ سره څوتاب وولی شي. په دی لوست کې د اوښکو د
ارزښت او اهمیت په اړه د قیام الدين خادم لیکلې ادبی نثر لولې.

که غله او ارزاقیات قیمتیه شی، نو د فصل په راوتلو رفع کړی. که کالی او لباس

قیمعته شی، نو بیا هم خه نا خد ګوزاره کېږي.

خلک ولایی: ((بریند له لاری اوری، وږی نه اوری.))

که فېښنی شیان قیمتیه شی، نو قیمتنه دی شی کنه ((تجمل بېل شی دی او زنده ګی
بېل شی دی)) که اسعار قیمتنه شی، نو د ډول په تصعمیم اپې علاج ممکن دی چې غیر
ضروري او دويجه او درېمه درجه شیونه له استعماله غور ځوی.
که دا ټول شبونه په یوه سویه ارزانه شی، دیو مملکت پیاره د رفاه او اسایش وسائل
لاس ته راخي، اما اجتماعي سعادت او خوشبختي دغه وخت هم هه حاصلېږي. د ژوند
سعادات او خوبېسي د ماد ډایتو په زیا توالي او ډېرولي د موړه اړه نه لري، لکه د ډیمير په
ازادي او دروح په خوشحالی پوری . په ژوند کې خطرناک او مدھشن حال دادی چې
اوېښکې ارزانه شی، پېړه دھشت او درد موجود وي او دوانه وي.

په طب کې د هر درد، خور، پرهار او تپ علاج شنته، مګر نه د زړه درد او زخم . د
زړه درد علاج په خپله د زړه درد دی او بس. د اوښکو د ارزاني علاج د پیسسو د ارزاني
غوندي نه دی چې د اقتصاد کوم ماهرې په علاج وکولای شي او نه د کر نې متخصصان
په دې کار په هېږي.

پې دردي په یو قوم او جامعه کې داسې یو مرض دی چې په علاج پې فقط پېغېران
پوه شوی دي.

ای خدايدا موږ نه هغه زړونه واخله چې د مظلوم او بې وزلي له سترګو خنډه په عېث
ټوییدونکو مرغلو نه خوبېږي او هغه لاس، پښې او زې مه راکوه چې یې لاسو او بې
پښو ته صدمه رسوسی او خلک ژړو ی.
((خیالي دنیا))

د متن لندېز:

په لوست کې په دې خبرې شوی چې اوښکې خانګې معنوی اړښت او اهمیت لري، همسي نه چې هغه ې پرده او بې اړښته وګنل شې او یاصلنه ورته ونشي. تولنه باید دومره بې رحمه او بې عاطفي نه وي چې د خالکو اوښکې چې د درد او خواښې استازتوب کوي، بې قدره وګني. خالک خواځوبې او همدردي ته توږه اړتیا لري. موږ باید بې درده او بې تفاوته نه يو، باید بې درد دردمند شو او د غمجنو او ویرجنو د اوښکو د وچولو په فکر کې شو.

فالیتونه

- ۱— د بنوونکي له خوا د متن تر لوستلو او لازمو خرگندونو وروسته دي خرو زده کورونکي متن په لوره مناسب غږ د تولکيوالو په وړاندې ولولي.
- ◆ خروتنه زده کورونکي دې د خپلې خونبې یو یو پر اکراف له متن خنځه ولولي.
- ◆ زده کورونکي په دو د ویشۍ یووه دله دې په متن کې مفردي کلمې پیداکړي او بله دله دې متن کې جمع کلمې پیداکړي، یې دې له هرې دلي خنځه یو یو استازی لېکل شوې کلمې د خپلې دلي په استازتوب د تولګي په مخ کې توګیو الونه و او ایې.
- ۲— په متن کې خرو صفتونه پیدا او په مناسبو جملو کې بې وکاروئ.
- ◆ د متن دویم پر اکراف په خپلو کتابچو کې وليکي.
- ۳— د دې پوښتنو څواب وړائي:

  - ◆ ◆ ولې له سترګو خنځه اوښکې بهېږي؟
  - ◆ ◆ اوښکې د خدې شې استازتوب کوي؟
  - ◆ ◆ له بې وزلو او درېډلو سره شه دوبل مرسته کولې شو؟
  - ◆ ◆ زده کورونکي په دلو و ویشۍ له هرې دلي خنځه دې یو استازی له مظلومو خالکو سره د مرستې په هکله خپلو تولکيواله خبرې وکړي.

۴— زده کونکی دی دوه دوه سره جو به شی، یو دی دكتاب بورگراف و ایسی، بل
دی هعنه د املاء په توگه ولیکی. بیا دی هعنه دواه نوموری پورگراف دكتاب له مخنی سم
کری. بیا دی بل زده کونکی هماعنه شان یو بل پورگراف د املاء په توگه و ایسی او د هعنه
جوبه ملگری دی پی ولیکی او په پای کپی دی دواه هماعنه لیکل شوی پرگراف دكتاب
له مخچب سم کرکی.

۵— یو یا دوه زده کونکی دی پهچله خوبنده دیتیم یا بل در دیدلی انسان حالت تمثیل
کرکی. بل زده کونکی دی له هعنه سره دخواخونکی او د مرستی دلارو چارو په برخند کری
خبری وکری. یا دی د خواخونکی نقش ترسه کرکی.

۶— زده کونکی دی یو یو پورته شی او د درس په منههم دی خبری وکری.
◆ خرو زده کونکی دی د تولکیو الو په وہاندی د هغی مرستی په هکله خبری وکری

چې کله بی په چا سره کړې وي.

۷— لاندی جملې په خچله خوبنده په پنسل بشپږې کړئ :

◆ ما پیرون د یو یتیم ماشوم ..... پاکي .....
◆ له بیوزلو او خوریدلو وکرو سره ..... پکارهه .

۸— زده کونکی په دو دلو و ویشنی، د "الف" دله دی لاندی جملې ته انکشاف
ورکری: موږ یا بد دیو در دیدلی انسان اوښکې و چې کړو .....

دب دله دی لاندی جملې ته انکشاف ورکری:

شتمنو ته لازمه ده چې له بی وزلو سره مادی او معنوی مرستی وکری.....

کورنی دنده

زده کونکی دی له در دمنو او خوریدلو وکرو سره د مرستی او خواخونکی په اړه یووه
کیسه دو له لیکنده وکرپی. بله ورڅ دی هغه په درسی ساعت کې د تولکیو الو په وړاندی
ولوی.

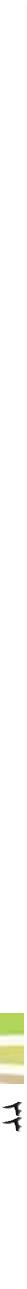

اتم لورست

ملی ارشیف

تاسی ددپ پورته و دانی په هکله شه معلومات لرئ؟
لرغونی لیکلی او چاپی اثار ولی، چهربی او د خد لپاره ستابل کېږي؟
در غونو په لاس کښبلو او چاپی کتابونو، د وکمنانو د فرمانوونو، لیکونو
او تاریخي سندوونو د سنتنی پیاره باید داسپی یو خانگری خالی وي چې ھغه پکې
د یو ارزښتمن فرهنگي میراث په توګه خوندي و ستابل شي. دغه د خوندي سانتې
خای ته ارشیف وایي. موږ هم په خپل هبادکي دغسې یو هنگړې اداره لرو چې
((ملی ارشیف)) نومړۍ، دلته یې درېښتونو.

د نړی په هر هبودکي دلسي و داني خانګرې شوې وي چې په هفو کې د اکمانو فرمانونه، لاس کنبلې (خطې) او چاپي کتابونه، تاریخي، رسمي او خانګرې سندونه، لیکونه، د انځور ګرۍ پایې او نور خوندي سلال کړوي. دغې ودانۍ یا ادارې ته ارشیف ویل کېږي.

زموږ په هبودکي له خو لسپېرو را ځیښې دغډه دول بیوه ودانۍ شتنده چې ملي ارشیف بې پولې.

د ملي ارشیف اوستي ودانۍ چې د کابل پهار په سالانګ وات کې واقع ده، د امير عبدالرحمن خان د واکمني د زمانې ده. نوموري امير هغه د خپل زوي شهزاده جیښ الله خان د کار لپاره جوړه کړې وه. دا ودانۍ چې دوړ پوره ده، لموري پوره پې تر ځمکې لاندې دوړ ساللونه او لس خونې لري، د محمد داورد خان د جمهوریت په لوړېږد (۱۳۵۲هـ). کې د ملي ارشیف لپاره خانګرې شووه او د عامه کتابتون تر ادارې لاندې بې ھاش. فعالیت پیل کې، خو ملي ارشیف په رسماي توګه د اطلاعاتو او فرهنګ د وزارت د ډوړی خانګرې فرنګي ادارې په توګه په ۱۳۹۵هـ. ش. کال په انسټیتل شو.

د دغې ادارې د فعالیت له هماغه لمړې خخنه تاریخي سندونو، لیکونو، د کتابوو د خطي او چاپي نسخو او نورو هنري انځورې اشارو پېرودل او راتولو پېل شوو. په لموري ګام کې هغه لیکلې او چاپي تاریخي او هنري اشار چې د کابل په عامه کتابتون او نورو دولتي ادارو کې موجود وو، په ملي ارشیف کې خاکې پر خاکې شوو او پیا د هغې پیاره د هبود له ګوت ګوت خنده اړوند اثار راول شوو چې دا پېږي تر نهه هم روانه ده او له یوې وړخې خنده یې بلې ته د اثارو شمېره زیټېږي.

اووس زموږ په ملي ارشیف کې پوره ارزښتاك اثار خوندي دي. ټول هغه اثار چې اووس زموږ په ملي ارشیف کې خوندي دي، د اسلامي دورې له پیلامې خنده په راړوسته پېړو پورې اړه لري. تر ته لوړ غونې لاس کنسلې (خطې) نسخه چې په ملي ارشیف کې خوندي دي، هغه د قرآن کربله پارې د هوسي پېړوستکي لیکل شوې او لیک

بي د حضرت عثمان وخت ته منسوب ګټل شوې دي. بل لوغونې سند د ټیموری

دودي دنو مهالي و اکمن سلطان حسین باقرا فرمان دی چې به (۹۰۱ هـ . ق .) کال به

نستعلیق لیک لیکل شوی، او س په ملي ارشیف کې خوندي دی.

زمورد په ملي ارشیف کې او س د کتابونو په زرگونو خطی او چاپي نسخې، تاریخي سندونه او انځورز لاس کتبلي کتابونه او پائچي خوندي دی. په دغوا لاس کتبلو نسخو داغستان ملی ارشیف له دېرو زیاتو لرغونو او تاریخي چاپي او لاس کتبلو سندونو او اثارو سره له ستر ملي او نړيو ال ارزښت شخه برخمن دی او د ((سو ارسیکا)) یاد ارشیفونو د نړيو الی مؤسسې د غږښوب وياله په هم تر لاسه کړي دی.
د تاریخي، علمي، ادبی او نورو اثارو د خوندي ساتني ادارې (ملي ارشیف) دېبای کولو پاره پاید هر اړخنډي هله څلپه وکړو او یو ه ملي دنده یې ويولو.

د متن لندېز:

ملی ارشیف زموږ په هپوادکې د مرغونو لاس کتبلو او چاپي اثارو، تاریخي سندونو او لیکونو د خوندي ساتني ځانګړې اداره ده چې له تاسیس کیدو یې څو لسیزې تبریزې او او س د زرگونو خطی او چاپي کتابونو، سندونو او نورو اثارو په لړو سره له ملي او نړيو ال اعتبار شخه برخمنه ده.

- سوا ارسیکا: د ارشیفونو یو نړيوال تنظیم یا مؤسسه ده چې د ټېرو هپو ادونو ملي ارشیفونه یې غږښوب لري.

فعالیتونه

۱- خو زده کونکی دی دا لاندی معلوماتی جملې د خپل تولگی په وړاندې په لوړه

غږد ولوي:

◆ په ملي ارشیف کې تاریخي لیکلی اثار له خرابېدو او ورکبدو شخه خوندي ساتل

کېږي.

◆ د ملي ارشیف او سنی ودانۍ د امیر عبدالرحمن خان د الکمنی په کلونو کې

نوډورې امیر د خپل زوی حبیب الله خان د کار لپاره جوړه کړي وه.

◆ ملي ارشیف داود خان د جمهوریت په لوړښتو (۱۳۵۱ هـ. ش.). کال کې د عامه

کتابتون تر ادارې لاندې رامنځته شو.

۲— زده کو ونكې دې په کتابونو وړیشل شي. یو کتاب دې متن کې دېښتو (۱) ګڼې

په نښه کړي، دویم کتاب دې ضمیرونه او دریم کتاب دې فعلونه په نښه او پېڅلو کتابچو کې

ولیکي. له هر کتاب شخه دې یو تن هغه د نور و په استازیتوب پر تخته و لیکي.

۳— دې لاندې پېښتو ته څواهونه وړیاست.

◆ ملي ارشیف خه ارزښت او اهمیت لري؟

◆ په متن کې د کومو شخصیتونو نومونه یاد شوي دي؟

◆ د ملي ارشیف دلا بهانې لپاره خه کولی شو؟

کورنۍ دنده

زده کونکی دې پېڅل کور وکلي کې د پخوانې قلمي (لاس کښلو) کتابیونو او نورو
پخوانیو سندونو د شته والي او د هغفو د ساتني د خرنګوالي په اړه معلومات راغونه او
هغه دې په بارې پېښتو درسي ساعت کې د خپلو توګیو الو په وړاندې وایي.

نهم
لوست

عادل و اکمن

- تاسو د عدالت په باب کومه کیسېه او زیدې ده؟
- دلته مو په دی لوست کې د نوشیروان عادل د عدالت يوه پېلګه د کیسې په بنه
- تاسې ته خوبنېه کړي ده. د اکیسې مولوی احمد لیکلې او په ګنج پېښتو کتاب کې خوندي ده.

غورخو.

زورور ته نه بنایی چې په کمزوری باندې خپل زور وازمایي، که خد هم کار بې خرابیي. وايې چې دروم پاچا، نوشروان پاچا ته استازی لېپلي و، کله چې هغه دریار

ته ورسبل، گوري چې بوده لویه مانۍ ده، پاچا یېکي په تخت ناست دی او نور اميران او وزیران په خوکپو ناست دي. استازی چې شاو خوا وکتل، په دعې مانۍ کې بود خای ورته

کوبنکاره شو. له بيو سپري خنده بې پونتنده وکره چې دا خای وکړي کوبد دی؟ هغه ورته وویل چې دا د بوي بودي کور و. به هغه وخت کې چې پاچا دا مانۍ جوړوله، نو هغې بودي ته بې وویل چې داکړ په ما خوش کړه، مګر د هغې رضا او خوبښه نه و، پاچا په زور سره دا کارونه کړ، نو خکه دا خای په دی مانۍ کې کوب پاڼي شوی دي. استازی وویل چې رښتیا خبره دا ده چې داکړو الی پور بنه دی، له هغه سمعو الی نه چې په ظلم تر سره شوی وي، حق او انصاف دا ده چې داکړانه په پخوازمانه کې چا ویلى دی او نه مې

وروسته ګومان کېږي چې کوم پاچا به داکار وکړي.
پاچا چې د قاصد دا خبرې واوردېلې، پور خوشحاله شو، انعام او دالي بې ورته ورکه او په پور عزت سره بې رخصت کړ.

د متن لندین:

په کيسه کې د نوميالي عادل و اکمن نوشروان د عدالت بوده پښته بیان شوې چې نوموري خنګه د خپلي مانۍ د جوړولو پر مهال د زور زیاتي پر ځای له عدالت او انصاف خنډ کار اخیستي دي. د خپلي مانۍ بوده برخه بې کوړه پښتني، خو دیوې خوارې او پورزلي پښجې حق بې په زور نه دی لاندې کړي.

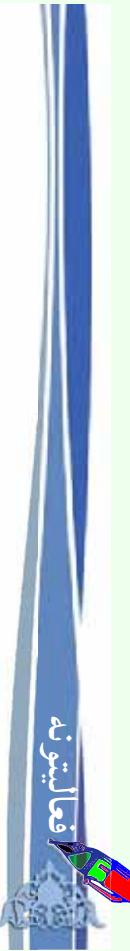
مولوي احمد د پښتو نخوا د هشتنغور د تنگي او سيدونکي، د پښتو د معاصر،

ساده او روان نشر له پښتې اينسوردونکو خنده ګنډ کړي. ځنبي ليکلي کتابونه

ترې راپتې دی . په هغه کې یو پېر مشهور اثرېپ (ګنج پښتو) دی چې

لومړۍ خل په ۱۸۷۲ م. کال کې چاپ شوی دی. مولوي احمد په ۱۳۰۰

ھ. ق. کال مړ دي.

۱— خروته زده کوونکي دی دغه کيسه د تولګي په وړاندې په لور غږو ولوسي.

۲— که د زده کوونکو له دلي خنده د عدالت په اړه چاکومه به کيسه زده وي، پېپله خوبنې دې هغه د تولګي په وړاندې وړايي.

۳— دا لاندې لغتوونه د خپلمنځي نړيوالي له مخې په بېل بېل کتار کې په پنسل

ولکۍ :

احمد، توټکي، کتاب، زلمي، کوټره، قلم، نوشیروان، کتابچه، توټي.

احمد.....

.....

.....

لاندې جملې په پنسل په مناسبو کلمو بشپړي کړي:

♦ لاندې جملې په پنسل په مناسبو کلمو بشپړي کړي:

♦ نوشیروان یو پېر ..... و.

♦ د روم د پاچا استازې له ..... خند د مانۍ د کوبوالي په اړه
په پښته وکړه.

♦ پاچا چې د قاصد خبرې واورېدې ..... شو او ..... بې

٤- لاندی پرنسپی ڪو اب کرئی:

♦ دنوشیروان د دانسی یوہ بربخه ولی کرہ جو رہ شوی وہ؟

♦ دروم د پاچا استازی چی د مانی د کو ڈرو الی په علت یوہ شو، څه بی د ولی؟

۵- لاندی مفردي کلمي په خپلو کتابچو کي په جمع به مفرد والهوي او په منسيبو جملو کي بي استعمال کرئی:

مفرد	جمع
سلکان	هلاکان
قلمونه	قلمونه
مسیروند	مسیروند
کور	کورنی
نجونې	نجونې

زده کونکي دی د کیسو خینبی کتابونه مطالعه کري او له هغه خنخه دی د عدالت او
انصاف په باب یوه یوه کیسیده په خپلو الفاظو په لنډون سره ولیکي. که په پخوا هم داسې
کو مه کیسه مطالعه کري يا اورپلې وي هغه دی په خرو جملو کي ولیکي. په بل پښتو
درسي ساعت کي دې یې تو لک gio الو ته ولو ای.

په خلکو کي پير عادل هغه خروک دی چې هغه شد چې ځانته

خونسوی، بل ته یې هم خونسوی.

(حدیث شریف)

عبدالرؤف بنوا

لسم لوست

تاسی د هپواد له اوستنبو نومیالیو یکوالو او شاعرانو شخند چانوونه

■

اورپدلي او د هغور کتابونه مو لوسني دي؟

دېښتو ادب په معاصره دوره کي خو ډېټي نومیالی او مځکنېبي ادبی څېږي
لرو چې هغوي دېښتو زې او ادب د وڌي او پرمختیا په لاره کې د ستایاني وره
خدمتونه او نه هېږيدونکي هلهي څلې کړي دي. له دعو نومیالیو ادبی څېړو څنډه

يو پي عبدالرؤف بنوا دی چې په دې لوست کې پې درېښنو.

عبدالرؤوف بنبو ادمقتي عبدالله زروي، به ۳۱۲۹ هـ. ش. کال په کندھار کي زېبندلي و لومنې زده کړي بي دکورني او سیمې له دینې عالمانو خنډه وکړي او بیا بې دخپل خالګرې ذوق او علاقې له منځي دینې او ادبې علوم او فنونو مطالعې ته دoram اورکړ. دخوانۍ په لومړيو کې پې به شعر ويلو او لیکړو الی پیل وکړ، دېر ژرې دخپل پیاوړې استعداد له منځ په دغه پګړي دېرمختګ پړاوونه ووهل او د شاعر او لیکړو ال په توګه وپېژندل شو.

په ۱۳۱۷ هـ. ش. کال د هپو اډپلازمېنۍ (کابل) ته راغې او د وخت د ډېږي مشهورې علمي او فرهنګي ادارې ((پېښتو تولني)) غږي شو. بیا دروسته د کابل مجلې مدیر شو. خوکاله پې دغه دندنه په دېر بېړالټوب سره تر سره کړه، بیا د پېښتو تولني په مرستېال او خد موډه دروسته د پېښتو تولني په لوړ مدیر شو. په همدغو وختونو کې خه وخت د هډواد وړچانې مسسوول چلواښکي هم و په ۱۳۵ هـ. ش. کال د کابل راډيو د ریاست چارې دروسيارل شوو. خوکاله دروسته په مصركې د افغانستان د سفارت مطبوخاني استازۍ او بیا د دویم څل لپاره د کابل راډيو رئیس شو. ورپرسې د ولسي ګرجي وکيل او په ۱۳۴۶ هـ. ش. د اطلاعلو او کلتور وزیر شو.

دروستي رسمي دنده پې په لېښاکې د افغانستان د سفارت په توګه و چې له هغه خایه امریکاته جلا وطن شو. د سلطان د وړښې ناروغۍ له امله په ۱۳۶۳ هـ. ش. کال په نیویارک کې هړ او هلته خاورو ته وسپارل شو.

د قبر پر شناخته پې خپل د اشعار د وصیت په توګه لیکل شوی دي:
زما ھړونه به در وړۍ وڅل وطن ته
مر بلبل به رسوئ و خپل ګلشن ته
ښخوئ به ما په پاک افغانستان کې
د پردیسو نګایلیو په جهان کې
زما پر شناخته به لیکۍ زلمیو دا:
(دلته بنسټ دی پو دیس شوی بینو))

عبدالرؤف بنوا پیاوې د لیکووال، شاعر، مؤرخ او هبو ادیال سیاستو ال و د شعر او ادب، سیاست او تاریخ په پلا پبلو برخو کې پېکل کړي دي. په سلګونو مقاپی او شعرونه یې د هېواد په مطبوخ عالتو کې خپله د شوی او په لس ګونو علمي، ادبی، تاریخي او سیاسی اثار یې د ځانګړو کتابونو په بنه چاپ شوي دي. په خپلې مورنۍ ژې پښتو سرهېږد په عربی، اردو او انگلیسي ټولونه په هېډه او په دغنو ټیو کې پې لیکنې او ژړابې هم کړي دي.

د چاپ او ناچاپ کتابونو شمېر یې له ۰ ۵ څخند زیات دي. دلته یې د ځینيو اړارو نورمنه اخلو: اوستني لیکوال (۱ - ۳ توکه)، د افغانستان نومیالی (۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ توکه) میر ویس نیکه، پېښانه افکار (د شعرونونو ټولګه)، د شعرونو کلایات، زور ګناهکار (د ډرامو ټولګه)، د افغانستان تاریخي پښتې، د زړه خو اله (ادني لیکونه) او نور.

یو شعر یې دېلکې په توګه راړو:

د غریب پاله
چې وړوکې سرهه مورکه
یا له ورووړه سرهه وروړکه
داسې کړه له خريبانو
هر غریب پر اوږه سورکه
هونیماری شرافت نه دي
چې له وړکو سرهه زورکه
له انصاف له عدله لېږي
چې د کونهونو سمر سمر تورکه
د هغۇزې گې به خور شې
د یېتیم زړ گې چې خور که
د خپل قام رنځور په شاکه
تاته کوم هونیمار پیغورکه

چې دانه کوي یې نومه
پړي ګومان دغله او چور که

د عبدالرؤف بینوا لنده ادبی توټه:

ګرانه ملګریدا!

یو ګل چې خومره په رنگونه ولري پسکلا یې هم هومره زیاته وي او چې خومره
مخونه و لري هعومره د ستابني وړ وي، خو یو انسان که دوه رنگه شو یا یې ځان دوه
مخى وښوده نونورې مخ دکترو نه وي.
پوهان وايی: «خنګه چې یې، هغسي ځان نښه او خنګه چې ځان نښي هغسي
او سده.»

خو ځينې انسانان شتنه چې نه یوازې خورنګه، خو نېۍ او خو مخه لري، بلکې ورسه
څو ژې یې هم په خوله کي وي. او د ماهرو ایکټرانو یه څېرد د خپل هرنګ او هر منځ د
ښودلو لپاره مخصوصي صحنې لتوی او د خپل هرې ژې پاره ځانته موقع ګوري.
داسې انسانان د نورو په رنګ رنګبدل نه غواړي، خو د ځان د رنګ په بدلو لو کې
دومره ماهر وي چې نور په خپل رنګ ژر غولوی شي. د مخنوون په پېژندلو کې لاس
لري، خو د دوی د منځ به پېژندل د مصنوعي سپورډمي په اصلی ماھېت پو هپدلو غوندي
وي. دوی په خپله ژیه پسې نه ګرځي، خو خپله ژیه د هر چا او هر ځای د اقتضا سره سمه
ګرځوي. دوی د هر مجلس د رنګ سره خپل رنګ بدلو لی شي او د هر چا د خوب رګ
ې ځانته معلوم کړي وي. دوی په همدغه یوه ژیه غله ته وايی غلاکوه او دکور خاوند
ته وايی: کور سالند.

ظالم ته د ظلم لاره نښي او مظلوم ته د انتقام اخيستلو ستړګونه وهی.
حالم ته محکو میںو وي او محکو میںو ته د حاکمانو په رنګ کې وړاندې کېږي. او که
ورته ځیر شو همدا دوه محځي، دوه رنګي کسان دې چې د ټولنې د طبقاتو ترمنځ د دې پر
عوض چې وحدت، یو والی او بندې نیټ پیدا کړي، د هفوی په منځ کې د بدینې، بدګمانې

او بذنیتی، تورپ بردی اچوی، که د حاکمی او محکومی طبقی ترمنج واقع شی، دو ابرو خوازو ته داسپی خرگندوی چې همدا دوی دي چې ددی دو و طبقو ترمنج یې ارامي سلتلی ده، که دوی نه و دی دهغونی ارامی به هم ویجاوراه شی. حال دا چې که دا دوه مخنی او دوه رنگی له منشه لری شی، د طبقتو ترمنج مستقبله رابطه او مفاهمه پور ژر د دوی منځ ته صمیمهیت او یو رنگی راوستلای شی.

نو ګرانه ملګریدا!

که غواړو چې د بنده او نیکمرغه ژوند سره مخامنځ شو، لازمه ده چې ددې دوړ رنگی، دوډه مخنی او دوډه ژنۍ خنده لومړۍ خانونه وړغورو او بیا یې په ټینګه د مخنیوی پلاره زدار و باسوس.

هر چاتنه او په هر مجلس کې چې خنګه یو، هغنسې خانونه وښيو او چې خنګه خانونه بښيو هغنسې واوسو او دا مو داده وي چې یووه وړخ نه یووه وړخ به ضرور د دوه مخنرو مخونه تور او د دوه رنگو رنگونه ورک او د دوه ژنې ژنې وچې شې، څکه چې ((کوبز بارتر منزله نه رسپیری)). او ((د دوړی هندو انجې په یووه لاس کې اخیستی کېدای نه شې.))

د متن لندېز:

عبدالرؤوف بېنوا د پېښتو ژنې پیاوړی لیکوال، شاعر، مؤرخ او هپواد پال سپاستوال و د خپل ژوند خو لسیزی یې د هپواد په علمي او فرهنگي ادارو کې خدمت کړي، په لس ګونو خانګوی کتابوونه او په سلګونو مقالي یې چاپ او خپري شوي دي.

عبدالرؤوف بېنوا د پېښتو په معاصر و شاعرانو او لیکوالو کې د لوره ادبی مقام او دریج خنېشن دی.

فعالیتونه

۱- خور زده کوونکی دی په خپله خوبنیده د متن یو پارگراف په وار سره ولوی.

۲- د متن په پلی کې مو د ینیوا له شعر خخنه خده مفهوم و اخیست؟ په خپلو کتابچو

کې پې و لیکی او هغه د تولگی په وراندی ولوی.
۳- زده کوونکی دی متن په غور ولوی او په هنفو کې دی صفتونه پیدا او په مناسبو

جملو کې وکاروی.

۴- په متن کې مو ولوستل چې عبدالرؤوف ینیوا نومیالی لیکوال، شاعر، مؤرج او
هبراد پال سیاستووال و سیاستی د نوموری کوم ارخ دهير خوبنښيري خبری پری و کړئ؟
۵- دلاندې نیمکړې جملې په پنسل په مناسبو کلمو سره بشپړې کړئ:

◆ لیکوال په توونه کې شده ارزښت لري؟

◆ عبدالرؤوف ینیوا د پښتو رسمی یو نومیالی ..... و .....

◆ عبدالرؤوف ینیوا په ..... کې مه:

لري. زيات چاپ او ناچاپ کتابونه

۶- ځینې زده کوونکی دی د تولګي منځ ته راویل شي چې د ینیوا د نشر (ګرانډ
ملګريدا) مفهوم په خپلو الفاظو کې توګلکيو الو ته بيان کړي.

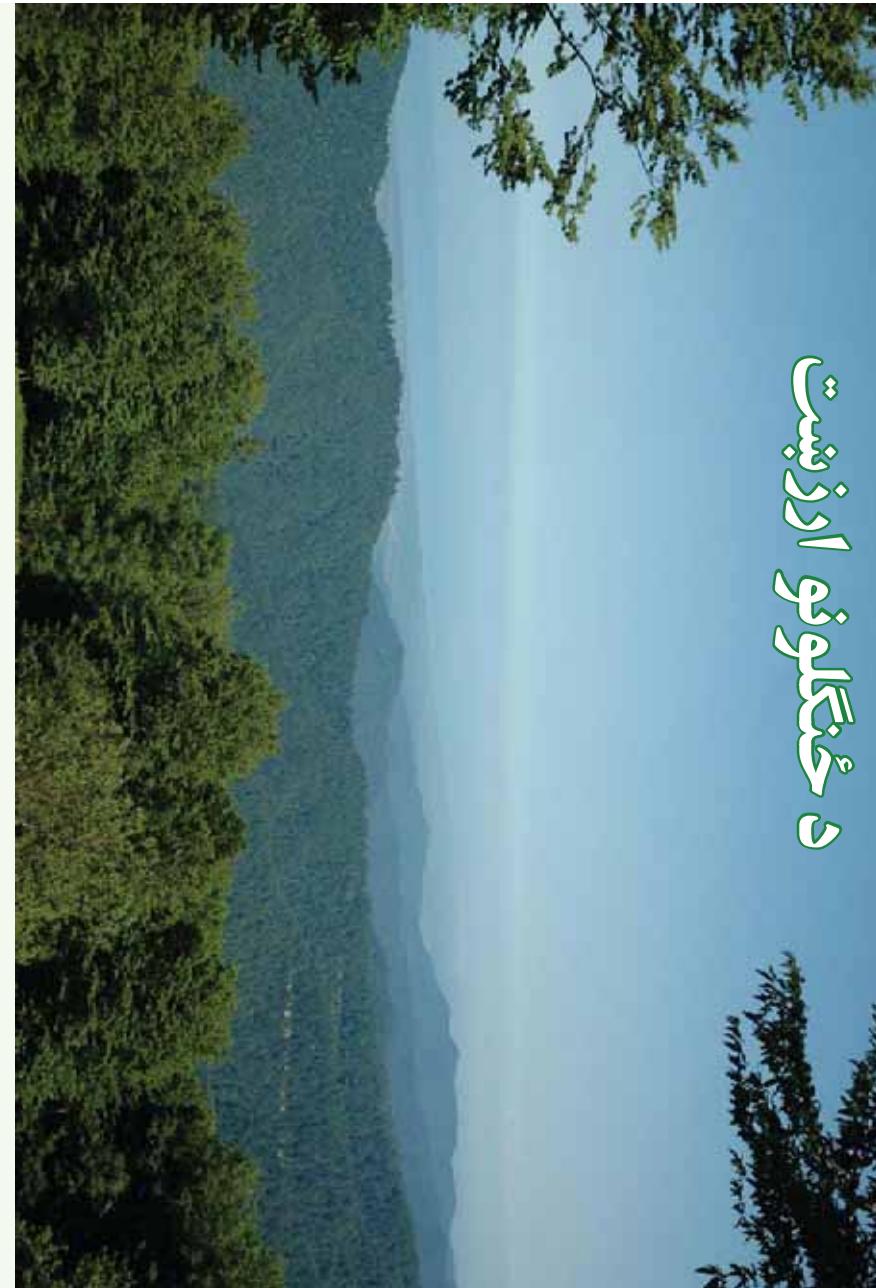
کورنۍ دنده

زده کوونکی دی د خپل کور وکلې یاسیمې او بشار د کوم شاعر لنډه ژوند لیک او د شعر
یوه پېلګه ولیکي. په راتلونکي پښتو درسي ساعت کې دې پې توګلکيو الو ته ولوی.

یورام لورست

د ځنګلونو ارزښت

تاسې له ځنګلونو سره اشنا یاست ؟

ځنګلونه خد ګتېږي لري ؟

ځنګلونه سرې به پر دي چې دسون، دکورونو دېښلو او دکړيو او دروازو

د جوړولو پیاره د اپتیا وړ لوګي برابروي او همداراز د هوایه پاکوالي، دېښکلي

چاپیریال او طبیعی منظر و په رامنځته کولو کې هم ستر ارزښت او اهمیت لري.

دلته په ډې لوست کې د ځنګلونو په ګټيو او ارزښتو نو خبرې کوو.

افغانستان بیو غرنسی هبودادی چې زیاته برخه بی غزو و نو نیولی ده، له دغوا غزو و نو شخنه

ځینې پې ګنو و نو او بوټو پونسلی دی چې هغفو ته طبیعی خنگلونه و ایې.

له دغوا خنگلونو شخنه که له بوي خوا د دانیو د پښتو، کړکیو، دروازه او نوره ضروري شیانو د جوړولو لرگي برایروي، له بلې خوا پې له لرگيور شخنه د سردن د توکو

په توګه هم کار اخلي.

د دول دول مېهو او کورنيو خار ويو دروزني پاره خنگلونه وره چاپسیال جوړوي.
د وحشی جیوانلو او دول دول الوتونکو د استونکی پاره يو دېر مناسب ځای ګنل
کېږي. خنگلونو ډېرې پنکلې او په زړه پورې طبیعی منظری هم جوړې کړې دي. پايد
و وايو چې د ډېر و لوړو او تېټو غزو و نو دشته والې په انډول زموږ د هپوا د خنگلونو
شمېره او سیسيمې ډېرې نه دي. د هپوا د به مرکزی او شمالي یېرخو کې د هندوکش د لوړو
غزو و نو لرې دي چې تل په واورو پېچې وي او د خنگلونو د رامختنه کېدو پاره ورتیا
نه لري. بیا هم کوم خنگلونه چې همدا او س زموږ په هپوا د کې شته، که بې په سمه توګه
ساتنه، څارنه او پالنه وشي او د ډیو په ملي شتمى په توګه ورڅنه مناسبې ګټه و اخیستل
شي، تر ډېر زموږ د خلکو اړتیاوې پوره کولای شي او د ملي اقتصاد په پیاوړتیا کې ډېره
ارزښتاكه ونده ترسره کولای شي.

زموږ د هپوا د ځمکې توله دوه میلیونه هكتاره شاوه خوا ساحه خنگلونو پونسلی ده.

دغه خنگلونه په تول هپوا د کې بیو شانه نه دي. د پېلګې په توګه د پکتیا، کونړ او بادغیس په ولاړتونو کې دغه کچه لوره ده، خوا په مرکزی او چنوره لوډیځو سیميو کې بیا هیڅ خنگل نشته.

د کونړ او پکتیا په خنگلونو کې د نېټر، څېږي، او پښون پېږي و نې شته چې ډېر اقتصادی ارزښت لري. د بادغیس په خنگلونو کې د پستې خنگلونه شته دی چې د پستې خوندوره مېهوه تړې لاس ته راګي. به ننګر هار، لغمان، نورستان او نوره سیميو کې هم خنگلونه شته دي.

که خنگلونه له بوي خوا استر اقتصادی ارزښت لري، تو له بلې خوا د چاپسیال او هوا

په پاک ساتلوا او د سیلابونو په وسیله د پېښیدونکو زیانو نو د مخنبوی لپاره هم دیور مهم دی. موږ ته لا زمه ده چې دیوی ارزښتاكې ملي شتتمی په توګه یې د ساتني او خارزني لپاره هلي ځلې وکړو. پر طبیعی ځنګلونو سرېږد هړو اد به زیارت و سیميو کې مصنوعي ځنګلونه وکرو او وې په روزو چې د استوګنې چاپېریال مو بنسکلی، هوا یې تازه او په زنده پورې شي.

د متن لندېز:

زمرد هپراو اد غزني دی، له همدی امله په ځنبو سیميو کې هېر ګنې او پراخ ځنګلونه لري. دغه ځنګلونه په اقتصادي او سوداګریز ارزښت سرېږد هوا په پاکوالي او د بنسکلو طبیعی منظر و په رامنځته کولو کې د ساتني په وندہ لري. ځنګلونه د سیلابونو مخنبوی کوي او مرد له طبیعی مصیبتو نو شخه هم تریو هه ده ساتي. د ملي شتمنی په توګه یې بايد ساتنه او خارنه وشي.

فعالیټونه

- ۱— زده کونکي دې متن په چوپتیا سره ولولي، یا دې نور زده کونکي د متن یو یو پاراګراف په لور غږ د نورو توګیو الو په وړاندې ولولي.
- ۲— زده کونکي دې په څپلو کتابچو کې د کتاب له متن شخه د ځنګلونو ګتې ويکړي او یا دې په وار سره د توګیو الو په وړاندې ولولي.
- ۳— یو یو زده کونکي دې د توګی مخې ته را وغونښل شې چې به لنډه توګه د هړو د بېلا بېلا ځنګلونو سیمې وښې او د ځنګلونو د اهمیت په هکله خبرې وکړي.

زنه کونکی دی دخنگلی و نور او ددوی به سیمهو کی د موجود و نور نومونه لیست
کوی دی پښتو ژئی په بل درسي ساعت کې دی هغه توګیو الو ته وړابي.

کورنی دنده

۳ زه به له خپل و درور سره د پکتیا د خنگلنو لیدلو ته لار شم.

۲ زه دخنگل ته ځم.

۱ زه پېروسپکال د کونه خنگلنو ته تللى و م.

۵ دا لاندې جملې و لوئی چې په کومې زمانې (اوسمهال – تېرمهال او راتلونکي
مهال) پوری اړه لري، په چوکات کې پې په پنسل ولیکي:

◆ پورتې عکسونو ته وګوري او د ځانګړو په هکله بې خو کربنې په خپلو کتابچو
کې ولیکي.

◆ دې لا ندي پښتنو ته خو اړونه و اوښي:

◆ خنگلونه خده ته و اوښي؟

◆ خنگلونه د چا مال بدل کړي؟

◆ تاسې د هپو اد خو انانو په توګه د خنگلو د ساتني او خارنې پاره څه وړاندیزونه
لري.

لوبی او روختا

دوسنم لوست

تاسی له کوم دول لوبو سره بینیه لری ؟
لوبی شد گتبه لری ؟

6. کوک خبره هفجه پریشکه سکت که شد پریشکه داشتند. تیکه ام کام پیچیکه رونتیکه دی، پنده، وریشوند لر و چی پنده وریشوند لر لری. دغه لوبی نه بیازی دا چی غوره بدخیاوی او لوبی بریمه که شده میخواهد او نه بیازی داشته باشد. شیوه که شده میخواهد او نه بیازی داشته باشد. شیوه که شده میخواهد او نه بیازی داشته باشد.

لوبي بوي ازدي بوختيا او وخت تبرول نه دي، ياكې د ڏخوا انانو لپاره د بوي نوري گتني هم لري. د ڏخوا انانو پېت استعدادونه را خرگندوي او هغوي ځيرک، کونښې، کارکرونکي، وخت پېژندونکي، زغموندکي او زمن روزي.

لوبې سرپرېره پر بوي غوره بوختيا او پورته يادو شوو و پېښکتو، د بدن دروغتنيا او سلامتيا لپاره هم د بوي گتني لري. د هغوي به اړزښت او اهقيت باید مودې پره شوو. پسخوا بهه زنا تره چارپا او کسبونه، لکه: تركاني، اهنګري، بوي کول، لوکول او د کرنې نوري چاري د انسان د بدن او متوجه زور او ځواک سرتنه رسیدلي.

تره ډېرو لپري لپري وا تنوونه به خلاک پلي تلل، که څه هم دغه کارونه به د اړتیا له مځۍ ترسره کېدل، خو هغه په حقیقت کې بيو ډول سپورت هم و.

او س د عصرې پرمختګونو له امله د ڙونډېه تو لو چارو کې د بري اسانشياوې رامنځته شوي دي. د کارونو لپاره لوکي او واړه ماشینونه او د تګ راتګ لپاره ډول ډول وسيلي جوړي شوي دي، ځکه د انسان د بدنې کار ډګر لپا او ډېر تنګ شوو دي. دا چې د انسان د بدن غږي داسې ځانګړي لري چې که کار تري و انه خښتل شي، سستري او که کار تري و اخيستنل شي، ډېره پنهه وده کوي او پیاوړي ګېږي.

هغه پېلا پېلې پېښه یېنې، ملي او نېړو الې لوړي، لکه: والپال، فوتپال، ټینپس، پاسکتپال، کرکت، هاکي، ځځاسته یا منډي وهل، لامېړو و هلل، وزن پورته کول، غږه نیوول (پهلواني) وزلوبه، جمناستيک او همدارنګه د ماشونانو ځښې پېښه یېنې لوړي، لکه:

پېت پېتونې، رسی لوړه، پندوس، چندري، د او رو چنګ او دا سې نور چې په ځانګړې یادله یېرې پنهه ترسره ګېږي، لوړي ورته وایي.

لوړي ډېري جسمي او رو حمي رو غتنيا ګتني لري. د لوړو کولو پر وخت د بدن غږي په حرکت را خي، بدن خوله ګېږي او له هغه سره ډېر زهرجن مواد بهر ته وو ځې. د لوړو په ډېږي کې ساه ايسنتل ګونډي ګېږي، بدن نوري او تازه هو اخالي. رو حمي ستریا له منځه ځې، زړه او بدن غښتنې ګېږي، لوړي او ورزشونه د ڏخوا انانو ترمنج صميمېت زیتووي او ان تردي چې د ملتوونه تر منج سیالې، په لوړو کې د دوستي او سولې فضا رامنځته کوي.

دلويو او ورزش يوه بله دلويه مهمه گته دا ده چې د انسان بدنی استعدادونه او مهارتوونه وده کوي، ذهنی، اخلاقی او توشنزی ځانګړې پیالنه او روزنې مومني. دله بیزو لويو له امله د لویغاره و په خپلو کې د همکاري او یو پر بل د باور او ملګرتیا رو جیهه پیاوړې کېږي.

تالسې باید د زده کړي د چارو ترڅنګ لويو او ورزش ته هم مناسب وخت ورکړئ، په ځانګړو دله بیزو لويو او ورزشونو کې برخه واخائی چې بدن مو روغه رمته او د هر دول جسمی او روحی کارونو سرتنه رسولو ته چمتو شي.

د متن لندن:

لوبي یوختیا او وخت تیرو لنه دي، بلکې دېږي نورې رو غتابیي او توشنزی ګټې هم ګري. اوس د فرنګي کار او فعالیت دګر لب او دېږنګ شوی او دېږ کارونه د ماشین په وسیلهه تر سره کېږي. د انسان بدن داسې ځانګړه ګري چې کار ترې وانه خیستل شي، سستېږي. که کار ترې واخیستل شي، نو دېږ پیاوړتیا مومني.

ددې پاره د پلا پېلو لويو تر سره کول دېږ ضروري دي.

فالاتيونه

- ۱— زده کونکي دی لومړۍ متن په چوړتیا سر ولوړي، یا دی ځینې زده کونکي متن په لور غږ د توګیو الو په وړاندې ولوړي.
- ۲— زده کونکي دې په درووېږو دلو وړیشل شي: یووه دله دی دلویانو سېعده ښېزې لوړي، دویمه دله دې په ملي کچه مثل شوې نېړوالي لوړي او درېډه دله دی د ماشونو بیلا بېړي لوړي لست کړي او یا ده هرې دې استازی هغه د توګي په وړاندې ولوړي،

۵۴

نور زده کو ونکی دی هعده په خپلو کتابچو کې و لیکي.
لاندې پېښتنو ته دې مناسب څرایونه و وايي.
◆ ◆ ◆ ◆ ◆
لويې او ورزش شه شئي دی؟
لويې او ورزش په ټولنیز لحاظل خدګي لري؟
که زموږ د هپوا او لوړغاري په نړيو اله کچه په سیالیو کې بریالیوب تر لاسه کړي،
تاسي ته څد احسناس پیدا کړي؟ خو تند دې د ټولکي په مخ کې پړې ځنډي وکړي.
◆ ◆ ◆ ◆ ◆
۴ - په متن کې فعلونه په نښه او هغه په مناسبو جملو کې وکاروئ.
۵ - زده کو ونکي دی د عکس له مځۍ د لوړيو په اړه ځنډي وکړي.

۶ - د لاندې جملو خالی ځایونه یه پنسل په مناسبو کلمو ډک کړئ :

- ◆ لوبي او ورزش ډېربۍ ..... ګټې لري.
- ◆ د السپال لويد ..... ترمنځ کېږي.
- ◆ وز لوبيه زموږ د هېږو اد ډېره ..... ده.
- ◆ د لوبي او ورزش یده ترسرو کولو د انسان د بدن غږي ..... کېږي.
- ◆ لوبي د لوغاړو ترمنځ د ..... او ..... د رامنځته

کیدو سبب ګرځي.

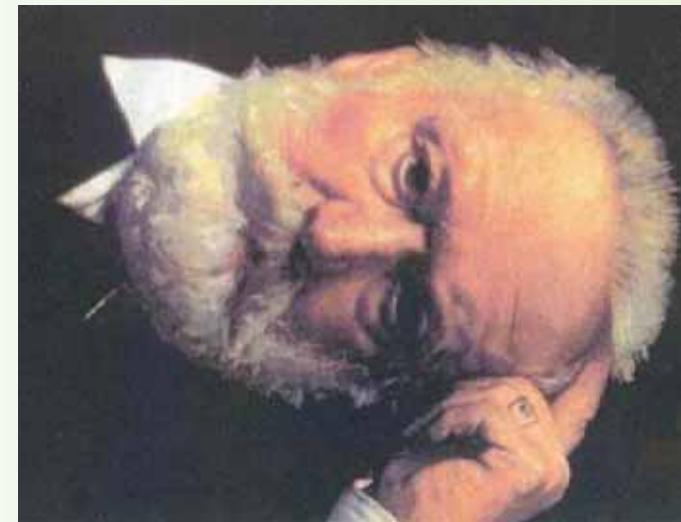

هرزده کوونکي دی د خپلې خوبنې یوې لوبي په اړه معلومات و لیکي او هغه د د
پښتو ژې په بل درسي ساعت کې توګیو الوته و راي.

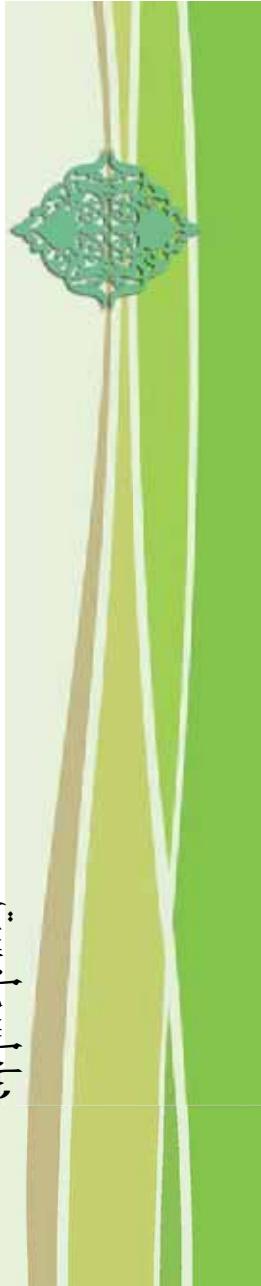
هغه څوک چې بدنبى تمرینونه کوي، هیڅ دول درملو ته اړتیا نه
لري، د هغه درمل او دوا په بدنبى حرکتونو کې ده.
(ابو علي سینا بلخی)

ویکتور هوگو

دیار لسم لوست

- تاسو په نبیو الو ادبی شخصیتیونو کې د چانو مونه پېژوی؟
- موږت د دنری د ادبی نامتو خپرو و پېژندل خد ګته لري؟
- دنری د ادبیا تو یه تاریخ کې بېړی ستری ادبی خپرې شته چې د خپلو ارزښتنکو ادبی اشارو له امله یې نېړيو ال نوم او شهرت تر لاسه کړي دی. له دغوا ادبی خپرو خنده فرانسی نامتو لیکوال، ویکتور هوگو هم و چې د لوړو ادبی ارزښتمو اشارو د لیکلو له امله یې زیات نېړيو ال شهرت په برخه شوی دی. دلته یې په دی لوست کې درې پېژو.

پیاوېي لیکو ال او شاعر ویكتور هوگو په ۱۸۰۲ م. کال د فرانسي به بیزانسون بنبار کي زېبېلى دی. پلارېي د پوچ لور پورې دولتني چارواکي او جنرا ال و د هوگو کورنى د ده تر زېبېللو شده موده و رسنته د بیزان سون له بنبار شخصه د پاريس بنبار ته ولپېدول شوره. هوگو د خواراني پر مهال په شعر ويلو پیل وکړ. له ادياتو او مطبوعا تو سره زیاتې مینېي له کېله پېي بوه محبله هم خپره کړه چې تر ۱۸۲۱ م. پورېي بي خپرونو دوام وکړ.

د شعرونو لوړمېي ټولګه بي تر خپرېدو ورسنه د لوستونکو له دېر تاوده هر کلي سره مخامن شووه او ستره ادبی جائزه پې هم تر لاسه کړه په ۱۸۴۳ م. کال د هوگو په ژوند کې هغه مهال بلدون رامنځته شو چې خوانه لور پې همه شوو. تر دې ورسنه هوگو له ادياتو شنډه سپیاست ته منځ وکړه.

کله چې نایلیون و اکمن شو، ویكتور هوگو له هغه سره مخالفت پیل کړ. په پایله کې هغه اړو شو چې فرانسه پېښېدي. هغه لومړي بلژیک او بیانګلستان ته لاړ.

ویكتور هوگو د انګلستان د جرسېي په چزېر کې د استونگنې پر مهال د ((مجازات)) په نامه اثر و لیکه او په همدغه کال بي د خپلو شعرونو توګله د ((ښدار چیان)) تر سرلیک اشار د ((پېښو حکایتونه)) او ((پېښو ایان)) پې و لیکل.

په ۱۸۷۰ م. کال هغه مهال چې په فرانسه کې جمهوري حکومت رامنځته شو، هوگو بیرون پاريس ته سترون شو. د فرانسي خلاک تر نهه هغه ته د یو ستر ملي او ولسي لیکوال په ستړګه ګوري. مشهورو اثارو پې نوم د نېږي د ادياتو په تاریخ کې د تل پیاره خوندې کړي دی. د هوگو اثار د نېږي په ډېرو ژیو ژیارل شوې دی.

ویكتور هوگو په ۱۸۸۵ م. کال د ۳۸۳ کالو په عمر له دې نېږي خنډه سترګې پېټې کړي دی.

د متن لندن:

ویکتور هوگو د فرانسی نامتو لیکوال و چې د خپل ادبی شهکار ((بینوایان)) په لیکلو یې ستر نړیوال نوم او شهرت تر لاسه کړي دی. په نړیوالو ادبیا تو کې به په لیکوال په خپل وخت کې د ویکتور هوگو په خپل هر اړخیز نړیوال شهرت ته رسیدلی وي. د هوګو اثر په نړیوالو زړو ژبارل شوي دي.

۱— خرو زده کونکي دی دنورو تو لکیو الو په استازیتوب متن په لور غږ و لوړي.

◆ ځینې زده کونکي دی دمتن یو یو پاراګراف و لوړي.

۲— زده کونکي دی هغه لغتونه چې بسونکي پر تخته لیکلی او معنا کړي دي، پېچلوا کتابچو کې ولیکي.

◆ خرو زده کونکي دی په تخته لیکل شوی لغتونه په مناسبو جملو کې وکاروړي.

۳— زده کونکي دی د خپل هېږاد خو مشهورو او دی شخصیتونو نومونه ولیکي،

ځینې دی هغه د تو لکیو الو په وړاندې وړابې.

۴— لاندې پوښتو ته ځواب وړکړي:

◆ ویکتور هوگو خنګه نړیوال ادبی شهرت ترلاسه کړو؟

◆ ویکتور هوگو ولې او خه دول له سټونزو سره مخامخ شو؟

◆ کومې پیښې د ویکتور هوگو په ژونډ کې بدلون راوست؟

۵— د لاندې جمع نومونو مفرده په خپلو کتابچو کې ولیکي، په مناسبو جملو کې پې وکاروړي:

نومنه زده کونکي شخصیتونه شاعران ادیپهان

◆ د لاندې جملو سمه معنوی او اسلامی بنه د هغه په وړاندې په پنسل سره ولیکي:

)

(

هوگو د انگلستان او سیدونکی و .)
هوگو یو مشهور سوداگر و .)

(

هوگو زوی و دیو جنرال .)

۶— هرزده کونکی دخیل شنگ ټولگیو ال ته متن خنده یوه برخه د املاء په

توبګه ووایی او بیاندی هغه د کتاب له منځی سمهه کړي.

۷— په لاندې کلمو کې نومونه، صفتونه او فعلونه جلاړکړي:

بنکلی هوگو لار پیاوړی محمود
خوبل نومیالی ابن سینا لیکل ثربل

کورنی ذنه

دانسی یو متن به کورکې ولیکی چې د پښتو پنځه واره ((ی ګانې)) پکې مراعات
شوی وي، په بل پښتو درسي ساعت کې یې څيلو توګیو ال ته د تختې پر منځ ولیکی او
راغلي ((ی ګانې)) پکې په بشې کړئ

ازادي

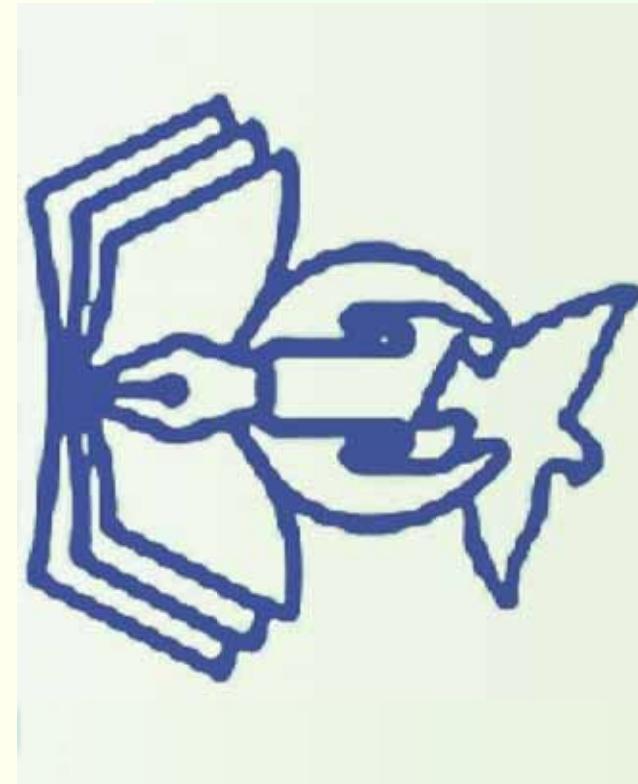
د اسمانونو، د چمنونو او د سیندونو یې ازاره لارو یا نو ته زیان
مه رسوئ او ازادي، ته یې په احترام وکړي. د دغو ببورلو او بې
گناهه ازادي مه ایساروئ چې د تقدیر او سرنوشت قاضی او حاکم
ستاسو ازادي سلېب نه کړي.

(ویکتور هوگو)

څوار لسم لوست

د بشر حقوقونه

- تاسې پېشري حقوقنه پېشني؟
- دنورو حق ته پايد خرنگه دنناوی ولرو؟
- انسانان په تولنه کې يو لمب حقوقنه لري چې دا د دوی ځانګړي حقوقنه دي. دغه راز په تولنه کې دنورو حقوقو په وړاندې مکلفتیونه هم لري چې هغفو ته بايد درنناوی وکړي.
- په دې لوست کې په تولنه کې د بشري حقوقو په هکله خبرې کړو او لوړو چې انسانان په تولنه کې د کومو حقوقو لوړو کې دي.

الله ﷺ جب به دی نبری کی انسان پسداکپی، له هماغه پیله بی پری دزیات شمشیر بشري حقنو لورینه هم کپی ده بشر ته د خدای ﷺ د ورکو حقنو شمشیره ذپره زیا ته ده، لکه د زوند کولو حق، د ملکیت ارلو حق، دروغتبا حق، د تابعیت حق، د فکر او بيان د خرنگندو لو حق، د انساني کرامت او شخصیت د خوندیتوب حق او نور. د تو لنیز زوند پاره یه هلی خلی دیور او برد تاریخ لري. دهی بیک پیشی په بشري تاریخ کی خوندی دی. د اسلام د سپیشلی دین په راتگ سره د بشر حقنو ته پوره درنا او وشو او په بلاپلو بنو موجود تول تپیرونه بی له منشه بورل. په الهی احکام او نمرو ارشادا تو کپی د دغه بشري حقنو د تثیت په هکله دهی زیا تپه لاربیو زنی شته. د بیلگی په توگه کله چی حضرت ابوذر غفاری حضرت بالا ته و دیل: ای جهشی غلامه! حضرت محمد ﷺ و رته و فرمایل: تور جبشي او سید قریشی دواوه برابر او د خدای ﷺ بنده کان دی.

نو ويلاي شو چی تول انسانان برابر حقونه لري او په خانگري او تو لنیز زوند کپی پايد له هغه شخه برخمن شسي.
د بشري تاریخ به او بدو کپی، که شه هم دنری په گوت گوت کپی و گرو د خپلو بشري حقنو د ترلاسه کولو لپاره خانگري او دله نینې هلي خلپي کپي او غبرونه بی پورته کپي دی، خو په نبیو الله کچه داسپی کومه اداره نه و چې له هغه حقونه بی سلب شوي، ملاته وکپي. د دیسهمپه نبیو الی جگپي په بهیر کپی چې زیات شمشیر انسانان وزل شول او په نبیو الله کچه په بشري حقنو سخت تپیري و شو، د جگپي له پاى ته رسپدو و روسته د دی ارتیا پیننه شو، چې په نبیو الله کچه داسپی بیوه لا يجه او قانون رامنځته کپي چې د بشر له حقنو شخه دفاس وکپي. به دی لم کپي به ۱۹۴۷ م. کال د ملګرو ملتونو د عمومي تو لني له خوا د بشر د حقنو نبیو الله اعلامیه تصویب شو. د اعلامیه یوه سسیزه او (۰۳) مادی لري. وروسته بیا په بیلا بیلو وختونو کپی د بشري حقنو په

ابوند بیلا بیل کنو انسبوونه تصویب شوی دی جي هر یو به خپل ئای خانگى ازېست او اهمىت لرى.

د بشر د حقوقو د تېرو الى اعلامىي له مخچى انسان تر هر خە لومړي د ژوند کولو، ازادى او د شخصىي امنىت لرلو حق لرى. همدارنگە هيچۈك باید شىكىجە يا وند رېرول شىي او نە دې ھەفە لە زور زېتىي، ناوردە سلوک او سېكاوايى سره مخامىح كېشى. هر خوک حق لرى چى حقوقىي شخصىت بى پەرسىميت وېپىزىل شى. تۈول د قانون پە وېاندى برابر دى. هيچۈك دې پەخپل سر بىندى يالە خپل تاڭىرى تېيىندە كېڭىشى. دچا پە شرافت او ابرو دې تېرى نە كېپىرى. هر خوک حق لرى چى ازاد فکر وکرى، خپل فکر او نظر پە ازادانە دول خىنگىد كېرى.

دیان ازادى چى دېشىر د حقوقو د تېرو الى اعلامىي پە نولىسىمە مادە كې راغلى، دبشر لە جېرىو مەھمۇ او بىنتىزىر حقوقو شخەنە كېنىل شوپى ده. پە دې بىرخە كې يادونە شوپى ده چېپە هر خوک دیيان د ازادى حق لرى او د خپل نظر پە خىنگىدۇ لو كې باید وىرە او دار وندە لرى. د بشر د حقوقو د تېرو الى اعلامىي دغە مادە خالکو تە دا حق ورکوي چى لە هرى وسېلىي خەنخە چى كېدايى شىي اطلاعات او معلومات ترلاسە كېرى او يايى نۇرۇ تە ورسوسي، خەر د يادوپى ور دە چى دیيان ازادى هم خىلپى بىدىلى او حدونە لرى تە هەفە چىپە كې بىشىري كرامت تە سېكاوايى نە وي رامنځته شوئى او د ھەفە پە وسېلىد د چا بىشىري حقوق تېپبۇ لاندى نە شى، د چا لە دىنېي او مذهبىي عقیدو، قۇمىي، نژادىي او توکمىز جىشىت او لە خپلۇ ملى ھېپا اذنپۇ گىتو سوھ پە تکر كې نە وي. دیيان ازادى جاپىز ده.

— زدە كە يابسو وندە او روزنە چى هم د انسان لە دېرىو مەھمۇ او لومېنپۇ حقوقو شخەنە دە، د بشر د تېرو الى اعلامىي پە شېپۇر يېشىتىمە مادە كې د ھەغى پە اپە داسېي راغلى دى:

— هر خوک حق لرى چى زدە كە وکرى. زدە كە بە لېتر لېرىدە لومېنپۇ دورو كې وېرا وېي. لومېنى زدە كە بە اچبارى وېي، فەني او حرفو زدە كېرى بە د تۈلۈ بە واك كې وېي.

— د زدە كە د مۇخە بە د انسانى شىخصىت وده، د بشر حقوقو تە درنزاوى او بىستىزە

ازادي وي.

- مور او پلار به د خپل ماشوم يه اره د زده کري د دول په تاکنه کي لومړتوب

ولري.

- دولت مکلف دی چې د وګرو پاره بې له کوم توپيره د زده کري لاري چاري برابري
کري، چې به دي توګه د خلکو د نهني روژبي شرایط براري شي.

د بشر د حقوقو په نړيو الله اعلاميه کي د داسې نورو ډېرو حقوقو یادونه هم شوې ده
چې هعده ټول د انسان طبیعي او ټولنیز حقوقنې ګنبل کړي.
په نړيو الله کچه ټول هغه هپوادونه چې د بشر د حقوقو اعلاميه په لاسلیک کري ده،
په ملي کچه دعه دولتونه مکلف ګنبل کړي چې د هعرو رعایات وکړي. د ملګرو ملتونو د
بشری حقوقو اداره او د بشر د حقوقو ېړلې په نړۍ په نړۍ کې د بشري حقوقو
حالت ته پاملنډ کوي او هعده خاري.

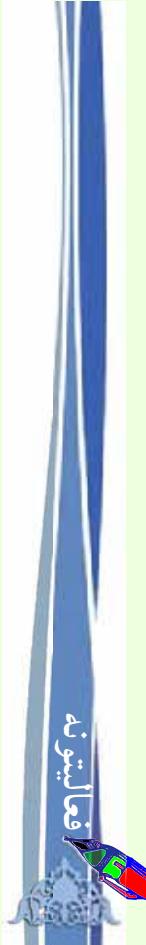
او س چې زموږ په هپواد کې د سولې، سوکالې، تولنیز او افتصادي پرمختګونو
پاره لاري چاري برابري شوي دي، دولت د بشري حقوقو د نړيوالي اعلامېي د لاسلیک
کروښکي او زمن غږي په توګه د بشر حقوقو ته پاملنډ کوي. په هپواد کې د بشر د
حقوق خپلوا کمیسیون رامنځته شوې چې د بشر له حقوقو شخه دسر غږونې او نورو
اروندو مسایلېو د خارزې چاري سمباليوي.

دمتن نښیر:

هر انسان که بنسخه وي او که نر، په تولنه کې د ژوند کولو، د فکر او بیان د ازادی
حق، دانسانی کرامت او شخصیت د خوندیتوب حق لري. په اسلام کې هم د بشر د
حقوقو پوره درناوی شوې دی او په نړيو الله کچه هم د بشر د حقوقو د ورکولو او
درناوی په هکله څانګړي قوانین رامنځته شوې او هپوادونه په رسالت کولو
اړ او مکلف ګنبل کړي. اوس داسې ادارې او سازمانو نه شته چې په توله نړۍ کې
د بشر د حقوقو حالت له تزوی شخه خاري.

فالیتونه

۱— خرو زده کونکی دی په اسلام کې دبشر حقونه د متن له منځي ووایي او خرو تنه دې دبشر د حقونو یه نېړوالي اسلامي کې راځلي حقوقنده د متن له منځي ووایي.

۲— خرو زده کونکی دی په خپله خوبنې د متن پېل پېل پړګافونه ولوی.

((مفردي کلمې)) وليکي او بله دې ((مرکبې کلمې)) او بیا دې د هرې دې استازې هغه د تړلګي په منځ کې ووایي.

۳— لاندې پوښتنو ته خواب ووایي:

- ◆ د اسلام دین انسان ته کوم حقونه ورکړي دي؟
- ◆ دبشر د حقونو یه نېړوالي اعلامي کې دکرموم بشري حقوقنو یادونه شوې دي؟
- ◆ دو لوټونه دبشری حقوقنو یه هکله په خد مکلف شوې دي؟
- ◆ تاسو له دې لوسټ خنځه خه مفهوم ترلاسه کړے؟
- ◆ دبشر د حقوقنو د ورکړي په برخه کې ستابسو نظر څه دې؟
- ◆ کډپه توګنه کې بشري حقوقنه ورنډکړل شې، ستاسو په نظر به خمنډ نونډ رامنځته شې؟
- ۴— په لاندې جدول کې تشن ځایونه په مناسبو جملو په پنسل ډک کړئ:

ماضي (تېره زمانه)	حال (اوسمهال)	مستقبل (راتلونکي زمانه)
مالک و لکه.		
احمد به راشي.		
زه لورست ولیم.		
خروک به درس و وايي.		

۵- لاندی جملی ولوئی او د سمی جملی په مخامنځ جو کات کي به پنسل نښه و کړئ:

◆ بشر ته په توئنه کې حقوقه ورکړل شوي دي.

◆ بشر ته څښې حقوقه ورکړل شوي دي.

◆ د بشر د حقوقو فکر له دویسيمې نږيو الی جګړي وروسته رامنځته

شوي دي.

◆ له لوړۍ نږيو الی جګړي وروسته رامنځته شو.

کورزی دندنه

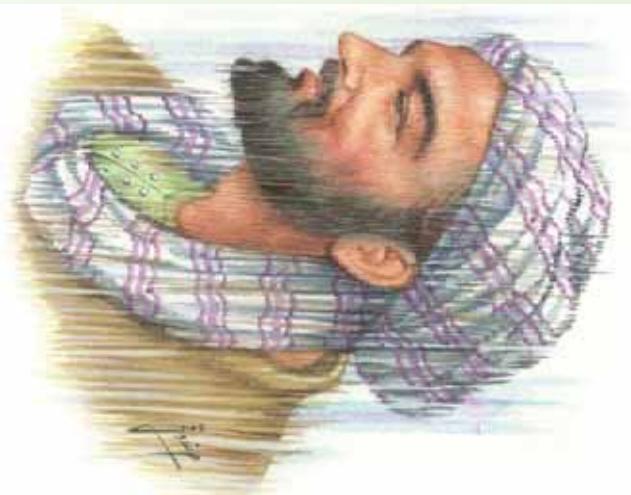
ستاسو په شاوه خواکې د بشر د حقوقو حالت خنګه دي؟ په دې اړه له خپل مورد او
پلار او نورو مشرانو شخنه هم و پوښتني، که مو په زړه پوردي شه پسیدا کړل، له ځانه سره

بي یادداشت کړئ، د بلي ورځۍ پښتو درسي ساعت کې پوري خبری و کړئ.

بلجیٰ ابن سینا

پنځلسم لروست

زموږ د هپواد لر غونزو نو میالیو په هانو په دله کې چې په ملي او نبیو الله کچه له لوره نوم او شهرت خخه برخمن دي، د چا له نامه سره اشنا یاست؟ کو مری دا سې نامه تو څښري پېړئ؟

موب د خپل هپواد په تاریخ کې پېړ نو میالی علمي او فرهنگي شخصیتونه لرو چې ویا پې علمي او فرهنگي کارنامې لري. هغوي نه یوازې زموږ د هپواد الو، بلکې په نبیو الله کچه د تول بشرتی لپاره د ویا ره سبب دي. له دغنو نو میالیو علمي او فرهنگي شخصیتیونو خنده یو هم ابن سینا بلخی دي چې په دی لوست کې پې درې پېړئ.

ابن سینا بلخی زموده بود او به نبیو الله کجده له ستر و عالمانو، بهانو او طبیبانو
شخه گنبل کپری . اصلی نوم یپی حسین دی، په شیخ الرئیس او ابن سینا مشهور دی . په
بوروایت په ۳۶۰ هـ . ق. او دیو بل روایت له منجی په ۷۰۷ هـ . ق. کال د بخارا په
((افشننه)) نومی کلی کی زیندلی و .

پلار پی عبد الله، د بلخ له نومیالیو شخه و او په سکندریه نومی سیعیده کی پی استونگنه

مله.

د منصور بن عبدالماک سامانی د الکمنی په وخت کپی بخاراته چې د سامايانو
پایتخت و لار، خرنگه چې عبدالله فیر با تد بیره شخصیت و، دریار ته پی لاره پیدا کړه
او فیر تر د دریار په مخورو کې وکیل شو، هلهنه پی د افشننه په کلی کې ((ستاره)) نومی
بنیځه په نکاح کړه، خداي الله زوی ورکر، نوم یپی پرې ((حسین)) کېښود چې وروسته بې
د این سینا په نوم نبیو ال شهرت پیدا کړ . او س نه یوازې زموږ هېږو د پېږي ویږدي، بلکې
ټوله نېږي او انسانیت پر هغه ویاره او فخر کوري .

ابن سینا دو مره لوره استعداد او پیسا و پری ذهن درلود چې په لس کلنی کې پې قران
عظمی الشان او نور مروجه دینی علوم، د دین اصول، د ادب د علم اصول، صرف، نحو،
لغت، معانی، بیان او نور زده کړل او بیا پې له محمود مساح شخه چې په هغه وخت کې
دریاضی او نور و طبیعی علومو لوی عالم، ریاضی او نور علوم هم زده کړل .
په نومیالیو دینی عالمانو او طبیبانو کې وشمېرل شو، د نوم او شهرت او رازې پې هر
لورته خپری شووی . وايی چې پو خل نور بن منصور سامانی پاچا دېږناروغه شو، نو این
سینا د هغه دارو درمل و کړل . هغه ژر جوړ شو، کله چې منصور د این سینا دا بې ساری
پوهه او استعداد ولید، سعدستی پی هغه ته اجازه و رکره چې د پاچا له ځانګړي شاهی
كتاتيون شخه ګټبه و اخلي .

ابن سینا چې د پېږتیر ذهن او قوی حافظې خاوند و، په چېږه لړه موده کې پې د هغه
كتابوون دېږ مهمن کتابوونه ولوستل او د هغه زیا پې برخې پې خپلې حافظې ته و پسارې .

په ۲۱ کلني، کې يې د کتابونو په تاليف پیل وکړ او د ژوند پوره برخه يې لهکلو او لوستلو تپه کړه. هغه هېڅکله په لیکلو او لوستلو نه ستپي کېده. که د ورځۍ به يې حکومتی او دفتری کارونه کول، نو د شېږي به يې تر پوره وختنه مطاعمه کوله او یا به يې کتابونه لیکل. هغه په لیکلو کې دو مره چټک و چې د خپل مشهور اثر (شفاء) انسس توکه بي په شلو میاشتو کې لیکلې دي.

ابن سینا د پلار تر مہنې وروسته هم په بخارا کې او د نوح بن منصور سامانی په دریار کې يې نښه درناوی کېده. خو کله چې د سامانیانو و اکمنې ګبه ودې شوه او د غزنویانو تر سلططي لاندې راغل، نو ابن سینا ګړانج ته لاب.

کله چې سلطان محمود غزنوی توله بخارا ونیوله، خرنګه چې هغه د ابن سینا له علمي مقام، نوم او شهرت خنده خپر، و، غوبنتل پې چې له خان سره يې غزني ته راولي، يه هغه پسپي يې خپل استازی ورو لپه، خو رانغى او له هغه ځایه نشایپور ته او یا جرجان ته ولاړ. هلتنه د قابوس و اکمنې و چې د پور علم پالونکي و لکمن و د ابن سینا یې جپر درناوی وکړ. ابن سینا هلتنه په طبابت لاس پورې کې او د پورې ژر د لورې نوم او شهرت خاوند شو. کله چې هلتنه اړه و دورې پیښې شو، ابن سینا (ری) او یا همدان ته لاب. هلتنه شمس الدوله امير و. کله چې ابن سینا د هغه د ناروغۍ درمننه وکړه، د وزارت چاري پې ورو سپارا لې. ابن سینا په همدغه وخت کې د خپل شاگرد ابوع عبیدالله په غونښته د (الشفاء) او (القانون) مشهور کتابونه وليکل چې نېړوال شهرت لري او په پورې شو رو زیارل شوی دي. ابن سینا د خپل وخت په لوي دینې عالم و. د دینې علوم په پېلا پېلو برخو، لکه تفسیر، حدیث، فقه، صرف، نحو او نورو په هکله يې زیات شمېر اثار لیکلې دي.

نوموری یو لوی فیلسوف و د منطق، فلسفې، روحياتو او اخلاقو په هکله هم پور تاليفات لري. لوی طبیب او حکیم و. د طبابت په هکله يې د اسې کتابونه لیکلې دی چې اوس هم د اروپا او نوری نړۍ په پو هنټونو او طبی تعليمي مرکزونو کې لوستل کېږي.

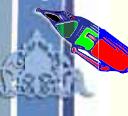
اين سينا به دري، عري، او تركي ڦيو ٻنه به هده او لکنني ٻه پري کولي شوب او
شعر ونه ٻي هم پري ويلی شول. لنده دا چي اين سينا د زوند او پوهي به هر برهه کي
خپل فكر او قلم ازموبي دي او هبر ارزښتنيک اثار ٻي رامنځته کري دي، ((د افغانستان
نو ملي)) دكتاب مؤلف د اين سينا د كتابو نو یو او پيد لست راخيستي چي د هغه له منځي
بي د ټولو تاليف کرو او ڦيارلو كتابو نو شعېره ٤٥ ته رسيدلي ده.

دفعه نوميالي عالم لومړي قولنج او ڀياد ميرګيو (صرع) په نارو غني اخته او د ٤٢٨
هد. ق. کال دروزي یه لمړي نېټه د جمعي په ورج په همدان کي وفات او هلهه خاوره
ته وسپارل شو.

د متن لندن:

اين سينا زمود د هپو ادا نومياليو علمي فرهنگي شخصيتونو له ٻلي شنخه دی
چجي نه ٻو ازپي د هپو ادا او سيمې، بلکي په نېړو اله کچه له ستر نوم او شهرت شنخه
برخمن دی . نوموري نه ٻوازپي ستر عالم او فييسوف و بلکي د خپل وخت
له پياوره و حکيمانو او طبيبانو شنخه هم گنبل شوی دی او داسې علمي اثار ٻي
ليکلي چي اوس د اروپا په پو هنتونو کي لوستل کېږي او په عاصمه کچه تري گته
اخيستل کېږي.

فعاليتونه

- ۱- هرزده کونکي ٻي په خپل وار له متن خنده د خپل خوبنې پير اگراف ولوڃي.
نور زده کونکي ٻي ورته به گھيرتنيا سره غوره ونسبي.
- ۲- هرزده کونکي ٻي د خپل خنگ ملګري ته د متن یو هر برهه د املاه په توګه
وړائي.

وروسته دی بیا دو اره خپل لیکلی متونه دكتاب له منخي اصلاح کړي

۳— دی لاندې پونښتو ته خوابونه ورکړئ :

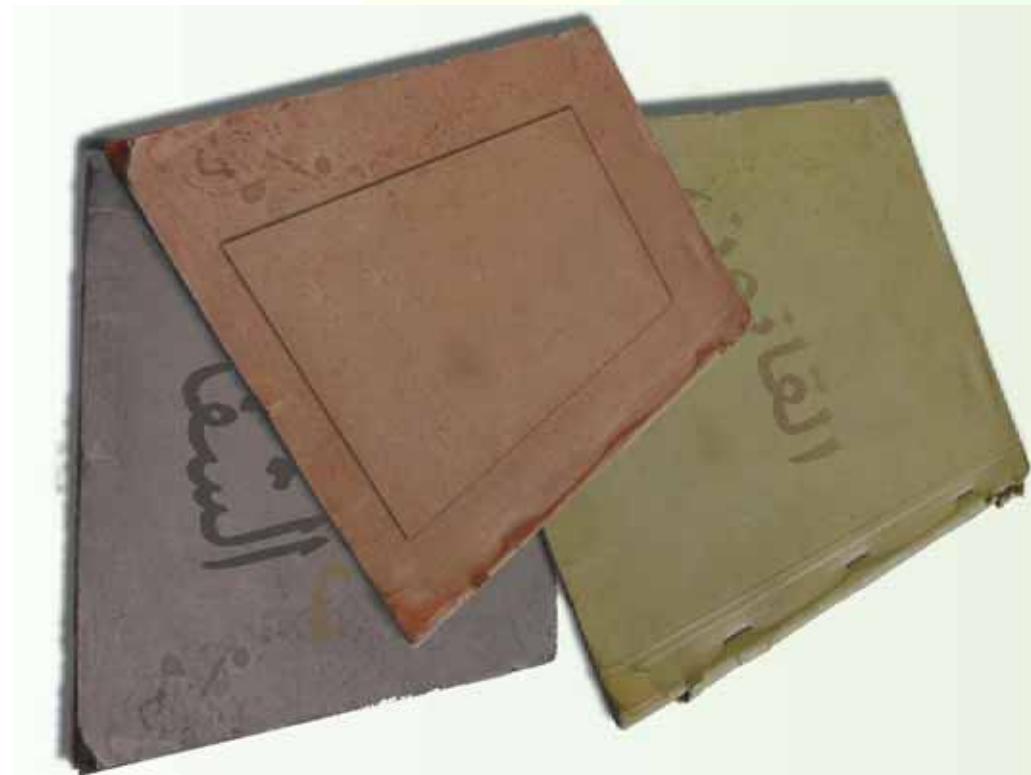
- ◆ ابن سینا د عمر په کو ما په او کې د دینې علوم زده کړه پایه ته ورسو له؟
- ◆ ابن سینا ته چا اجازه ورکړه چې له شاهی کتابتون خنډ ګته و اخلي؟
- ◆ دلين سینا مشهور کتاب خندنو معبدي او د شدیده هکله دی؟
- ◆ د ابن سینا کتابونه چېږي او په کومو طبی بشونښو او روزنښو مرکزونو کې
لوستل کېږي؟

۴— په متن کې راغلي خاص نومونه او صفتونه په نښه او په خپلو کتابچو کې بې
ولیکۍ.

- ◆ دالاندې فعلونه د زمانې له منخي معلوم او په خالي خایونو کې په پنسسل ولیکۍ:
- ◆ زه کار کوم)
- ◆ ته به درس ولوی)
- ◆ تا لیک لیکلی دی)

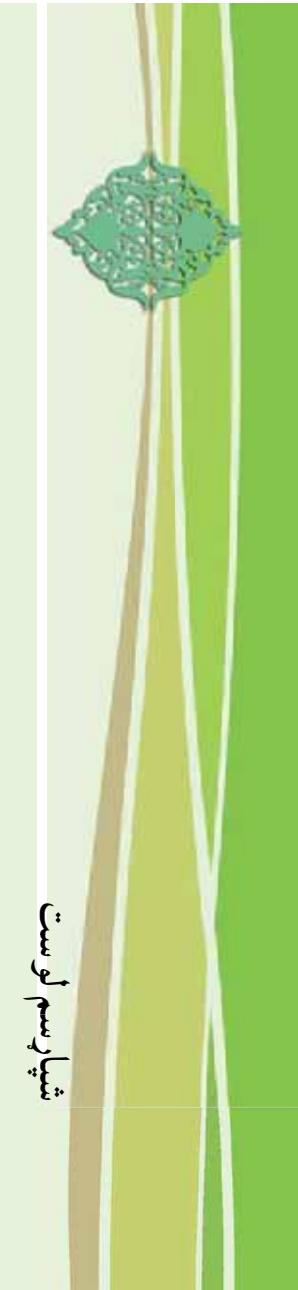
۵— له دې لاندې کلمو خنډ په خپلو کتابچو کې جملې جوړي کړئ:

زه	لين سینا	بنوونکي	لوړي	درس پلرنې	درناري	ګټه	ورځ	تاتووی	کوم	ته
ولایم	اصلی	وېړ	روغتیا	هره	دی					
بلخ	دخیل	لري								
- زدہ کونکي دې په دریو دلو و پيشل شي: یووه دله دې په دی متن کې خو مشکل
لغتونه را واخلي، یو تن دې د نورو په استازښتوب هغه پر تختنه ولیکۍ. د بلې دله خو
زدہ کونکي دې هغه معناکړي. درې هېډ په خپل وار سردا په مناسبو
جملو کې استعمال کړي.

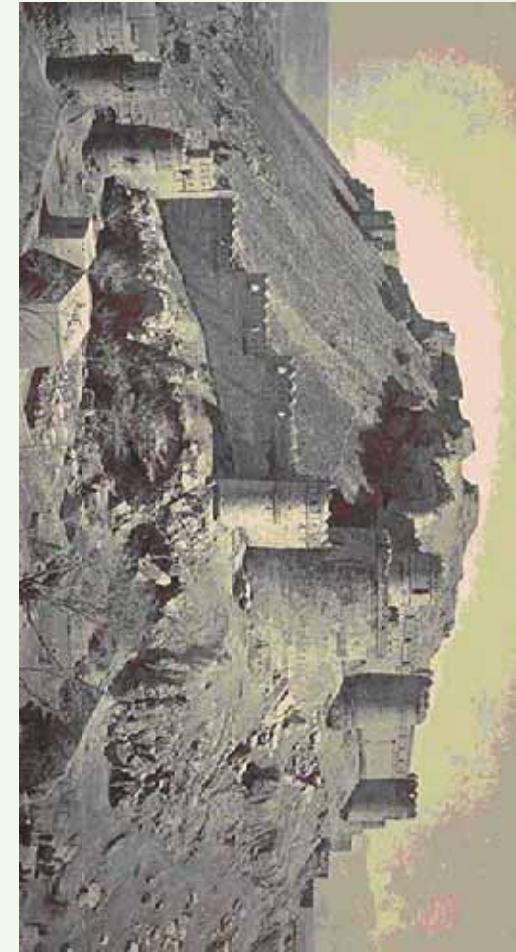
د افغانستان د مشهور او علمي خپرو په اړه له چېلوا مشرانو وپښتني او یا که خپله معلومات لوئی یه شو کنښو کې ډیکټ په راتلونکي پېښتو درسي ساعت کې یې تولګيو الو ته ولوئ.

شپاپسم لوست

د کابل پالا حصار

تاسي کله پخپلو سېیو یانورو سېیمو او ولايتونو کې لرغونې کلاګاني لیدلي

دي؟

هغه لوربې کلاګاني چې يه لرغونو زمانو کې د یوځي او سپاسۍ موڅو لپاره پر غونډیبو او لورو ځایونو جوړي شوې دي، بالا حصارونه یې یولى. زموږ د هېواد په ځیننو ولايتونو کې هم دنده دول کلاګاني شتنه چې زیارته اوس د کښو الو په توګه یاتې دې، یووه هم د هېواد به پلار مبنې (کابل) کې د چې د کابل بالا حصاري ټولی. په دې لوست کې یې درېښزو.

زموږ د هبوالدې ځینو ولاړتونکي د پوئۍ او د فاسی موخو لپاره له لوړو ځایونو کې
کلاګانې او بالا حصارونه جوره شوی دي چې هریو یې په خپل ځای د تاریخی لرغوتوب
له کبله ارزښت لري. هغه کلاګانې چې په لوړو ځایونو او غونډيو جوړي شوې، د
بالا حصارونو په نامه یادېږي. د کندوز، غزنی، زابل، پکتیا او کابل بالا حصارونه یې
ډېړي نېټې پېلګې دي.

ډغزني بالا حصار

د کابل د اوستني پنار په سهيل ختيجه برخه کې یوه جنګي کلا ده چې د ډيړي غونډنهي

نامه یادېږي.

دا کلا چې له سویل لوډیېځې خوانه د شپر دروازې د غرد سر په دیوالي پورې نېښې،
تر او سه ېږي په ټړین بر جونه پر ځای ولار او د ډیډونکو د یامزني وړ دي. د بالا حصار يه
شمالي لمنه کې یو لرغونې کوچنۍ نښار ودان و له دې شخه خرگندېږي چې د بالا حصار
ارګ د سلطنتي حاکمانو او چار او کو د ناستي، د نعدي پانګو (خزانو) او ارزښتمو
څیزونو د اښیو دلو او ساتلو ځای و.

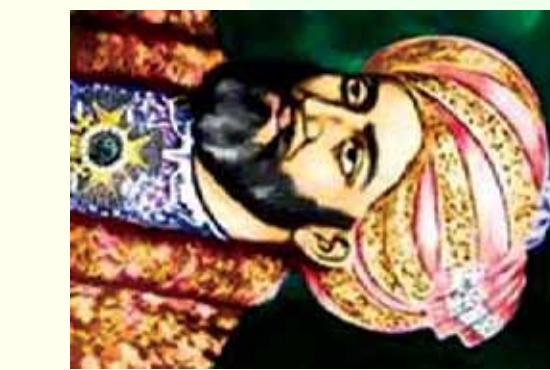
د اسې پښکاري چې یو وخت به همداړته د هېډو او سېمې د وکمنتو برڅلیک تاکل
کېده، د پاچاهانو پر سر تاجونه اینښو د کېدل او له دغه خاید د ملي پت او د هېډو د
سانتې، د وکمني، د پراختیبا او اداره کولو پهاره کارونه سهبايدل. د کابل لرغونې نشار له
بالا حصار پرته د پاچهۍ بل مقر نه درلود.
دي غونډه، ته یه کښه ويلاقې شو چې بالا حصار د لوګر د درې یه خو له کې پروت

د شبر درو ازې جوړښت او موقعت د بالا حصار دفاعي ارزښت نور هم زیات کړي
دي چې تر او سه پورې د کابل بالا حصار، د کابل بسار پر ګرد چاپېره د یوې حاکمي نقطې
حښیت لري. دغه و داني چې زموږ د لوغونې تاریخ یوه روښانه نښه ګټل کېږي، د جوړولو
دوخت او نېټې په هکله پې د تاریخ پوهانو پلا بلې نظر ېپه موجودې دي.

د تاریخي څېړو له منځي د دغې تاریخي کلا لرغونتوب د اسلام له راڭ خشند د منه
زماني د ینټلایانو دورې ته رسپېرې. دغې تاریخي کلا د وخت په اوږدو کې ډېر زیانونه هم
بلدلي دي. د احمد شاه بابا او ییمور شاه د اکمنیو پر مهال بیا راغول شوې ده.

له انګلیسي چارو اکۍ کیوناري سره د
افغانانو چېږي او ده عدد د وزل ګډو د غېچې په
موҳمدد کابل بالا حصار بیو څل د اوږد په لمبوي کې
سوچبدلی دي. د نادر خان د اکمنی پر مهال بیا
ورغول شو او حرري لمبسه په کې جوړه شوہ.
وروسته بیا دا ځای په ۱۳۴۵ هـ ش. کال کې

د حرري پو هنټون پهاره ځانګړې شو.
زمور د هبراد تاریخي ځایونه او جنګي
کلګانې د دې نسکارندوېي کوي چې زموږ
نيکونو او پلرونو د خپل هپواد دستاني پیاره د

خپل توان په اندازه زیار ایستال او زموږ ګران هپواد یې د خپلې ویښې په بیه د پرديو له
و لکې خنډ په میړانه ساتلی او موږ ته یې په څپلواکه توګه په میراث پېښې دي، پر موږ
هم لازمه ده چې د څپلوا پلرونو او نیکونو په څېر د خپل هپواد دستاني او ودانۍ لپاره
هلي څلې وکړو.
رغونې او ساتني ته ځانګړې پاملنې وشي.
سرېږدې پې د یو ارزښتاك فرنګي میراث به توګه پايد د دغې لرغونې ودانۍ بیا

دمنشن لندنیز:

دکابل بالا حصار دیو لرغونی فرنگی میراث په توګه له ستر ارزښت او اهمیت شخنه برخمن دی. دغه تاریخي کلا چې اوس د یوې کنډو الی په به پانۍ ده، د تاریخ په اوږدو کې یې دیرې لودړي ژورې لیدلي او په هرده پېښري او په بودري کې د وکنافو د ناسې ځلای او پلازمېنده وه دغه ودانۍ اوس ییار رعنې او د سلتني پلاره ځانګړې پامنې ته اړتیا لري. د کابل بالا حصار د افغانستان د تاریخ یووه هیږيدونکې او د ارزښت وړ برخنه ده.

- ۱— زده کورونکي دې په خپل خپل وار د لوست یو یو پاراګراف په لوره اواز ولوسي.
- ۲— په خپلو کتابچو کې پنځه داسې جملې ويکۍ چې له متن سره نثردي ته او ولري.

◆ له متن خشنه پنځه داسې کلمې راخوښې کړئ چې («پ») په توړي پيل شوې وي په خپلو کتابچو کې یې ويکۍ او په مناسبو جملو کې یې وکاروئ.

۳— زده کورونکي دې په دوو ډلو پيل کړائی شي: د بوي ډلي یو تن دې د نورو په استازیتوب د متن یو پر اګراف ولوسي. بشوونکي دې د هغه په اړه ځینې پورښتې پر توره تخته ويکۍ او د هغې پلې ډلي له ځینو زده کورونکو څخه دې یې ځواب وغواړي. بیا دا بله دله هم په هماګه دول له متن خنځه بل پر اګراف ولوسي، بشوونکي یې پورښتې پر تخته لکي او د بوي ډلي له شو زده کورونکو څخه یې څو ایونه غواړي. د الري د وخت په پام کې نیولو سره دوام موږي.

۴— دې لاندې جملې ته دې هر زده کورونکي د خپل ذوق له مخې په مناسبه توګه پراختیا درکې او په پنسټ دې څو پر له پسې معنا لرونکې جملې ويکې:

موږ نښۍ ته د زده کړې پاره راڭو او غواړو چې

5— دغو لاندې پوښتنو ته ګواړ وړایي.

◆ بالا حصارونه د کومو موخر او هدفونو پاره جوړ شوي دي؟

◆ بلا حصارونه او س مورې ته خده ارزښت او اهمیت لوړي؟

◆ که بالا حصارونو بیسا راغونه او ساتنه ونشی، خد به پیښن شي؟

◆ که چېږي د هپواد په یو بل ولايت کې کوم بالا حصار پیښۍ د هعده په هکله د

ټولګيو الو په مخکي خده وړایي.

6— دوي داسې جملې ويکي چې دوه صفتونه پکې راغلي وي.

— درې داسې جملې ويکي چې د درې واپو زمانو (اوسمهال — تېرمهال —

راتلونکي مهال) فعلونه پکې راغلي وي.

7— ځینې زده کونکي دی د تولګي محې ته راوبل شي چې بالا حصار د ارزښت

او اهمیت په اړه خبرې وکړي.

کورنۍ دنده

که په سېید کې موکمہ پخوانی کلايا ودانۍ وي، په اړه په معلومات ويکي د

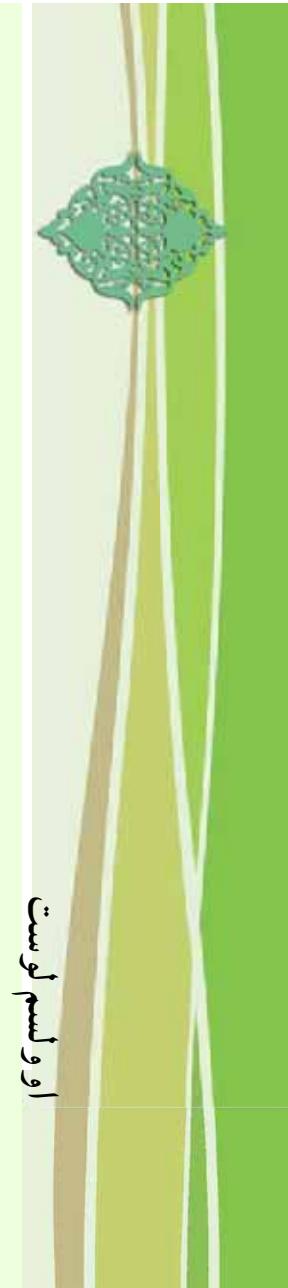
پښتو به بل درسي ساعت کې یې د تولګي به وړاندې ولوړي.

د سبا فکر

هر خوک د خپلی راتلونکې په فکر کې وي. زیار گالی، کړ اوونه زغمي، هڅه کوړي او په دې هیله وې چې سبایې ترین نېډه شي. خوازان په دې هیله دې چې بدلیان شي. زده کوونکې په دې هیله وې چې زده کړه ټې سرتهه ورسپېږي. د هېواد او ټولنې خدمت ته اماده شي. مسایپر په دې تکل کې وي چې ځپل کور، کلې او ټانوري ته ورسپېږي. رنځوران په دې ارمان وي چې له رنځ او رېږي څخه خلاص شي.

همدغه د سباد نښه والي هیله او هڅي دي چې دنېږي په هر څه کې کې پرله پسې بدلون، پرمختګ او سسونو راولي. له چا سره چې د خپلی سبایا ورځې فکر نه وي، خپلی نېټې ايندي ته اميدوارنه وي او د خپلو بنو هيلو د پوره کپدو له پاره زیار ونه باسي، هغه په ژوند کې نېکمرغه کیدلي نه شي. انسان د اميد او عمل په زنا کې پرمختګ کووي.

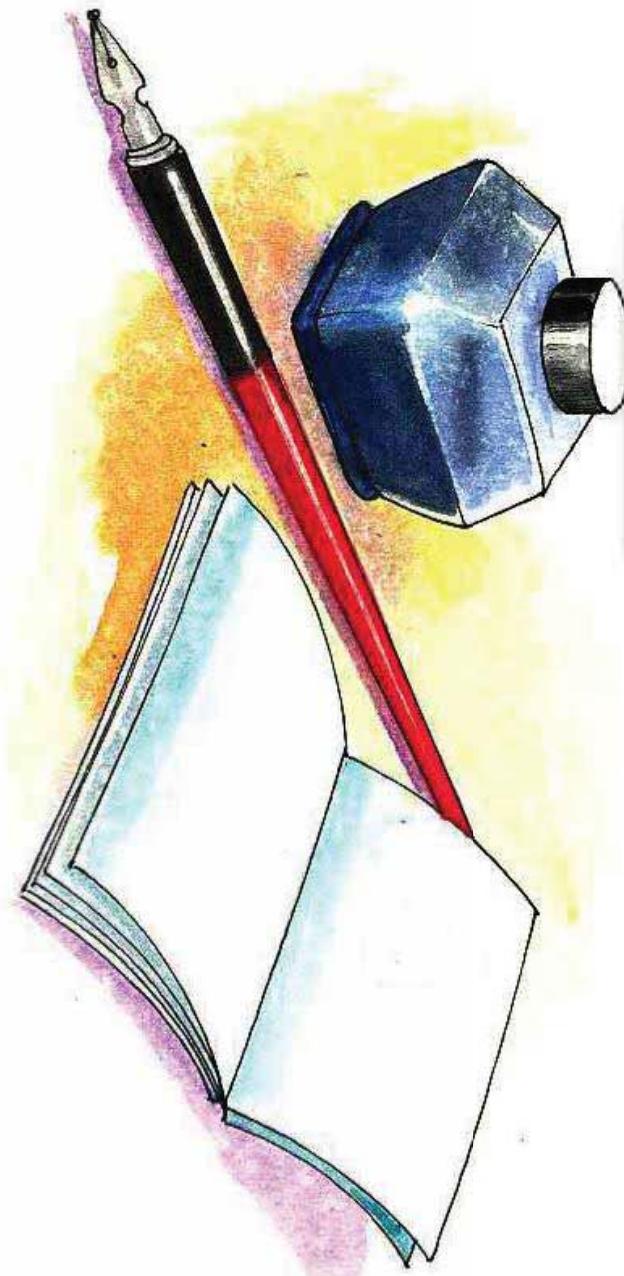
موږ چې نن په بنوونځۍ کې سباق وایو، یايد خپلی سبایا ته اميدواره واوسو. دا په دې کېږي چې غیر حاضري ونه کړو، خپل درسونه نېټه یاد کړو، کورنې دندې ترسه کړو. د خپلو بنوونکو یه لاړښو نو عمل وکړو او له همدګي شېږي څخه د کار او زیار لپاره تکل وکړو او ورته ملا وټهرو.

او و لسم لوست

ادیه او باتدیره میرمن

بی بی زنگ

تاسی د هپواد په چخو اتیور نومیالیو مهرمنو کی د چاله نامه سره اشنذلی لری؟
زمور لرغونی هبواد تاریخ په او بدو کی له بسخو او نارینه و شخه دبر
نومیالی علمی، فرهنگی او سیاسی شخصیتونه په خپله غږو کې روزلی او پالی
دي. دوروی ویاپلی کارنامی د تاریخ په پانو کې په زړښو کربنېو لیکلې شوی دي.
یوه له دخو نومیالیو خنده میړمن زنګ ده چې د فرهنگ او سیاست په دواړو
ډګرونو کې تلپاتې کارنامې لري، په دې لوست کې پې درې پژو.

بې بى زىنېب چې زموږ د هېږو اد نو میالیو فرهنگي او سیاسى شىخىتىنو له دلى خىنە ده، د ملي مشر میر ويس خان نىكە لور و.

نۇمۇرى د خپل و ختن د دو دىزىر دىنېي او ادبىي علومو زده كې پە هەغە وخت كى دىندەر لە نۇمىالىي دىنېي عالم ملا نور محمد غلبىي شخە چې د مىرى ويس نىكە د كورنى خانگىي بىسۇونكى و ترسە كې وي.

زىنېب چې لە غورە اخلاقو، لوپى يوهى او فضىلت خىخە بىرخەننە مېرىمن و، سىرىپە

پىرى چې د خپل كورنى د بىسخۇ د بىسخۇ او روزىنى او لىك لوسىت د زدە كې چارپى يې پە پورە اهتمام سىرته رسولى، لە خپل و رور شاھ حسپىن هوتك سىرە يې ھە د حکومت د چار و پە سەمبىالىنىت كى مرستە كولە.

د پېتىپ خزانىپ مۆلەف محمد هوتك چې د دىغىي نومىالى مېرىمنى ھەم مەھال لىكوال او د شاھ حسپىن هوتك د درىار لە علمى، ادبىي شىخىتىنو او مخورىنىو شەخە و، پە ((پېتىپ خزانىه)) كې بى دې نومىالى مېرىمنى د پىشىنگىلى پە اپە لىكلى دى:

((بې بى زىنېب دېرە هوتبىيارە، عالىمە او پە چار و پوھە بىسخە ده، د پاچا (شاھ حسپىن هوتك) پە چار و كې تىدىر و نە كوي. پە خپلە رايە او مشورە د چار و سەتوتىزى حەل كوي.

د وختت پاچا د هەغى پە مشورە و عمل كوي او نەتىجىتىزونە يې پە غۇر اورى.) د پېتىپ خزانىپ د مۆلەف د خىرگەن دۇنۇ لە مەخى يې بى زىنېب دىنېي علومو او د حکومت پە كارونو كې پېرپە سىرىپە ادبىي او شاعرە ھەم وە. دېپىتىو او درىي شاعرانو د اشعار و

زورە مطالعە يې دەلولە. پېچىلە يې ھەم پېتىتو شعر وایە او د اپىيانو او شاعر انۇ دېر دىنزاوى يې كاواه. د ژونىد دېرە بىرخە يې پە عبادت، مطالعە او د چاجا د حرم مېرىمنو تە د علومو پە تدرىس او دلىك لوسىت د بىسخۇ يې چار و تېپل او.

د ((تارىخ افغانە)) د لىكوال سېيد ئەلەمسىن موسىي د وينا لە مەخى ھەغە مەھال چې نادر افسار بىر كەندهار بىرىد و كې او بىسخار بى كلا بىندىكەر، بى بى زىنېب دەغە بى كال او شخۇ مىياشتى دفاع كى د يادونى او سەتىنىي وە تەقش درلود او د ھەغۇ افغانىي مەشراڭو بە دەلە كې ھەم شامالە وە چې د متاركى د شەطۇرۇ پە باپ بى پە ۱۴۹ هـ. ق. كال لە نادر افشار

سره خبری کولی.

د دغې نومیالی، مېرىمنې ژوند تر ھەمدە پورتىي کال پورى يقيني دى. كله چې نادر افشار گندھار ونبو، شاه حسین ھوتىك يې له خپلې كورنى سره د فارس مازندران ته جلا وطنى كر، مېرىمن زىنب ھم لە خپل و رور سره پە دغە سفر كى ملگرپى وە. تر دى ورسىتە بېپى دا ژوند د يېپىو پە ھەكلە تارىخى سىند او معلومات پە لاس كى نىشتە. د مېرىمن زىنب د شعرونو ديوان تر او سەنە دى ترلا سە شوئى. د شعر يوە پېلگە بېپى چې يە ۱۱۳۷ق. کال بېپى د خپل و رور شاه محمود ھوتىك د مېرىمنې پە ويرىنە كى ويلېي، دېتىپى خزانىپى پە وسىلە خۇزىدى شىۋى او تر مۇرۇ رارسىدىلى دە. د دغە شعر يە لوستىلو سەرە موپ تە د نۇرمۇرىپى مېرىمنې علمىي او ادبىي خېرىب نېھە را خىنگىد يىدابى شىي. پە ياي كى بېپى د شعر خو كىرى لولو:

غۇن سو چې ورور تېر لە دنیا سو، نا
گندھار وارە پە ئۇرا سو، نا
زېرە مېپى پە ويرىكى بېتلا سو، نا
چې شاه محمود لە ما جلا سو، نا
دا رون جەبان راتە تور تەم دى، نا
زېرە د يېلىتون پە تېخ كىم دى، نا
ھوتىك غەجىن پە دې ماتەم دى، نا
د پاچىمى تاج مۇ بىرھەم دى، نا
چې شاه محمود تېر لە دنیا سو، نا
گندھار وارە پە ئۇرا سو، نا
XXX

شاه مەحمۇد ھۆرىك

خوان و سېرە د تورىپى جىڭ و، نا
ولار د گام يە نام او زىنگ و، نا

دېبىمن لە دە پەنۋەرگەك و، نا
پەرىمەدان شېپەر و ييا پىنگەك و، نا
افسوس چىپ سەرگ دە پە خوا سسو، نا
كىندھار واره يە ژۇرا سسو، نا
XX

مەحمودە نە يۈزىپ خور ئازىي
پەر مەرك دې تۈلە كلى كور ئازىي
خېپلۈان لا خە پاچا دې ورور ئازىي
پېنىتىن دې تۈل پە واوپىلا سسو، نا
كىندھار واره يە ژۇرا سسو، نا
XX

اصفەمان پاتە تاج نىسکۈر عالىمە
جىپ شاه مەحمود سسو نىن يە گور عالىمە
دىپېنىتىن لمەر سسو، تىيارە تور عالىمە
راتە دېبىمن بە كى پېغۇر عالىمە
چىپاچا ولازىپېنىتىن گىدا سسو نا
كىندھار واره يە ژۇرا سسو نا
XX

لېنگەر سسو خېپور پېنىتىن ولار دى اريان
يە خاورو ئاكى كى شاه مەحمود عالىشان
پاتە سسو تختت و تاج د تۈل اصفەمان
زىدە يېپى راسىول سسو، كا خۇنىيىت دېبىمنان
وابىي پېنىتىن اوس يېپاچا سسو، نا
كىندھار واره يە ژۇرا سسو، نا
XX

اورم ناری د غم چې کړینه فریاد
پښتون یه مرګ د شاه محمود سو بریاد
زرونه چې تل به و، بنادمن سووه ټابناد
د ساندو رنځ دی چې راوینه ېږی باد
ملائم زده پېړ و برنا سو، نا
کندھار واړه په ژړا سو، نا

×
××

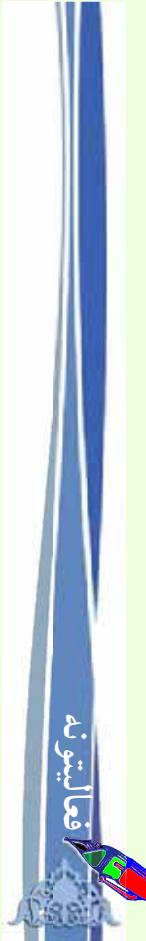
وروره امقر دی سنتا مولا کې جنت
در دې کې تاته پسله مرګه راحت
روح دې وه بناد په لویه ورڅ د قیامت
بسخ دې وه رون د خدادی په مهرو رحمت
د خالق رحم تل پورتا سو، نا
کندھار واړه په ژړا سو، نا

د متن لندېز:

بې یې زنېبد د میرویس خان نیکه لور، عالمه، ادبیه، فاضلله مہرمن ود د
خپلی کورنۍ پېشحو ته د لیک لوسټ او دینې علوم موپر زده کړه سرسیږي له خپل
ورور شاه حسین هوتک سره د سلطنت او وکمنۍ د چارو په سمبالنښت کې هم
مرسته کوله. شاعره هم وه او په ادبیاتو کې ټروه مطالعه درلوو. د شعر دیوام
بې ترا او سه نه دی ترلاسه شوو.

فالبتونه

۱— ددغه متن یو پر اگراف دی زده کونکی به خپل نوبت به لور غبر و لوی.
۲— گینپی زده کونکی دی دیوگی منجی ته اوبل شی چپ د شعر مفهوم آمبه خپلو
الفاظو کپ و رایی.

۳— دی لاندپی پوربنتو ته گوارونه و رایی:

◆ میرمن زنیب خروک وه؟

◆ میرمن زنیب د خپلپی کورنی نینخور تند علومو او د لیک لوسست په زده کرپی سسپرپه
نوری خه چارپی پر منجی یوی؟

◆ د میرمن زنیب په اړه کره معلومات موږ ته له کومو کتابونو خنده ترلاسه شوې
دي؟

۴— متن دی په غور و لوستل شي او په هغه کپ دی راغلي خاص نومونه په کتابچو

کپ ولیکل شي.

۵— پنځه داسپي جملپي ولیکي چپ د پښتو بېلا پېلپي (ای) ګانپی پکپي راغلي وي.

۶— په دی لاندپی جملو کپي خالي څایونه په مناسبيو کلمو په پنسل سره ډک کړئ:

◆ میرمن زنیب زموږ د ملي مشتر ..... لور وه.

◆ زنیب یوه عالمه، فاضله او ..... میرمن ..... .

◆ میرمن زنیب له خپل ورور ..... سره د پاچاهی د چارو په سمبابنېت

کپ ..... کوله.

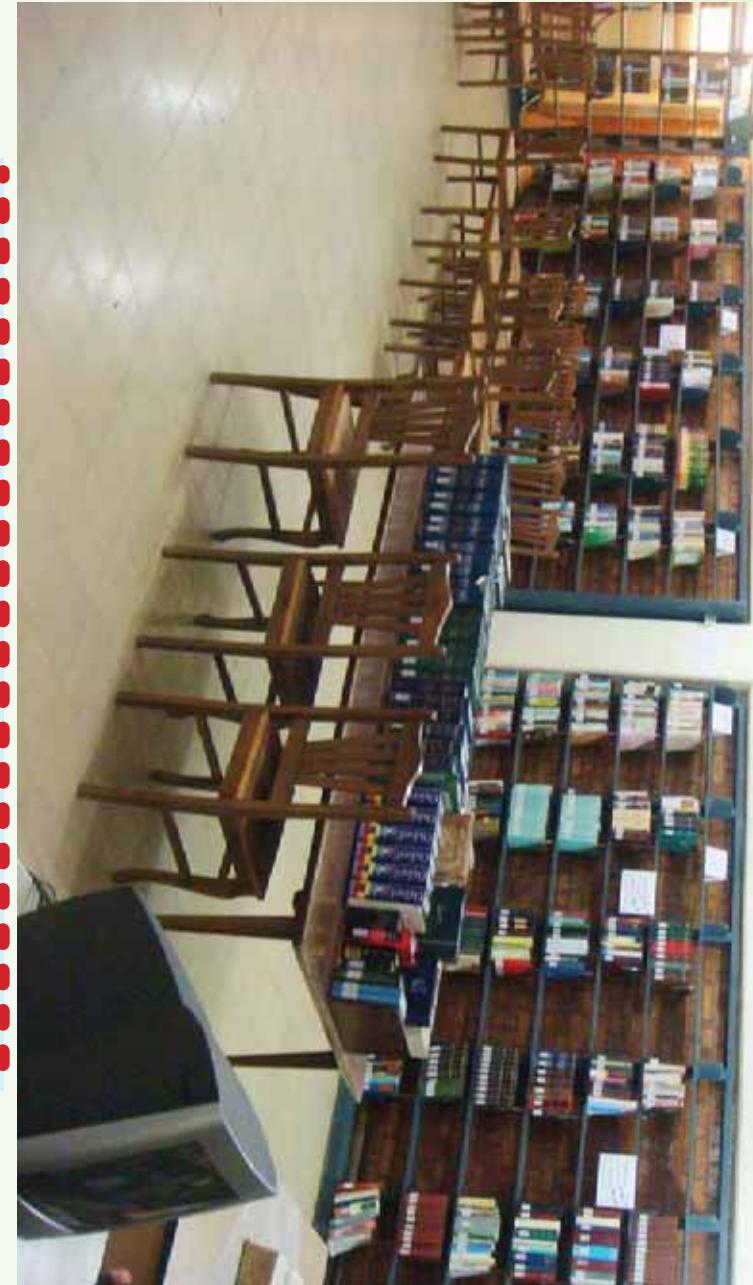
کورنی دنده

که میرمن زنیبی ته ورته کومه شاعره پیشنى په اړه یې معلومات ولیکي. په دی اړه له
كتاب، مور او پیلانه هم مرسته غورنېشي شئ. بهه ورځ یې توګي کې وار روی.

کتاب او کتابتون

اتلسیم لوست

- تاسې دنسو ونځي له کتابونو پرته کلمه نور کتابونه مطالعه کړي دي؟
- که مو مطالعه کړي وي چېږي، کوم او د چاکتابونه وو؟
- د پوهې او معلومانو د ترلاسه کولو او د ذهنی ودې لپاره کتاب تر تولو غوره او اغښتکه وسیله ده. د کتابونو تر لاسه کولو او مطالعې لپاره بیا تر تولو بشه ځای کتابتون دی. په دی لوست کې د کتاب، کتابتون او مطالعې په اړه معلومات درکوو.

موږ په داسې زمانه کې ژوندکو د چې کتابونه دېر او ترلاسه کول یې اسانه دي، او س هم دېر و ګپي د کتاب په قدر او ارزښت نه پوهېږي او له ګتنو یې ناخېره دي. دوی په دې نه دې په چې کتاب هغه بسونکي دی چې موږته درېا او بې له کو ډبله زده ګره او معلومات را کوي. هیڅکله نه ستری ګپي، تل موږ ته سترګي پر لاره دي. هر وخت مو چې ورته مراجعه وکړه، په ورنۍ تندی مو مني او هر کلی راتنه وايې. هر څه چې تري و پېښتو په نرمي او سره سینه څو اب راکوي او په هغه شه چې نه پوهېږي، په دېره مهرباني یې رازده ګوي.

که په غور و ګورو له کتاب خنخه غوره شسي او له کتابتون خنخه غوره خاکي په نېړي کې نشتنه، که خروک غواړي چې د سوکاله او نیکمرغه ژوند خاوند شسي، څلله موځنه دي د کتابتون په ګونډه او د کتابونو په پانو ګپه و لټوي او پېړې دې داډه او سې چې (پېښونکي مونډونکي دي..)

کتاب د انسان پیاره ډېر نېډه دوست او ملګري دي. له کتاب سره ملتيا او ملګرتيا، موږ د عادي و ګپو له چاپسیاال خنخه دېر و لوړو افکارو او تصوراتو نېړي. ته بیا یې، له لوړو او سترو انساناںو سره مو ملګري کوي او د هغنو له فکر او نظر خنخه مو خبروي. کله چې موږ کتابتون ته نتو څو، هلهته په بېکاره یو خرو الماري وښو چې کتابونه او پانچ یکې څاکي شوې دي، نوره چوپه چوپتیا خپره وي او هئې غږپکې نه او رسیدل کړي. کله چې کتاب راو اخلاقی او پانچ یې واړو، هماغه غلی کتاب په خبر و پیل و کړي، په جیرانوونکي چېټکتیا سره مو تر لېږي لېږي واتن پورې یېږي. یو نومیالی ایتالو یو په ((پېټراک)) د څيلو کتابونو او کتابتون په ستاینه کې له پنډ او خوند نه ډکې ډېري ځبرې لري. نومورې وايې:

((زه یوه ډله ملګري او دوستان لرم چې شېپ او ورڅې له هغنو سره تېرو، زما ټول دوستان دنري نومیالی دي چې، پېږي او زمان پکي خوندي دي. دغنو دوستانو دېر لېږي و اټونه وهلي او زماتر کوره را رسیدلي دي. دوی زما په زړه او سترګو کې خاکي نیوی دی. هر وخت چې وغواړم د هغنو لېدو ته ورڅم او چې هر چېږي څم له خان

سره بې بىايم، دو موه خوب رى دى چې شوك بىي پە خەر و نە مەربىي، د ژوند پە راز و نە راتە خىڭندورى. د تېرى زمانى د پىند او خوند كىسىپى راتە كوي او د انسانانو بىخايكۈنە رايىتىي. پە دىي مې پۇھوي چې خىزىگە ژوند و كە چې خوشىنىي شەم پە خۇبىو او مالگىنۇ خېر و مې د غم اور ۋەزىي او خۇنىتىي مې. دىكەرەغى لارى رايىتىي او ھغۇرە د رسپەدو لىلەرە خېلىپە خۇرە لاربۇنو ونى لە ما خىندە سېپىو.

دا چې زما دا مالگىرى او دوستان ماتە خۇمرە گىتىپ را رسسىي، زما زىيە بىي د ستاييلو او شەپەللو وس او توان نە لرىي.)

كتاب ھەنە خۇا خۇرىي او مەربىان مالگىرى دى چې خېنەت، دوھە مەخچى توب، كىنەنە پېزىي او پە زىدە كىپ بېي رېتىنیو الى، وقا او لوئىنەدە خچۇر دە. لە خچىل مالگىرى او مېنەنە دا سەرە بېي ھېشىكەلەم خېنەت نە دى كىرى او نە بېي كوي. كەت مەت د بىرپە ھەندارى پە خېر، نىنە او بد پىكى بېي لە تېرىنەنپى يېخىل رىنگ بېزىي او خچىل ھەر شە زەمۇرە مەخچى تە بىدى. رېتىنایا، عمر بىي تېرى كىرى، تېجىنە بىي تېرلاسە كىرى، لە ھەربىن نە بىي زىنگ رىنگ گلۇنە راتۇول او بېشكىلى غۇنچىي بېي تېرى جورپى او زەمۇرە مەخچى تە بىي اپتىي دى.

ھەم بىي خايدە تېرى شىي.

كە زەمۇرە د تېرى ژوند تىيارە گۆتونە رۇبىنەنە كوي او د تېرىو خلکو كە ورە، تۇنلىزىپ اپتىكى، تەدىپ او بىرخايلىك راتە بىانوئى، د ھغۇرى سېرىنەنلىنى، علمى او ادبى غۇرخەنگۈنە، بېلا بېلى مۇندىنى، موجۇدىپ سىتۇزى او ھەلىپى خەللى زەمۇرە د سىتەرگەپە ورە اندىپە انخورۇرى چې مۇنەبىي د خچىل ژوند سەرسەمىشىق و گەرخۇر او د عېرىت درس تېرىنە واخلو. كەلە بىيا زەمۇرە غۇرۇنۇ تە د خۇرپۇرۇ و ئىتاوا لە خۇرىي، لە ساز او سوزە دەكىي و ئىتاواي زەزمەمە كوي او كەلە بىيا د يو خوب رىي و اعظە پە توگە موب تە د ژوند، پىند او خوند خېرىپى كوي او پە خۇرە افكارو مو دزىرە او ذەعن روزنە او باالە كويى. دېنىي، اخلاقىي او تۇنلىزى كەتۈر مەعلومات او پەوهە راتە و رىبا دالى كوي.

خۇپە ياد ولۇي چې لە بىبو كەتابۇنۇ سە مىنە لول د انسان ئىلار د بىرى بىي ملگەتىا

زمعی دی. یام کوئی چې بې ځایه هو سونه مو د نفس دې لارې کولو یه لته او تکل کې دی، یوازی او یوازی همدا ملګری مو له دنځی تېروتنې، پسونینې او ناوارين څخه زغورلې شي. هره ورځ مو په بره یاپی، فکر او خیال ته مو د الټولو او لوده تللو وال او ځواک ورکوي، پوهه مو بشپړ وي، اخلاق مو غوره کوي او روح مو خوشنده او پیاوړی کوي.

د هر چالپاره، خو په ځانګړې توګه د ځوانو پاره کتاب دېر او ته هر څه غوره ملګری دی، نو له لوستلو یې دجه مه کوئی. له بندې کتاب سره د ژورې مینې په پایله کې به پوډه شئی چې دغه ملګری تاسو ته خومړه ګتور دي.

د کتاب، مطالعې او کتابتون له دې دو مردې پېښګنو او ګټو سره سره بايدې ته مو یام وي چې د کتابونو په مطالعې په وسیله خپله معلوماتی پانګه زیاته او ذهنی ځواک پیاوړی کړو، چې غواړو د مطالعې په وسیله خپله معلوماتی پانګه زیاته او ذهنی ځواک پیاوړی کړو، لوړۍ بايد د لوستلو پاره غوره، ګتور او باورې کتابونه وتاکو. په دویم ګام کې بايد د مطالعې او لوستلو پر مهال خپل جسمی ځواک ته هم پوره پاملونه وکړو. هسې نه چې په دې برخه کې په افراطی کړنې سره خپل جسم او ذهن له اندازې زیات سټې او زیائمهن کړو.

د متن لنډیز:

سره له دې چې او سره مهال کتابونه او کتابتونه ډیر دي، او ورته لاس رسی اسانه دي، خو بیا هم دېر داسې وکړي شنټه چې د کتابتون په ګئه او ارزښت نه پورهږي. حال دا چې له کتاب څنډ بل غوره او وفادار ملګری نښته.

کتاب هر وخت ستاسو د خدمت او استفادې پاره چمتو دي. کتاب او مطالعه دېږي ګټې لري، خو پايد چې د مطالعې له پاره غوره او ګټور کتابونه انتخاب کړو او هم په مطالعه کې دېر افراط ونه کړو چې جسم او ذهن ته مو زیان ورسپېږي.

فالیتنه

۱— خینپ زده کو زنکی دی په ترتیب سره دلوست یو یو گراف دتو لگی په وراندی
په لور غن و لوی، نور دی غور و نیسی چې د کلمو سم تافظ زده کړي.

۲— زده کونکی دی په خپله خوبنده د دغه لوست پنځه پنځه جملې په کتابچه کې
ولیکی، بیا دی هغه د خپله توګۍ او یه خپله کتابچه کې دی
۳— متن دی په غور و لوی، په هغه کې دی صفتونه پیدا او په خپله کتابچه کې دی
ولیکی، بیا دی هغه د توګۍ په وراندی په لور غور و لوی. نور زده کونکی دی هغه
صفتونه چې د دوی په لست کې نښته پرې ورزیات کړي.

۴— زده کونکی دی د کتابتوون په څېر نوری ترکیبی کلمې د (تون) یه یو ځای کړو لو

سره بشپړی کړي:

- كتاب + تون = كتابتون
- = روغ +
- = درمل +
- = پوهنه +
- = ننداره +
- = زېړن +
- = وړک +
- ۵— دی لاندی پوښتو ته ځواړونه وړایي:
  - ◆ خنګه کولی شو خپله پوهه او معلومات زیات کړو؟
  - ◆ تاسی د کوم دول کتابونو له لوستلو سره مینه لری او ولی؟
  - ◆ د کتابونو د بنې او خوندی ساتلو لپاره کومې لاري چارې غوره ګنځی؟
  - ◆ د کتاب لوستل او مطالعه شه ګټه لري؟

۶ - د لاندې جملو تشن ځایونه په پنسل سره په مناسبو کلمو دک کړي:

◆ کتابتون د مطالعې ..... تر تولو غوره ..... دی.....

◆ د کتاب مطالعه زموږ ..... او ..... زیاتوي

◆ زه د نښو و ننځۍ له ..... پرته نور ..... هم مطالعه کړم

کورني دنده

که په خپل کور او یادکو مړدې ځپلوان او ملګري په کور کې مو کتابونه وي، د هغه د ځینيو کتابونو او د هغه د لیکوا لو نومونه وليکي د پښتو لوست په راتلونکي ساعت کې بې د تولګیو الو په وړاندې ولوی.

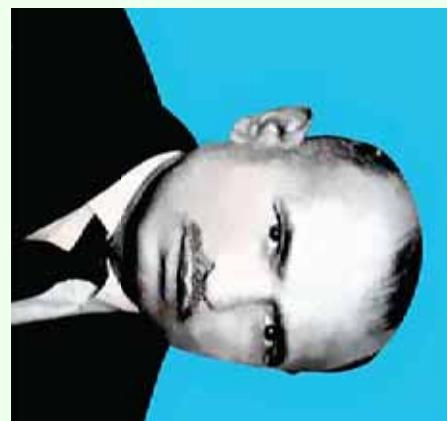

نېکمرغه هغه شوک دی چې له دو و شیانو خڅه بې وړي:
یاښه او غوره کتابونه دا داسې دوستان او ملګري چې کتابونه لري
(ویکتور هوگو)

نویسنده

د سولی نوی

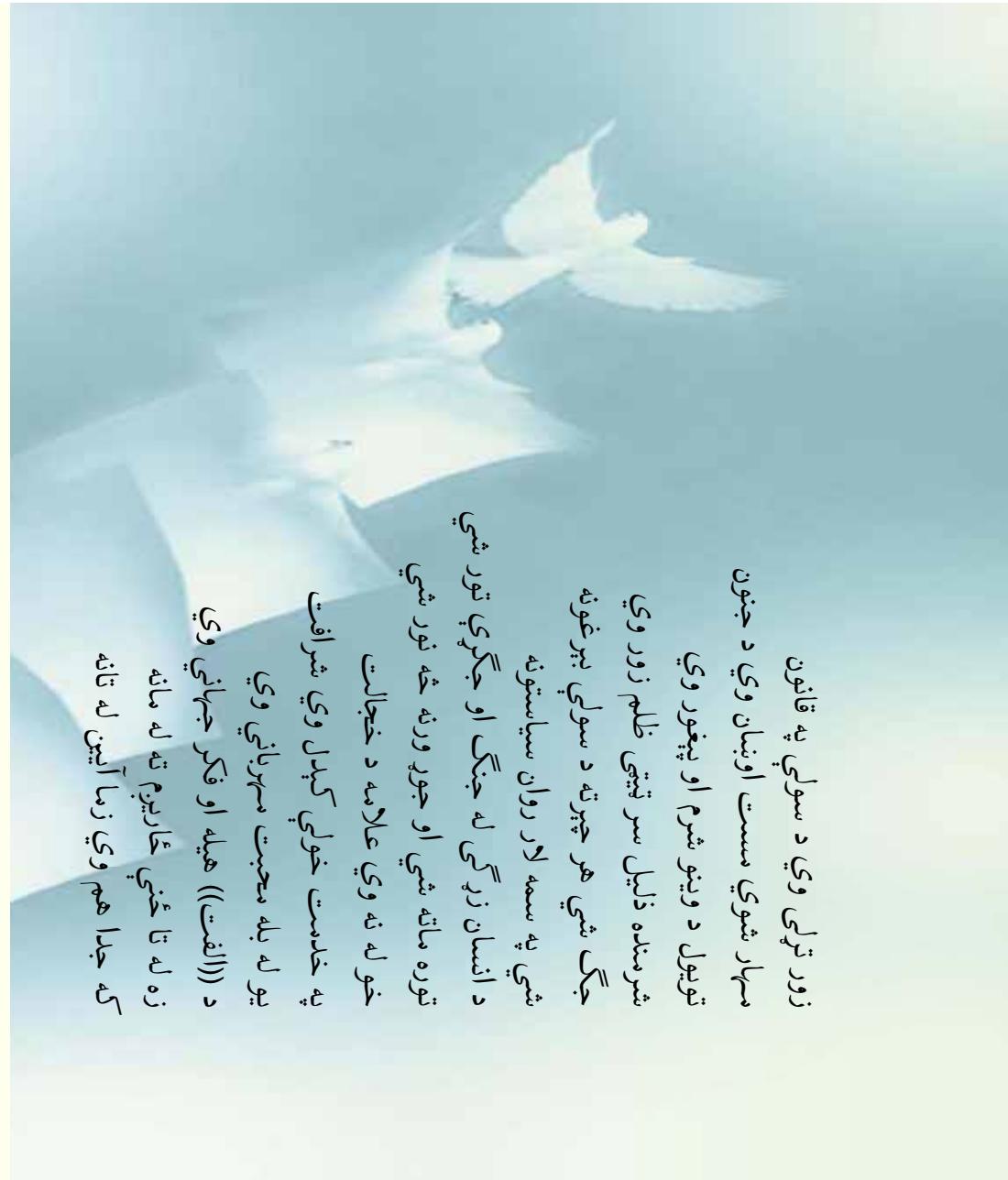
سوله او امن خدته وایی؟
که به کو مه سینه، تو لنه یا هبو ادکی سوله او امن نه وی، وگری به له خد دول
ستوزرو سره مخامن خشی؟
سوله او امن د بشیری زوند سوکالی او ریونزیری پرمختیا لپاره دبر ضروری
او نیز کی سوله نه وی، بشیری زوند به له ستر خطر او گوانب سره مخامن وی.
دی. تر هغه چې په یووه تو لنه یا هبو ادکی او ان دا چې که به نهیو المه کچه به سینه
که به یووه هبو ادکی نا امنی رامنځته شی، د نېټی نور، په ځانګړې توګه ګاونډې
هبو ادونه ورځنځدید کلکه اغږمن کېږي. دلته په دی لوست کې د ګل پاچا الفت یوو
شعر لولو چې پکې د سولی د ارزښت او اهمیت په هکله ژوړی خبرې شوې دي.

هغه ورخ به بختوره وي هر گوره
جي د سپينو زرونه تور نه وي له توره
کرکه نه وي يوله به محبت وي
وروولي سوله صفا وي بنېت وي
مورو خالك يول سره پخلا شبي
نه جي غونبئه او چاره هغه اودا شبي
يشري دوسنې قايده په جهان وي
خونښ په سوله هم کافر هم مسلمان وي
نرادي توپير ههیج نه وي په دنيا کي
نه په شرق او نه په غرب نه امریکا کي
اسقلال منلي حق د هر ملت وي
خو قايم په ملتوکي اخوت وي
دا خورنگه ساز آواز د هپياد ونزو
شي یوه اركسټرا د ولسونو
د ګډه ژوند اصل و اساس اصلی ممنظور وي
جهانی عدل و انصاف صحیح دستور وي
هر ملت په هر نظر کي وي پنځالی
که په هر رنګ و آینې کي وي راغلی
سرپتوب وي محترم په هر لباس کي
په زري جامو کي وي که په کرباس کي
داسې وساتي هر خوک خپل مسلکونه
جي ونکړي یوله بال سره جنګونه
تول جهان د دوستي کور وي سر ترسو
د جنګ و پره شبي له زړونو نه بهره

زور تولی وی د سولی په قانون
مهار شوی مسست اونبان وی د جنون
توبول د وینو شرم او پیغور وي
شمنده ذلیل سرتیبی ظلم زور وي
چک شی هر چپرته د سولی بیرونیه
شی یه سمه لار روان سیاستونه
دانسان زرگی له جنگ او جگری تور شی
توره ماته شی او جوړ ورنه خه نور شی
خوله نه وي علامه د خجالت
په خدمت خوی کېدل وي شرافت
یو له به محبت مهربانی وي
د ((الفت)) هیله او فکر جهانی وي
زه له تا ځنۍ ځاریږم ته له مانه
که جدا هم وي زما آینن له تانه

د متن لذیز:

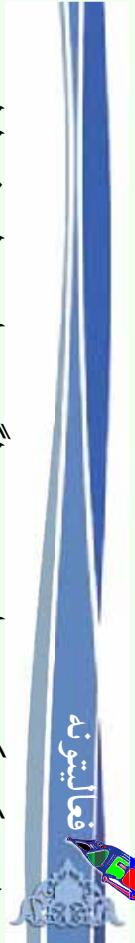
شاعر په شعر کې د سولی دنري په زړه پوری انځور وړاندې کړي او د داسې
یو چېږیال هیله او غونښته پې کړي چې په ملي او نېټو الکچې سوله وړوړو
وي. وګړي په خپل هبواد او هم په نړۍ کې سره پهلاوی د ځنګ جګړي وړه د
څلکو له زړونو وټلي او یو له بل سره په سوله، خواخوبی او همدردي کې ژوند
وکړي. له وښې توبولو ځخنه ژوره کړکه او سوله بیز ژوند ته لیواليما موجوده
وي. د شاعر هیله د تولی نړۍ د دولتونو ترمنځ سوله، وړوړي او برایري ۵۵.

د شاعر پېزند گلوي:

گل پاچا افنت د مير سېيد پاچا زوي يه ۱۲۸ هـ. ش. کال د لغمان يه عنزې خان
کڅخ کې زېيدلې و. د پېښتو ټولنې علمي غږي و او خو کاله يې د دغه فرهنګي
اداري د مشتر په توګه هم دنده ترسه کړي و. د پېښتو ژړې پیاوړو ډیکو ال، شاعر
او کړه کتونکي و. په لس ګونو علمي، ادبی ځانګړي کتابوونه او په سلګونو
مقالات په مطبوع عانو کې خپرې شوې دي.

د ۱۳۵ هـ. ش. د لېندې په ۶ نېټه مردی.

فعال ټونه

۱— زده کونکي دې په وار سره متن د تولګي په وړاندې په لوړ ځبر ولوړي.
۲— یو زده کونکي دې پر تخته له متن خنده د خپلې خوبنې یو بیت ولکي. بل
زده کونکي دې پخپله د دغه د معنا او تحلیل پاره پورته شي.

۳— ځینې زده کونکي دې د تولګي مخې ته راشي د شعر د عمومي محتوا په اړه
دي خبرې وکړي.

۴— دې لاندې پېښتو ته څخا ټونه وړاي:

- ◆ سوله شده ته وایې؟
- ◆ امن او امنیت کومې نېکړغرۍ رامنځ ته کوي؟
- ◆ سوله شده ګتې لري؟

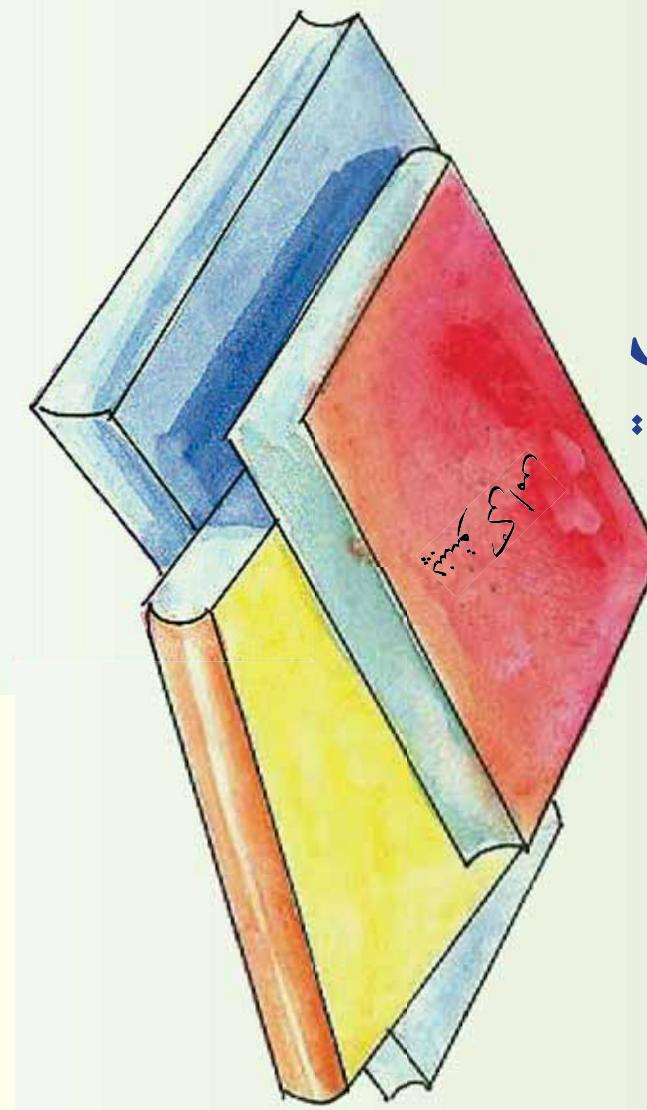
کونکي دنده

د جګړي د زینونو یه اړه که موکومه کيسه یاد چاپه هکله کومه پېښه لیدلې او یا
اورېدلې وي، د پېښتو ژړې په بل درسي ساعت کې یې په ټولګي کې په وار سره خپلو
ټولګو الو ته وړايست.

قیدونه

شلم لوتست

ژیده پیر انسانانو باندی دالله عز و جل بیوه ستره لورینه ده. له ژی خخه یه تو لنه کې د
پوهونی راپو هونی لپاره دیوچ اغزمنی و سبلي یهه تو گه کار اخیستل کېږي. ژیده له
غزوونو خخه چوره شووپ ده چې له غزوونو خخه کلهمی چوره بېړي او کلمې بېلا بېل
دولونه لري، لکه: (نوونه، صفتونه، ضميرونه، فعلونه، قيدونه او نور.)
تاسې د مخده په یو لوسټ کې فعلونه و پېښنډل، قيدونه هغه کلهمی دی چې د فعل
د پېښنډو خرنګو الی نښي یا د هغه د پېښنډو ځای، یا پې خرگندتیا، اړوندتیا او
داسې نورې څانګنې جو توي. په ډې لوست کې قيدونه درېښتو.

قیدونه هغه کلمی بازني توکي دی چې به یوه جمله کې د فعل معنا او خنگوالي رابسي. پا به بله وينا: قيدونه هغه زبني عناصر دي چې د یو فعل د پښيدلو خنگوالي پښي. همدا خنگوالي د فعل د پښيدو ځای يا مهال تاکي او یا یې خونګنديا، ابرونديا، ټينګار او داسپي نوري ځانګرنې خرګندوي.

دقید د لوونه:

پښتو ژنه کې قيدونه پر دلونو پشنل شوی دي: اصلی او غیر اصلی یانه ګردانیدونکي او ګردانیدونکي. دلته بې هر دول په خانګري توګه در پښتو: الف، اصلی یانه ګردانیدونکي قيدونه:

نه ګردانیدونکي قيدونه به پښتو کې دا لاندې دلوونه لري:

۱— د زمان او مهال قيد:

چې د وخت او مهال له مخې ديو فعل پښيدونه پښي، لکه:

اووس، دمځه، پخوا، وړاندې، سمسلسلۍ، وړمه ورڅ، پروون ورڅ، نن، سپا، دوخته، ناوخته، کله کله، کله نا کله، تل، هېڅکله، هره ورڅ، سهار، غرممه، سپکال، وړم کال، کال ته، بل کال ته، لمر خاتنه، لمر پریو اته او نور.

۲— د ځای یا مکان قيد:

د یو فعل پښيدونه د ځای او چاپیوال له مخې خرګندوي، لکه: دلته، هلت، مخکي،

وروسته، شاته، مخ ته، پښکته پورتنه، لاندې، بالندې، اخوا، دېخوا، له لېږي، له نژدي، مخ

پښکته، مخ پورتنه، له پاسه، له لاندې او نور.

۳— د خرګندونې او ټینګارې قيدونه:

د یو فعل د پښيدنې د خرګندنیا حالت یا ټینګار پښي، لکه: په پښکاره، په پېټه، په ځغردده، په ډګه، په مهړانه، په نړه، په خپرو ستګر، په جګکو ستګر، زړه نازره، په ناسته، په ولاره، په منه، هرو مرو، خوشې په خوشې، شه ناخه، لېږو ډېر، په کلکه، په ټینګه، غاره په غاره او نور.

ب – غیر اصلی یا گردانیدونکی قیدونه:

په پښتو کې ځینې داسې قیدونه شته چې کله له لازمي فعل سره راشې، هلته بیا د جملې د فاعل پیاره ګردانېږي، خو که له متعدي فعل سره راشې، په دخسي سالت کې بیا د

جملې د مفعول پیاره ګردانېږي.

د ډاډونې ور ده چې دغه ګردان د جنس عدد او شخص له محې تر سره کېږي.

۱- له لازمي فعل سره:

ناتپروه زمانه

(مفرد) زه (نارینه) دروند دروند ګرڅم.

(جمع) زه (پېشينه، موئش) درونه درونه ګرڅم.

موږ (نارینه) درانده درانده ګرڅو.

موږ (پېشينه) درندي درندي ګرڅو.

تپروه زمانه

زه (نارینه) دروند ګرڅیدم.

زه (پېشينه، موئش) درونه درونه ګرڅیدم.

موږ (نارینه) درانده درانده ګرڅيدو.

موږ (پېشينه) درندي درندي ګرڅيدو.

همداسي ترپایه (تم، تاسې، دغه ....) کې هم ګردانېږي.

يادونه: په پورتپرو پیلګو کې فعل لازمي دی او قید (دروند – دروند) د جملې د

فاعل پیاره ګردان شوی دی.

۲ - له متعدي فعل سره:

ناټپه زمانه

(مفرد) حبیب ما (نارینه) پوچ پېژنی.

حبیب ما (ښجنه) پخه پېژنی.

(جمع) حبیب موږ (نارینه) پاخه پېژنی.

حبیب موږ (ښه) پخه پېژنی.

تیره زمانه

حبيب زه (نارينه) پوچ پېژندل.

حبيب زه (ښجنه) پخه پېژندل.

حبيب موږ (نارينه) پاخه پېژندل.

حبيب موږ (ښجنه) پخه پېژندل.

همداسې تر پایه (تاسې، دغه ...) هم گرداښې.

د یادونې وړ ده چې په پورتنيو بلګو کې فعل متعدي دی او قيد (پوچ) د جملې د

منقول لپاره گردان شوی دی.

د پورتنيو دواړو بلګو شخه خړګندښې چې ځینې قيدونه هم گرداښې. په دي مفهوم
کله چې فعل لازمي وي، قيد د جملې د فاعل لپاره د جنس او عدد له پلوه گردانښې، یعنې
بنه یې بدلون موږي او کله چې د جملې فعل متعدي وي، تو هلتنه بیا قيد د جملې د منقول

لپاره د جنس او عدد له مخې گرداښې.

د متن لنویز:

قدونه هغه کلمې دی چې په جملو کې د فعل د معنا خرنګو الی جو توي.
قيدونه په دو له دی: یو ته یې اصلې یانه گرداښونکي قيدونه او بل ته یې
غږي اصلې یا ګرداښونکي قيدونه وابي. اصلې قيدونه هم ځاګړي دوونه لري
چې په هفو کې د زمان او مهال قيد، د خاکي قيد او د تاکید یا ټینګار قيدونه شامل

دی. گر دانیدونکی یا غیر اصلی قیدونه له لازمی او متعدی فعلونو سره به تبره او ناتبره زمانه کپ راجحی په لازمی فعل کپ د جملې د فاعل او په متعدی فعل کپ د مفعول پهاره ګرداښږي.

- ۱— یور زده کرونکی دی د تختې پر منځ دا سپ یوه جمله وليکي چې قید پکي راغلي وي. له بل زده کونکي شخه دې وغورښتل شي چې په هعې کې قید پيدا کړري او بل زده کونکي دې هغه قید په مناسبه جمله کې وکاروی.
- ۲— دې لاندې پورښتو ته ټهوا ب وایس:
- ◆ قیدونه خه دول کلمې دي؟
  - ◆ اصلې یانه ګرداښدونکي قیدونه کرم دي؟
  - ◆ هغه کوم قیدونه دې چې له لازمی فعل سره راشې د فاعل پهاره او که له متعدی فعل سره راشې د مفعول پهاره ګردانېږي؟
  - ◆ ولې په جملو کې له فعل سره قیدونه را اړل کېږي؟
- ۳— هرزده کونکي دې د خپل خنګ زده کونکي ته د متن یوه برخه د املاء په توګه و راډۍ، ییا دې هغه متن دواړه د کتاب له منځي و ګوري که شه غلطې و لري هغه دې سمنې کړي.
- ۴— دا لاندې قیدونه په خپلو کتابچو کې وليکي او په مناسبو جملو کې یې وکاروی:

ذرر در ورو ورو په وخت ناوخته شانه منځ ته
۵— له څښو زده کونکو خنځه دې وغورښتل شي چې د توګي په وړاندې د قیدونه

دېشندي او اهستې په هکله خبرې وکړي.

۶- دا لاندې نیمګړې جملې په پنسل سره د قیدونو ډیکلو بشپړې کړي:

♦ احمد پردن پښو ونځۍ ته ..... روان و چې وغورخېد.

♦ زه کوبنښن کوم چې په ..... درشم.

♦ کله چې بازار ته ولاړي ..... دی خهد وليدل؟

له لومړي، شخه تر لسمې نومړي پورې زده کوونکي دې داسې متن ولیکي چې د وخت (زمان) قیدونه او له یو ولسمې نومړي شخه تر شلمې پورې ډې په متن کې د خاکي (مکان) قیدونه او پاتې نور زده کوونکي دې داسې متن ولیکي چې د خرگندوونې او ټینګار قیدونه پکې راغلي وي.

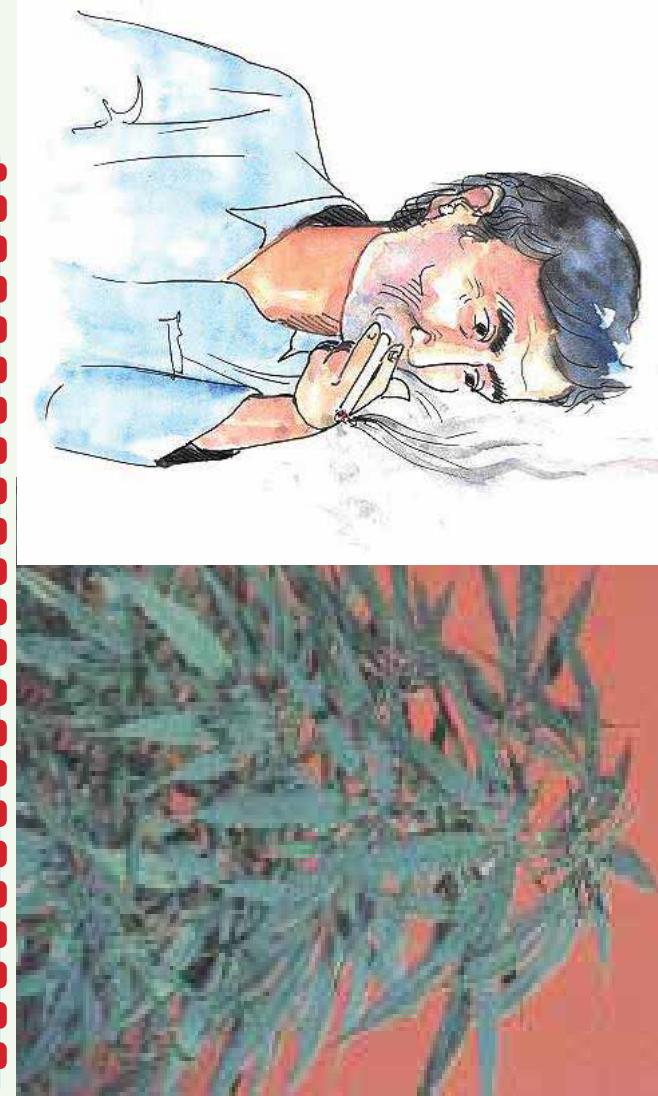
(شوپنګهاوں)

زېد د یوه ملت ارزښتاك میراث بلل کېږي او د یوه هنري اثر یه څېرښکلي او پیچلې ده. پېر ژر ورته زیان رسپوی، نو له دې امله همیشني، خارنې ته اړتیا لري.

بوريشتم لورست

نشه - ستره بدمريي!

ایاتاسو کوم داسپ نشه بی لیندالی دی چې دنیه او زېکمرغه ژوند ځښتن وي؟
که چيرته مو په کلې او ګاونډ کې کوم نشه بی وي له هغه سره د نورو خلاکو
چند څه دول دي؟

تول نشه بی توکي حرام دي او هغه شوک چې ورباندي اخته وي، نه یوازې
د اچې د هوسا ژوند ځښتن نه وي، بلکې دکورني او تو لني د اوږد بار وي او
خلاک ورته په سپکه ستړګه گوري. نشه بی توکي دول دول وي چې بول له هغه
شخه چرس دي په دی لوست کې د چرسو د زبانوونه به هکله ځينې څرګندونې لرو
چې لولو بې.

تول هغه شيان چي نشهه را ورنکي دي، د اسلام سېشلى دين د هغه کارول حرام گنلي

دي او دا حكم چي کري دي چي باید خانونه ورخنه په کلکه ورغورو.

پر نشي باندې په روښي کينې سره د بلن د کار او فعالیت څو اک کمزوري کېږي.
روښي کسان نه د دنيا چاري په سمه توګه سمبالولى شي او نه د اخترت، نه خپل حقوقه
پېښدلي شي او نه هم د نورو. دغه وګري په تو له کي د خپلو او دوستي اړیکې هم به
مناسبه توګه پاللى او ساللى نشي.

نشهه بي توکي ډېر د لوئه لري چي له هغه خنده يو بي چرس دي، دلته بي پر خنګوالي
او زیانو خبرې کرو:

چرس چي زيان رسو ونکي نشهه بي توکي دي، بوره توکه بخونه شين رنګه ماده ده چې
بنګو بوټي د غوزري له نازکو پانو شنده لاس ته راځي.
له څېښو شنده جو تېږي چي انسان له ډېرې لرغونې زمانې شنده له دغه نشهه
راوړونکي توکي سره اشناؤ او له هغه شنده بي دنشي او نورو موخو لپاره کار
اخیستي دي. دغې زيان رسو ونکي مادي د پیداکيدو اصلی ځایونه چین او اشور بلل
شوې دي.

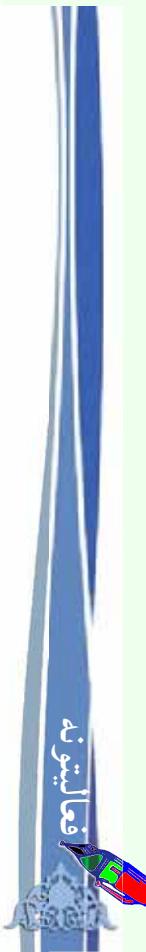
د چرسو د مادي ټول توکي نشهه ښه ځانګړنه لري. په ځانګړي توګه د ترا هاډيرو کانا
بینول کېډیا وي ماده ده چې د بنګو د ټويې بوره مههم ترکیب دي او دنشپی پېر ځو اک لري.
له روغتیابي څېښو شنده جو تېږي چې دغه ماده د انسان حافظه کمزوري کوې، د ډلن
موزانه ګډوډوې، پر زره او دماغ هم ډېرې ناوړې اغښۍ لري او د اعصابو چجرې په
کلکه ویجاړوې. هملدغه ماده ډېرې پیاوړې روښې کېډونکې ځانګړې لري چې پر نورو
ډېر زيان رسو ونکو نشهه بي توکو، لکه هېږويین او کوکاکین باندې روښې کېډو ته هم
لاري برایروې.
موږ پايده له هغه تولو نشهه بېز و توکو شنده چې د اسلام سېشلى دين بي کارول به
غوشه ناروا او حرام بللي دي، په کلکه دده وکړو. د دغه توکو په زیانو نو خلک و په هرو
چې له کښت، استعمالو او کار وبار شنده بي ځان ورغورې.

هغوي چي پري روپدي دي، دنشي له عادت خنده د هفوبي د خلاصون لپاره دي
هر اخپزې ممکني هلي خلپي وشي. د خپر دغه کار به موذنيوی او اخروي نیکمرغى
په برخه شي او موږ به دنشي له افت او زيان خنده د رغورلي توپني خاوندان شو.

د متنه لندين:

چرس چې د بنګوله یوتي خنده لاس ته راځي، یوډه توږدختونه شين رنګه ماده ده،
يو دېر زيان رسونکي نشه دېر توکي دي. په دې نشهه روپدي کسان له ذهنی لحاظ
کمزوري، سست او تښيل وي. په توله کې وړخنه وګړي ژوره کړه لري، په
سپیکه سترګه ورته گوري په دوستي، څلوي او ملګرتیا پی هم شرمږي.
موږ پاید له توړو نشتو خنده په کلکه ځان وړغورو.

فعاليتونه

- ۱- خو زده کونکي دې پچلله د متنه یو پرآگراف ولوی او نور زده کونکي دي
دکلمو سم تلفظ او د جملو ترکيب ته په غور پام وکړي.
- ۲- پر تختنه پاندي لیکل شوی او معنا شوی لغتونه دې په کتابچو کې وليکي.
◆ لاندې لغتونه ولوی او د اړوندو جملو په خالي ځایونو کې بې په پنسل

وليکي:

- چرس   چرسی   حافظه   توونه   توکي
- ورو ورو خپله ..... له لاسه ورکوي. نشهه يان په ..... کې
- گرانښت نه لري. ..... یو زيان رسونکي ..... ده
- ۳ د متنه له لوستنلو خنده مو خده مفهوم واخښست، د توګيټو الو په مخکي خبرې
پري وکړي.
- ◆ دنشه يانو د ژوند په اړه خده فکر درسه پیدا شو؟

دنگیو الو په وړاندې پړی خبری وکړي.

۴— نشه یان ولې د بدن څواک له مشرانو خنده د نشه یې توکو د زیانوون په هکله

د اسلام سبیخلی دین د خه لپاره نشه یې توکي منع کري دي؟

◆ که ستاسو په کلې کې څوک نشه یې وي، له هغه سره به خنګه چلنډ وکړي؟ خبری

پړي وکړي.

۵— ټولګي دې په درمو ډلو ويتشل شي: یوه ډله دې د متن څو مفرد نومونه په حال

زمانه کې وکاروی، بله ډله دې جمجم نومونه په اتلونکې زمانه کې وکاروی او دريمه ډله

دي د اوس (حال) زمانې فعلونه په جملو کې وکاروی.

◆ یو څو زده کوونکي دې تختي ته پورته شي. د ګرامد ارزښت په هکله دې خبرې

وکړي.

۶— څو زده کوونکي دې په خپله خوبنې پورته شي، د خپل کورکلي یانور و سیمود

نشه یانو د خراب ژوند په هکله دې خبرې وکړي.

۷— یو څو زده کوونکي دې په وار سره تختي ته لار شي، نشه یې توکو برو یو زیان

دي پر تخته و لیکي.

۸— څو زده کوونکي دې په وار سره د تختي مخې ته راشي، د نشه یانو په واستله د

جرمونو درامنځته کولو د علتونو په هکله دې خبرې وکړي.

◆ څو زده کوونکي دې په نشو باندې د څوانو د اختنه کیدو په علتونو خبرې وکړي

او اړتیا په وخت کې دې پښونکي مرسته وکړي.

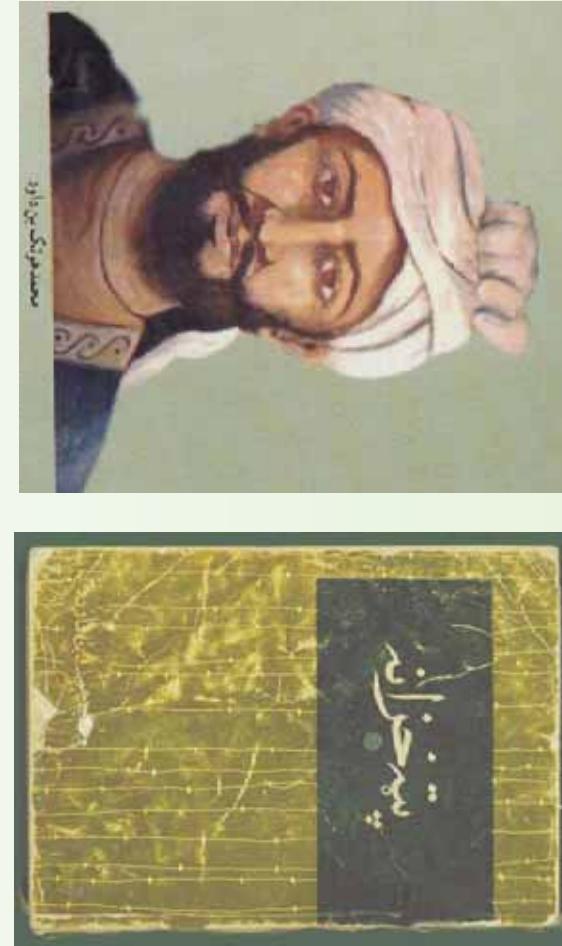

کورنۍ دنده

هر زده کوونکي دې په کور کې له مشرانو خنده د نشه یې توکو د زیانوون په هکله
پهنتني وکړي او بیا دې راتمول کړي معلومات د بلي ورځي به پښتو درسي ساعت کې
خپلو توګیو الو ته وړایي.

پيته خزانه

لوست و پیشتم

ایا تاسپی د مخدد ((پيته خزانه)) نوم اور پيدلی يا مو دا كتاب پيدلی دی؟
لکه خنگکه چې پښتو زينه پهروه لرغونتیا لري، دعسسي بي ادب هم لرغونتی دی، خو
له بهده مرغه چې زموږ د ژړۍ او ادب پهروه لرغونتی لیکلې اثار د زمانې توپانو نو له
خان سره وړي دی او پهري پېلګې بي او س په لاس کې نه لرو. هغه څو پېلګې
چې تر موږ رارسيدي دی، هغه په پهروه ارزښتاك ادبی كتاب کې چې ((پيته خزانه))
نو مويي، خوندي شوې دی.
تاسپی د ملي ارشیف په لوست کې د پيته خزانه د لاس کښېلې یا قلمي نسخې په
ایه ولوستل چې دغه مهم کتاب په ملي ارشیف کې خوندي دی، په دی لوست کې
دغه كتاب درېښو.

پته خزانه د پښتو ادبیاتو یو لرغونی کتاب دی چې محمد هوتك لیکلی دی. دغه لیکوال د هوتكی واکھننو په دربار کې د منشي دنده درلوه او نوموری کتاب یې په ۱۱۴۱ – ۱۱۴۲ هـ. ق. کال په کندهار کې لیکلی دی.

محمد هوتك د داؤد خان هوتك زوي په ۱۰۸۱ هـ. ق. کال د کندهار په کوکران کې زبیدلی و د خپل وخت پیاوړی عالم، لیکو ال او شاعر و د شاه حسین هوتك په دربار کې یې د منشي دنده درلوه او دربار په مخورو او باوری کسانو ګې شمېرو له.

یې ځزاني پرته یې د ((خلاصة الطبع)) او ((خلاصة الفصاحت)) په نومونو نور کتابونه هم لیکلی دی. د محمد هوتك ژوند تر ۱۱۵۰ هـ. ق. پوری باوري دی.

شاه حسین هوتك

په دی هکله داسې لیکي:

((زه چې محمد هوتك یم او په اصل پښتون په کندهار کې اوسم، له ډپره ده چې په ويلو داسې وينداو و بوخت یم او د شبې او وړخې مې هم دغه کار دی او د ډپره و خټونه تېر سول چې ما غوښته چې زه دی پښتو شاعرانو ته تذکره و کابام او د دوی احوال سره راتمول کاند، مګر زمانې مالنه فرایغ رانه کا او دا هيله مې، به زړه کې وجه سو، څکه چې تر کندهار د ظلم او جهاتور تم پروت و، او هېپيا ارامنه درلود او فراغ.
ګاهي به مغلو چپاونه کړل او ګاهي به د ګرگين دستم سوران و.

او س چي حق تعالی موي خلاص کړو له هغه ظلمو خنده او فارغ سوه زړونه زموږ او زموږ ملک حاجی میرخان عليه الرحمه، دوی له کندههاره وایسته او پېښتهه بی دوی له جوره ازادکړل نو زمازده فارغ سو له اندوهه، او قلم مې راو اخیست، هغه وخت چې زماله ارادې خبر سو زموږ د پېښتو نخوا د سترګو تور، امام المسلمين، و این قال الرفضة والاکفرین، شاه حسین، ادام الله دولته الى يوم الدين.

بیت

د پېښتو پادشاه حسین هوټک
په ملکانو کې دی دی لوی ملک
د حاجی سیر خان عنبنتی زوی ګرندی
خالقه تل دی وي خلان دا غمی
نوزه بې وغوبنتم دریار ته، او مانهه بې تشویق وکا، او الطاف بې بشکاره کا چې دا
خپله اراده پوره کاند، او د پېښتو شاعر انو حال سره راتیول کاند".
د پېنج خزانې د کتاب قلمی نسخه په ۲۲۱ هـ. ش. کال تر لاسه او د هغې له مخني
لوړۍ خل په ۳۲۳ هـ. ش. کال د پېښتو توئنې له خوا چاپ او خپره شووه او بیا
وروسته د پېلا پېلو ادارو له خوا خو څلې له دری ژندي سره او هم په خانګري توګه
چاپ شوې ۵۵.

په دې ارزښتاك ادبی کتاب کې (۰۵) تنو شاعرانو او لیکوالو د ژوند حالات او

د شعر بېلګي خوندي دي.

د کتاب لیکوال دا کتاب په دریو برخو و بشلی او هرې برخې ته بې (خزانې) نوم

وړکړي دي.

په لوړۍ خزانه کې بې پېښتو زې دا لاندې (۲۲) تند شاعران راپېښندي چې د
لیکوال له زمانې خنده د مخنه، ان به دویسي هجری پېږي اړه لري.
بابا هوټک، شیخ ملکیکار، اسماعیل، خربنبوون، شیخ متی، امیر کروبر، شیخ اسعد
سوری، بشکارندوی، ابو محمد هاشم سرو اني، شیخ یعنی، شیخ بستان بیش، شیخ

رضی لودی، نصر لودی، شیخ عیسی مشواني، سلطان بهلوی لودی، خلیل خان نیازی، خوشحال خان ختیک، زرغون خان، دوست محمد کاکه، عبدالرحمان بابا، شیخ محمد صالح او علی (سرمه لودی).

دكتاب په دويشه خزانه یا برخه کي دي لاندي (۱) تنو شاعرانو او ليکولو پيشنده
اخا - تما دكتار اماك اندان

وَالْمُؤْمِنُونَ إِذَا قُرِئُوا إِذَا قُرِئُوا قَالُوا هُنَّا مُؤْمِنُونَ

مارباز محمد بو حسین هویک، شاه حسین رعفران، ملا علیس حان (جیبوی)،
محمد گل مسعود، عبدالقدیر خان (خنک)، بهادر خان، ملا محمد صدیق، ملا پیر محمد
میاجی، الهیار افیدی، بایوجان باجی، ریدی خان مومند، ملا محمد عسادل بیچ،
محمد طاهر، محمد ایاز نیازی، ملا محمد حافظ بارکری، نصر الدین خان
اندر، ملا نور محمد غلبجی، حافظ عبد العظیف اخنکی او سیدال ناصر.

د پیغمبر اکرم پروردگار خواهی کرد (۲) تو پیغمبری شاعر ایوس پیشینه را علی ۵۰:

در رو بوجی، حدیثه حاضمه، پس بجهمه، چی بی ریبب، زر جویه او را بعده.
د کتاب په پای کې لیکو ال محمد هو تک د خپل پلار ((ادؤد خان هو تک)) او خپله.

پیشندگلوي د شعر له یوپي بيلگي سره را وري ده.

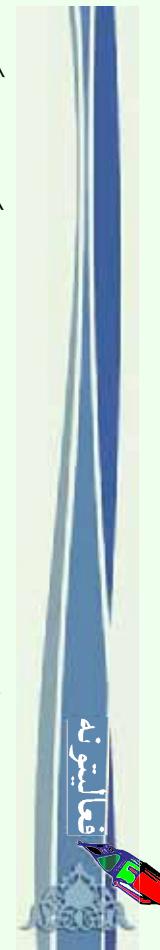
(پیته خزانه) د پیشو ادب یو پیر ازبنتیک ادبی کتاب دی چې د هغه ده تر لاسه ګیدو
د پیشو لمیکلی منظو ادب د دوسيم هجری پېړۍ لوړۍ نیمهایي ته رسیدلی دی، پايد چې
هغه تر لاسه او په پیر غورې و لوړو چې د پښتو زې د پخو انيو شاعرانو له ژوند پښو

او شعر و نو سره استنستو.

مکتبہ

پیته حسینه د پیشتو زیبی او ادبیتو یو پور از پیشتنی کتاب دی چې
محمد هوتک په ۱۱۴۱ – ۱۱۴۲ ه. ق. کال د فرهنگ پالونکی والکن شاه
حسین هوتک په حکم او غوبتنه تالیف کړي دی، لومړی څل په ۱۳۲۳ ه.

ش . کال چاپ شوی دی. په دی کتاب کي لیکوال (۵۱) تنه نارينه او بسخينه
شاعران او لیکوال رايشرني چې هغوي شهد لرغونو زمانو او خهدكتاب د لیکوال
معاصرين دي. په یخو انسيو شاعرانو کي امير کروره هم شامل دي چې ده ويسي
هجري پېږي په لومړېو کي پې ژوندکاوه. نوميالي وکمن او پیاوړي شاعر و.

فعالیتونه

۱— ځینې زده کونکي دي د متن له پيل څخه تر پاڼي یو یو پر ګراف د ټولګي په
وړاندې په لوب غږ ولوړي.

۲— زده کونکي دی هغه ستونزمن لغتوونه او د هغه معنا په خپلو کتابچو کي ولېکي

چې بنسونکي درس د تدریس او توضیح په مهال پر تخته لیکلې دي.

◆ په کتابچو کي لیکلې لغتوونه دي په مناسبو جملو کي وکاروړي.

۳— زده کونکي دي د ټولګي مخې ته راويلل شي چې د پنجې خزانې د کتاب په اړه

خربې وکړي.

۴— دا لاندې پوښتې ځواب کړي:

◆ پته خزانه ولې د پښتو ادبیاتو دېر ارزښتاك کتاب ګنبل کېږي؟

◆ پته خزانه چا، د کوم او ګمن په غوښتنه او سپارښتنه لیکلې ده؟

◆ پته خزانه کې خو تنه نارينه او خو تنه بسخينه شاعران پېښدل شوې دي؟

◆ پته خزانه په خو برخو وېسل شوې او هري برخې ته کوم نوم ورکړل شوې دي؟

۵— زده کونکي په متن کې راغلي خاص نومونه او صفتونه په خپلو کتابچو

کې ولېکي.

◆ په دې لاندې جملو کي راغلي فعلونه په کومو زمانو پورې اړه لري:

◆ محمد هوتك پته خزانه په ۱۱۴۱—۱۱۴۲ هـ. ق. کال لیکلې وه.

◆ پته خزانه د پښتو ادبیاتو ارزښتک اثر دی.

◆ موږ به د پته خزانې کتاب پیدا او هغه به ولو لو.

◆ د لاندې جملو تشن ځایونه په مناسبو کلمویه پنسل ډک کړئ

◆ په پته خزانه کې ..... تنه شاعران معرفی شوي دي.

◆ محمد هوتك له پېچ خزانې پرته د ..... او ..... په نړمونو دوډنور

كتابونه هم لیکلې دي.

◆ پته خزانه په ..... برخو یا ..... وېسل شوپې ده.

◆ خو زده کوونکي دي د پته خزانې د ارزښت په هکله خبرې وکړي.

◆ خو زده کوونکي دي د پښتو زې د لرغونو اثارو د کمبنت اصلی لاملونه څلپو

ټولګيوالو ته وايې او که اړتیا وه بسونکي دي مرسته وکړي.

◆ خو زده کوونکي دي د شاه حسین هوتك د ادبی خدمتونو په هکله رنبا و اچوې، د

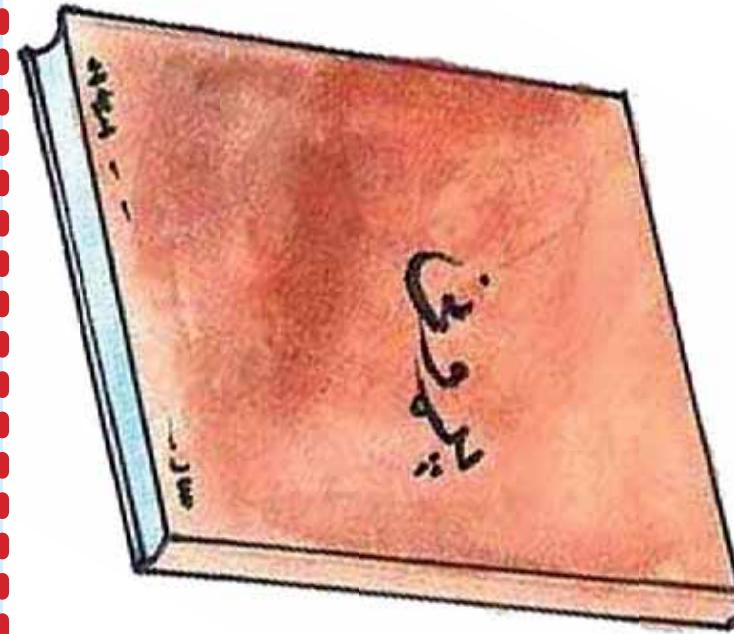
ارتیا په وخت کې دي بسونکي مرسته وکړي.

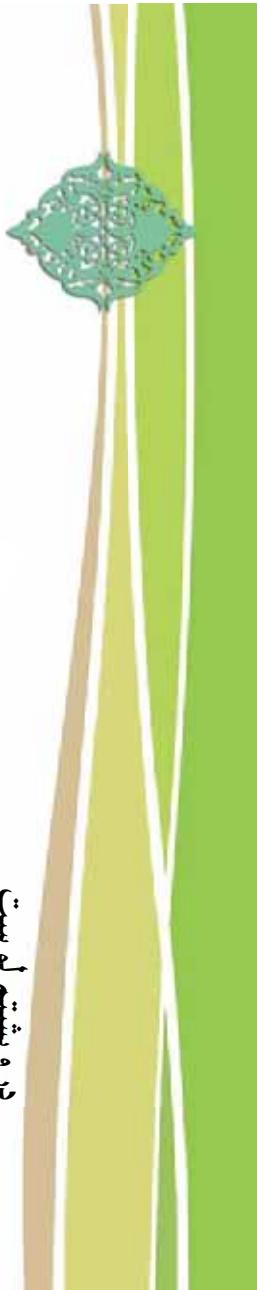
له لومړي خنډه تر لسجې نومړي پورې زده کوونکي په کورکې د لوست له متن
خنډه د لومړي خزانې د پخوانې شاعرانو نومونه، له یو و لسمې نومړي خنډه تر شلې
پورې د دویهي خزانې د شاعرانو نومونه او پاتې زده کوونکي دې درېمې خزانې د
ښجینه شاعرانو نومونه یه څلپو کتابچو کې ولیکي. بله ورځ دې د پښتو لوست په
 ساعت کې هغه د ټولګيوالو په والندې و اوایي.

مېړمن مسټوره شال

د رویشتم لوتست

- د اوسيبيو بسجنيه شاعرانو او ليکواله دلي خنجه خوک پېښزي؟
- د کومو بسجنيه شاعرانو او ليکواله د نظم او نثر کوم کتاب مو لوستلى دي؟
- موږ د پېښتو ادب په او سننى دوره کې دېږي بسجنيه نوميالي شاعراني او ليکوالې لرو چې په خپلو اثارو بي د پېښتو ادبی پانګه درنه او بهاء کړي ده.
- له دغوا نومياليو ادبی شپرو شخه بوره هم مېړمن مستوره شال ده چې دلته بي دريښنو.

د پښتو ادبیاتو د اوستي دوري په پښينه شاعر انو او لیکو الو کي مېړ من مستوره

شال د خپل پیاوږي ادبی ذوق او استعداد له امله د لوړ نامه او شهرت خنده برخمنه ده.

نوډوي د کونړي ولايت د اسمرار ولسوو الۍ به شال نومي کلې کې په ۹۰۹۱ هـ. شن.

کال سترګي نږي ته وغړولي. پلار پې سېید عبدالرازاق نومېډه چې په شال پاچا مشهور

اورد کونړ د سلادونو له روحايی کورنۍ خنده و.

مستوره شال شپږ کله و چې دليک لوست زده کړه په پڅله کورنۍ کې پېل کړه.

د مروجو دیني او ادبی علومو دېر کتابونه یې له خپل پلار خنده لوستل. د همداعو زده کړو په بهير کې په د خانګړي ادبی ذوق له امله د پښتو او درې ژو د نظم او نثر دېر نو ماند اثار مطالعه کړل. همداعې مطالعې په هغې کې لومړي د شعر ويلو احساس او جنبه را پیاروله او په شعر ويلو پې پېل وکړ. دروسته پې پیا د لندو ادبی توټو او مقالو په لیکلوا خپل قلمي ځواک و ازموده.

کله چې مستوره شال د هپواد پلازمنې (کابل) ته راغله، فرهنګي چاپریال او دښو

نوی رامنځته شوی غورځنګ یې پر دهن او فکر ژوره اغیزه وکړه. د دې شعر او ادب ته یې نوی رنګ او بنه ورکړه. شعرونه او نثرونه یې په مطبوخاتو کې خپرېدل او ورو

ورو د ډوی روښافکري شاعري او لیکو الې په توګه را خرګندېدله او پېښدل کېډله. په

شعر ونو کې په لوب خپالونه او ژوري معنګاني راغښتي دي، د ایښونه پې لوړو:

ستا د بېکلا مخ ته چې سپړېږي. وړخانه شوله
ژر لې پناییسټ ځکه د ذوال لمنه ونیوه

ستا د تبسم خټوئي ته ګل سباکې وویاں:
ستا په غورېډو ما د جمال لمنه ونیوه

مهمن مستورې په شاعري او لیکو الې سرېږد هپواد په معارف کې دښونکې

سېښلې دنده درلوده. له دې لارې په خو کاله د هبود د اولادونو، به خانګړي توګه د

نجوړو، په پښونه او روزنه کې د ستانيې وړ دنده ترسه کېږي د.

نوډوي دښونکې د دندي ترڅنګ په کابل راډيو کې د ډياندي په توګه هم کار کاوه.

سربه پر دی یې علمی، ادبی غوندو او سینارونو کې ھم ونده اخیستله، شعرونده او مقاطلې پکی لوسنلي، دا هغه مھال و چې مورد ھپواد په کچه د فرهنگي فعالیتونو په بگر کې خو د گوتو په شعېر پېشینه لیکو الى او شاعرانې د روپی چې مورمن مسنو رې ته هم دغه ویار ور په برخه دی. هغه لومندی شاعره ده چې د ((پېرونى)) په نوم یې د شعر یولگه چاپ او د ادب مینه و الو ته ورلاندې کړو.

مېرمن مسنو ره شال له ۱۳۶۰ ه. ش. راورو سنته کلونو کې د کابل رايو د هنر او ادياتو په خانګه کې په دنډه ګوړارل شوو. د ۱۳۷۱ ه. ش. کال تر لوړمپورې دادنه دزره په مینه ترسو کړو. په ھپواد کې د کورنې اړو دوړ او جګړو له پیل کیدو سره سم پېښور ته په کله شوو.

ھلتنه پې په جلاو طنې کې د زړو ډې په حالت کې د خو کاله ستوزنمن او له کړاو ډک ژوند په بهير کې هم خپلو ادبی او فرهنگي فعالیتونو ته په ډېره مينه دوام ورکې، په علمي او ادبی غوندو کې به ګډون کاوه. لیکنې او شعرونده به یې په مطبوخاتو کې خپرول او له فرهنگي ادارو سره پې پښې ایسکې درلو ډې.

نوموري ډېره موده په پېښور کې د افغانانو پیاره د لوړمېړو زده ګړو په ادارې ((بېټۍږي)) کې په دنده یوخته ود. د دغې ادارې د روختیابی زده ګړو په خانګه کې پې د مور او مأشوم د سنتې، د ښوونېز او روښېز پېړو ګرام اساسی روختیابی پېغامونه په پېښتو ژبه منظومول. په دې لړ کې پې پهړ زیات پېغامونه د شعر په خوړه او رنګينه، خوږ دېره ساده ژبه وارول. په خپل غږې د کلمه او ثبت کړل. له همدغو منظومو پېغامونو خېده د دغه روښېز پېړو ګرام په مځښو لو کې ډېره اغیزناکه استفاده کېدله.

مسنو ره شال یو هسسنه او دردمنه شاعره وه. په شعرونو کې پې کله یوې خوا ملي احساسات او جنبات په خپو دي، نو له بلې خوا پکې زموږ د ھېوادو الو د ټولنېز ژوند دردونه او ناخوا لې، د ناواره د دوډونو غندنه او د ملې ويایوونو د سنتانيې ډېري به زړه پورې پېلګې په سترګو کېږي. زموږ دغې نومیالی، شاعرې په خپل هپواد او تو له کې د پېشو په محرو میتوو او د هغۇ په اندې د تو لېزې نایارې، په شنته والې ډېري

اوښکي توی کړي دي. کله کله بیا د شعر به خوږه او رنګينه زره و ګړي د غفلت له درانه

خوبه راوښوي او خواهان په دېره مینه د وطن د ننګ دکر او سنگره ورولي:

دا خو زهيم چې راوښن کړم له درانه خوږه قومونه
په سپړه دښته کې جوړ کړم د جذباتو محشرونه

لېند و اړه قام بهم ورتنه نښیده عیینونه

لکه څاځکي دباران هومره دېړه پیغورونه

ته مې وپېژنه خوک یم سرگردان د بحروف بریم

بل خد نه یمه انسان یم سوز او ساز لرم شاعر یم

دفعه نومیالی شاعره او لیکواله د ۱۳۷۷ هـ. شـ. د سنبلي په نهمه د وړښې
ناروغۍ له امله په پېښور کې وفات شوړه. چنانه پې هړواد ته راول شوړه او د کونړ

ولادت د شینکوړک په کلې کې په خپله پلازني هډړو کې خاورو ته وسپارل شوړه.

د مستوري شال په چاپ شوی شعري توګي ((پېونۍ)) سرپرې دېړ زیات شعروونه او
نشري لیکنې په مطبوخاتو کې خپري شوې دي. که راتول شې خو توګي تري جوړپدای
شي. دلتنه پې د شعر یوه بشپړه بلګه را اخلو.

د وینو څاځکي

څه ژړا فریاد دی هر خواته په جهان کې نن
پاتې طراوت نه دی یو ګل ته ګلستان کې نن
ورک اثر د اوښکو د یتیم دی وینې ژاري تل
اخلي ظالمان خوند د مظلوم اه و فغان کې نن
وریج د اوسلیلو ویتم خوره د شمېن اسمان په مخت
وینې د شهید دی راتقیبی په باران کې نن
سوز او عاطفه سینو کې نشته زرونه سخت شولو
ځکه اثر ورک شود خوبو نعمو بوستان کې نن
اوښکي د بیزو لو دی العاص د ځینو غارو کې

ويني د مظلووسر دی زدير گوهر گريوان کي نن
اورا د تجازز لمبه و هي د خوار غريب يه سر
ونيم دوز خونه د سره اور چك يه جهان کي نن
نه يه همنوا د بلبلانو د چمن چك
بنکاري مي د زره ويني د شعر گلستان کي نن

د متنه لندن:

مېرمن مستوره شال يوه نوميالي، پښته شاعره او ليکواله وه چې به کونړي کې
زېيدلي، لویه شوې او په خپلې کورنۍ کې يې د دینې او ادبې علومو زده کړي
کړي دي. يېا يې د ادبې ذوق له امله شاعري او ليکوالې پیيل کړي. په معارف کې
د بېسونکې او کابل راډيو کې يې د ویلندې او ادبې پروګرامونو د چلونکې يه
ټوګه هم دنده ترسه کړي وه. يه ۷۷۱۳ هـ. شن. کال يې له ژوند ستګې پېچ کړي
دي. د ((پهونچي)) په نومې د شعرونو توګه چاپ او دېږي لېکني او شعرونه
ېې په مطبوخاتو کې خپاره شوري دي.

فالتيونه

- ١- ځينې زده کونکي دې په متن کې د خپلې خوبنې یو یو پر ګراف ولولي.
  - ٢- ځينې زده کونکي دې توګي مخې ته راوېل شې چې د مېرمن مستوره د
وروستي شعرې پېلګې مفهوم پېچلو الفاظو کې نورو توګيو الو ته وړاچي.
- ٣- دې لاندې پښتو ته څراغ وړاچي:
- ◆ مستوره شال خپلې زده کړي چېږي او له چانه کړي وې؟
  - ◆ مېرمن مستورې کله شاعري او ليکوالې پیيل کړي وه؟

د هنگی په لیکو الی او شاعری تهه شئی په پوره شوره اعینه و کره با

اَنْتَ مُكَوَّهٌ ، وَمُهْوَى بَصَرٍ كَيْفَ يُؤْمِنُ بِيَوْمٍ يَوْمٌ يَوْمٌ يَوْمٌ يَوْمٌ

۵- زده که ونکی، دی یه لادنی جملو کی) تیش گایانه یه مناسیبه کلمو پک کری:

..... مستورہ شاہ ..... و چبی دلیک لوست زد که ہبی پہ خپلہ .....

گلستان

..... پہ پیشور کی ..... ششی ۵

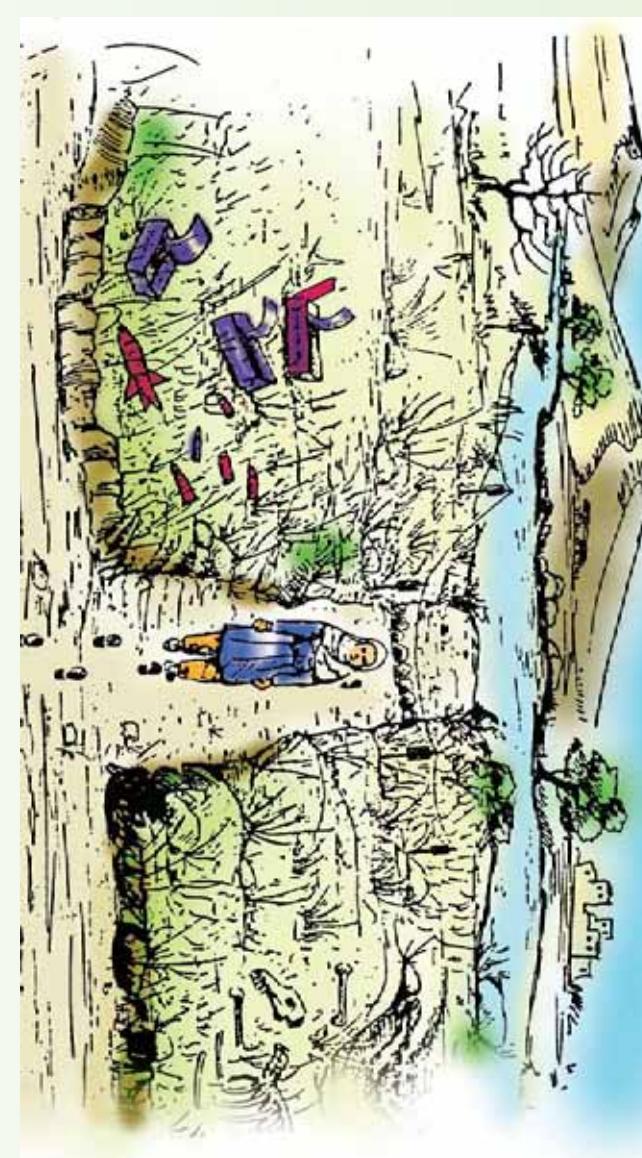
عمرانی دیده

ادیب (شاعر او لیکوا) د تولنی پی عادی و گرگی نه دی، هفده شده چی به
ورخنی زوند کی پیشبری، یا هفده ناخواهی، ستو نزی او ریبی چی تولنه
و رسه مجامح ده، دشا غر او لیکوا اول پیر احساس او عاطفه زور اغیز کوی.
کله چی د خیلی پوهی او استعداد په قوت له هغی شخه کومه منطقی نتیجه
اخلي او بیا بی د خپل تخیلی خواک په ملتبنا به مناسبو الفاظو د شعری
ادیب نش په کوم قالب کی نورو ته و پراندی کوی، همدغه ادب دی.

((دب پوہنچ))

لوقت ویشتم

د ماینونو شکمني سیمې

د اسې شیان پیزئی چې په چار دلو بې مړګ او ژولله رامنځته کېږي؟
زمور په هپوا کې شد د پاسه درې لسپزې جنګ جګړې دې شمېره زیابونو
او به مرغښو سبېب وګرځیدا، په بیلا بېلړو وسلو او وسیلو د مرګ ژولېږي
ناورې او زړه یوېښوونکې صحنه رامنځته شوې چې یوه له دغنو وسلو او
وسیلو څخه ماینونه او ناچارو دینوکې توکي دي. په دې لوقت کې د هغو د
پیژندنې په ترڅ کې د شته والی په احتمالی سیمې او خاینونو هم بحث کړو.

زمود په هپاره ادکې د درې لسیزو جنګونو په بهره کې د جګړې نښکلې خواو و یاد خپل
خان د ساتني او یا هم مقابله لوري ته د ځانۍ او مالي زیان رسونې په موخد له ماینونو
څخه د یو په ټې اغیزناکې او کاري وسیلې په توګه کار اخیستې دی.

ماینونه په دوه دو له دي:

د پرسونل ضد ماینونه او د وسیطه ضد ماینونه.

د پرسونل ضد ماینونه: هغه ځانګړې چاویدونکې توکي یې چې له اوسيې،
پلاستیک او یا لرگې ځنهه په بېلا بېلو بېو، لکه: د لوړو شیان، ټلمونه، راګیو ګانې
اونورو جوړه دی اوپه منځ کې یې نا چاودې مواد شته چې هغه د ډبن د غږي د فشار په
وسیله چوړي او مرګ ژوبله رامنځته کوي.

د وسیطه ضد ماینونه: دا ماینونه هم په بېلو بېلو جوړه یې چې د وسیطه، لکه
موټرو، لاریو، تانکونو او نورو د فشار په نتیجهه کې چوړي، د ځانۍ او مالي زیان رسولو
سبب ګرځي.

د ماینونو پېژندل دېر سټونزمن کار دی، ځکه چې زیاتره به ځمکه کې نسخ او ځښې
بیاد عادی استعمالو ونکو شیانو په څېر دي، نو ځکه په دېر غور او احتیاط پکار
دي.

دلتہ د دغه پست خطرناک دېسمن د شته والي احتمالی سیمې پرېژنزو او د ناچاودو توکو
دېره هم معلومات درکو.

مانیونه په عام دول د ځانګړو سیمې د ستنۍ، لکه پوځۍ پوستو او مرکزونو ته د
دېسمن د تللو د مختیوري پیاره او یاد مقابل لوړي د دارولو او وېړولو لپاره کارول کېږي،
خر د ناچاودو توکو پېژندنه بیا هغۇ مره دېر سټونزمنه نه ده، ځکه زیاتره د ځمکې پر سر
پرله دی. دا هغه مهملات دی چې د جګرو په مهال چاودلي نه دي. په دې کې توغندي، د
بعونو پارچې، لاسې یېمونه، د تانګ، ټوپکو او ماشیندارو ګولی او نور شامال دي.
مانیونه او ناچاودي توکي زیاتره په دې لاندې ځایونو کې پیدا کېږي:

— په هغۇ لارو او سرکونو کې چې تګ پېړې فېړ نه کېږي.

— د عمومي لارو او سرکونو پېړ خنډو.

— د موټر د ګرځیدو، راګرځیدو په سیمۇ کې.

— د پیلونو او پلچکونو دننه او شاوخراء ځایونو کې.

— رنګو او وېځارو شوېو ودانیو دننه او شاوخراء ځایونو کې.

— رنګو شوو ودانیو ته د ورتللو او د ننټو په لارو او د خونو په درېسلونو او

کونجونو کې.

— د خاګانو او د اوږو د نورو سرچیننو دننه او شاوخراء برخو کې.

— د پوځۍ پوستو او وېځارو شوېو وسايېو په شاوخراء کې.

— په هغۇ سمعخو او کندو کې چې د جګري پر مهال د پېډو د ځای په توګه کارول
شوي دي.

نو موږ ته لازمه ده چې هيچکله پېژندل شوو شیانو ته لاس ورنه وړو، ناپېژندل
شوي سیمونه او منږي کتش نه کړو او د ناپېژندل شوو شیانو په خواکې ږېږي او نور

شیان و انه چوو. که چیری مو په یادو شوو سیمو کي دهاینونو نښې نښاني ولېدي او یا په کومه سیمه کي په انسان یا خاروی چاراوپد، په نېډې سیمه کي د ماین پاکولو د موسسې چاراکو ته خبر ورکړي، د هغوي ګمارلي کسان د ماینونو سبېجي ته راځي او په هغه ساحه کې تېږي په سور زنگ رنګوري او که تېږي نه وي نورې داسې نښې نښاني

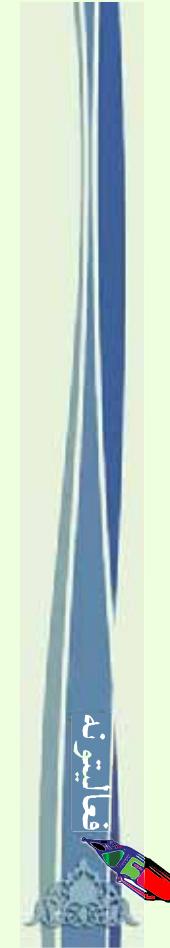
بدي چې په سره زنگ رنګ شوې وي.

د ماین پېژندونکو او ایستونکو له خوا په سور زنگ د تېرو او نښو رنګول د معنا لري چې په دې سیمه کي د مرګ او وینو د توپدو خطر موجود دي او تګ راتګ په کې بند شوی دي، نو پايده داسې سیمو ته ورنشو.
کله چې د ماین ایستونکو له خوا سیمه پاکه شې هماغه په سور زنگ شوې تېږي او نښاني په سپین رنگ رنګوري، سپین رنگ دا معنا لري چې په دې سیمه کي د ماین د شته والي خطر له منځه تاللى دي او هر خوک په کې ګرځداي شې او کارکولي شي. ماین د ژوندانه دېښن دی، له دغه دېښن څخه نه یوازې دا چې ځان و ساتو، بلکې د هغه د له منځه وړلو پاره بايده فني کسانو ته خبر ورکړو.

د متن لندیز:

زمود د هبواد په ګوت کې درې لسیزو جګرو په بهېر کې د جګري پېکیلو خواوو له مقابل لورې څخه د خان ژځورنې او یا هغه ته د خانې او مالي زیان رسونې په موخده ماینونه د یوې اغښځکې، وسیلې په توګه کارولې او پښت کړي دي. پېلا پېل د لوئه لري. ځینې د پرسونل ضد ماینونه او ځینې د وسایطو ضد ماینونه نو مېږي. همدارنګه ناچارو دي تورکي هم شته، نو موږ پایدې دېښن وېښتو او له هغه ساحو څخه چې پورته په متن کې بښو د شوې، له ورتګ څخه په کلکه دده وکړو او هم ناچارو دو توکو ته له لاس ورولو څخه ځان وړغورو.

فَعَالِيَّوْنَه

۱— زده کونکی دی متن لومبری په چوپتیا سره ولوی. بیا دی ځینې زده کونکی

دې متن یو پر اگراف په لور غب و لوی.

۲— زده کونکی دې په دو دلو و بشل شی: یو دله دې په متن کې د ماینونو او ناچاردو توکو د پلا بشلو دلو نومونه لست کړي او بله دله دې د ماینونو او ناچاردو توکو ساحې لست کړي. د یوې دلي استازی دې د ماین یا ناچاردو توکو نومونه پر تخته و لیکي او د بلې دلي خرو تنه دې د هغه په هکله خرنګدونې وکړي. بیا د بلې دلي یو استازی د ماینونو ساحې یو هېر تخته ولکي، د بلې دلي خرو زده کونکي دې د هغه په باب معلومات وړاندې کړي.

۳— لاندې پښتې ځواب کړي:

◆ د ماینونو او ناچاردو توکوله لوست خنډه مو خد مفهوم و اخیست؟

◆ له ماینونو او ناچاردو توکو خنډه خرنګه خان زغورلى شو؟

◆ ماینونه کوم کوم دلو نه لري؟

◆ ماینونه په کوم ځایونو کې پیدا کړي؟

۴— زده کونکي دې پېڅلو کتابچو کې لاندې جملې ته پراختیا ورکړي او بیا دې هغه په خپل وار سره د توګۍ په وړاندې ولوی:

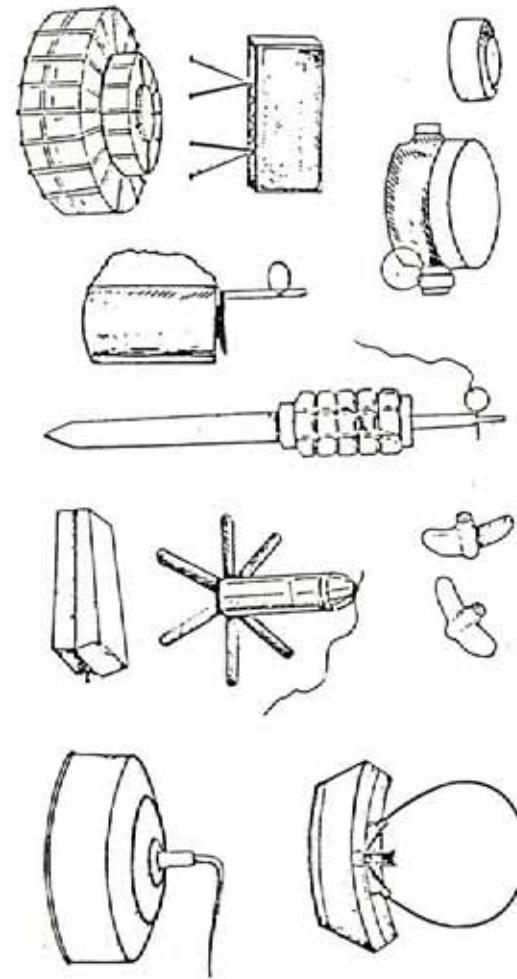
◆ ماینونه دېر خطرناک دي، ځکه چې په چار دلو سره يې ...

۵— زده کونکي دې متن ولوی، په هغه کې راغلي صفتونه دې په نښه او په مناسبو جملو کې دی وکاروي. بیا دې هغه په خپل وار د توګیو الو په وړاندې وړاني.

◆ زده کونکي دې متن ولوی، په هغه کې دې صفتونه پیدا او په خپلو کتابچو کې دې ولکي او بیا دې خرو تنه هغه د خپلو توګیو الو په وړاندې وړاني.

۶— په کوم سیموم کې چې د ماین ایستونکو له خوا به سره او سپین رنګ تېږي

۱۰۰

رنگ شوی وی، دانسی دخه معنالی؟
◆ که چهری په کومه سبیه کی د ماینونو د شته والی نبپی تر سترگو شي، خدہ باید

پنځه و پښتم لوست

بامیان یوه لرغونې تاریخي سیمه

- تاسې د هېډاد کو مر و لایتوټونه تله تللي یاست؟
- په کوم ولايت کې موزبات لرغونې تاریخي اشار او خاکونه لیدلي دي؟
- زموږ هېډاد ګران افغانستان اوس ۳۴ ولايتونه لري چې هړيوېي د هېډاد د یوې مهمې برخې په توګه له ځانګړې اقتصادي، ټولنیز، لرغونې تاریخي او فرهنگي ارزښت ځنځه برخمن دي. یو له دغور و لایتوټونو څنډه د بامیان ولايت دی چې په دې لوست کې پې درېښنو.

پامیان د هبواد په مرکندي برخه کي پروت مشهور ولايت دی. د دې ولايت تاریخي لرغوستیا دېری وړاندې زمانې ته رسپری. تاریخي اثار هې د لرغونې اړیاپی مدنیت استازښوب کوي. مشهور چننایي ګرځندوی هیو ان تنسنگ په پنځمه میلادي پېږي کې دغی سیمې ته ورغلی او په ((چننایي یونیکونه)) نومي کتاب کې پې د هغه د لرغونو اثارو او جغرافیوی خرنګوالي په باپ يه زړه پورې خرگندونې کړې دي. پامیان د غورښد له لارې له کابل او د حاجی ګګ او بند امير په وسیله د شمالي ولايتو奴 او همدارنګه د لعل د سیند په واستله له هرات او ارزگان سره ګډه لاره لري.

په دغه ولايت کې اوس علمي او فرهنگي بهير د چټکې وړي او پرمختیا په حال کې دی. د ولايت په مرکن، پلا پېلو ولسواليو او لېږي ګلکۍ الو سیمومو کې د نجونو او هلنکانو له لوړښو او ثانوی نښو ونځیو سرسریره په مرکز کې یو پوهنتون هم لري چې پکې په زړکونو زده کړونکي او محصلین په زده کړو پوخت دي. چاپې خپرونوپی (مجلې او اخبارونه) او نورې دله یېږي رسنۍ راډيوسي او تلویزیونې خپرونوپی هم لري.

په دې ولايت کې دېر تاریخي اثار او د لیدلو وړ خایونه شتند. تر تو لو مهمې په د بودا مجسمې دې چې اوس پنګې شوې دي، د ضحاک او غلغلې پهار نښې نښاني، بند امير او د بولنډ دوري دوول دوول سېچې او داسې نور لرغونې اثار دې چې د پېر لرغونې بدای فرهنگي او تاریخي اهمیت خرگندونې کوې.

پامیان یوه غرفني سیمه ده چې دکنې وړ څمکې پې لېږي، خو پېږي پېښکې درې او طبیعی منظرې لري او د سیالانیاوا او ګرځندویانو پامونه پې ځانته را ګړو له ده.

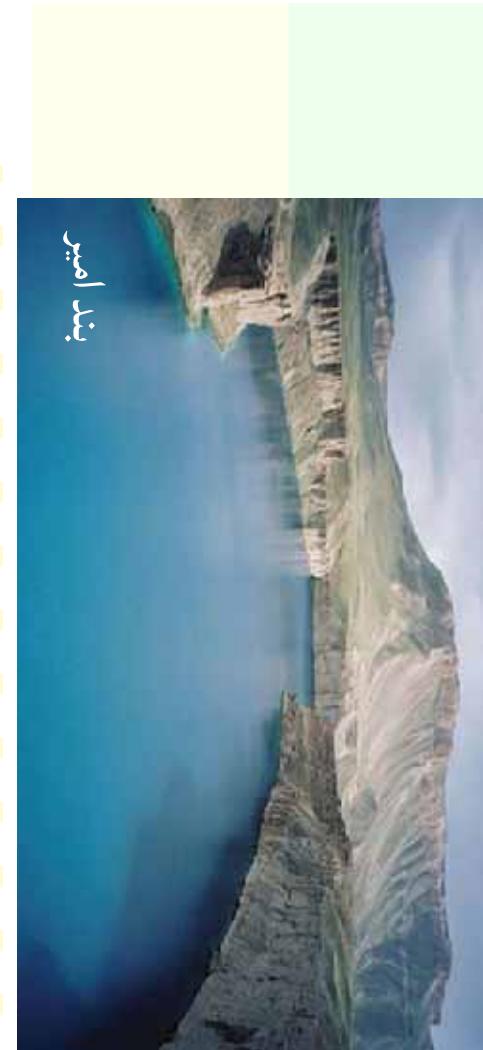
غرفني اقليم لري چې واordin او پېرسوپه دی. اورې پې نند او ژمنې پې پېږددي. د غنممو کښبت پکې لو او ګچالو پې تر تو لو مهم کړنیز پیبد او اړګنبل کېږي. د چنار د ونو خنګلونه هم پکې پېږددي. د پامیانو سیند او د غزنیو سیمیو چننې پې د څمکو د خړو پوړو پهاره د اووو مهمې زړمې جوړوې. پېږ وګړي پې به مدارۍ او د لاسې صنایعو به جوړو لو بوخت دي. د بابا غره له لسنو او د اژدر په دره کې د کانې او بو زړمې لري چې د روغتیا پاره دېر ګټورې دي. واهه او لوی کانونه هم لري. د حاجی ګګ د او سپنې کان

بی بیر مسٹر ور دی.

دغه ولايت د خپل غرزي مو قعيت زرلو له امله پخوا د تیگ رانگ يه بونه کي جوي
مو اصلاحاتي سنتوزي درلو هي، خرو اوس دا سنتوزي تر پوره حل شوسي او ياد له منځه تللو

لکن بیان نہ کرے اور شو شہری و مسوائی بھی اسی کی وجہ سے مزکر ہے۔

بلیمان پوری نسبی اویه، هو، بنسکلی او پر زپه پوری طبیعی منظری، دلیلو و رحایونه او چه روزات لرغونی تاریخی اثمار لری. داتول زموده هبود و دارای فرهنگی میراثونه گنل کمپری، باید سلطنتی ته بی هر ارجیزه پاملنه وشی.

۱۰۷

بایمان زمود دهیاد به مرکزی برخه کپی پیروت ولاست دی. خیره تاریخی
لرغوتیا، او بدای فرهنگی تاریخی اثار لری. دایو غرني ولاست دی. دکر و ده
حکمکی بیه کمی، خو خبری بشکلی او سمسوری دری او به زره پوری طبیعی
منظري لری. ددی ولاست زیارت و گردی به مالداری، او دلاسی صنایعو به جوړولو
بوخت دی. په فرهنگی لحافظ اوس د چتک پرمختګ يه حال کې دی.

فعالیتونه

۱- خینې زده کونکي دی متن د تولگي په وړاندې ولوی.

۲- هغه لغونه چې بسونکي د متن د مفهوم او محتوا د توضیح او تشریح په مهال پر تخته لیکلی، په خپلو کتابچو کې ويکي.

◆ زده کونکي دی د هغه نورو ولايتو نومونه چې دوي بي پښتني، په خپلو کتابچو کې ويکي او په وارسره دې هغه د تولگيو الو په وړاندې ولوی.

۳- خینې زده کونکي دې د تولگي په وړاندې د متن د هغه په مفهوم په هکله چې دوي خوبنښې، خبرې وکړي.

۴- دا لاندې په پښتې ځواب کړي:

- ◆ لرغونې تاریخي اثار کوم دي او شه ارزښت لري؟
- ◆ په بامیانو کې کوم تاریخي اثار او خایونه شنډه؟
- ◆ داسې کوم بل ولايت پښتني چې لرغونې تاریخي اثار او خایونه پکې شنډه؟
- ◆ ۵- د جملو دا لاندې تتش څایونه په پنسل سره په مناسبو کلمو ډک کړي.
- ◆ بامیان د هبوا د په ..... برخه کې پېروت دي.
- ◆ په بامیانو کې د هواري ځمکې په پرته ..... زیات دي.
- ◆ بامیان پنځلې درې او په زړه پورې ..... لري.

کورنۍ دنده

د خپلې کورنۍ یا نورو مشرانو خخنه و په پښتې چې د هبوا د په کومو ولايتو نو کې ده
زیات لرغونې تاریخي اثار شته. راتول کړي معلومات د بلې وړخې په پښتو درسي ساعت کې د تولگيو الو په وړاندې ولوی.

سره میاشت

شپږ ویشتام لوست

■ تاسو دلسي خېریده ټولني يا اداري پېښي چې د ناوړ طبیعې پېښو یا جګرو له
امله له زینمن شو و ګړو سره مرستې کوي؟
په ملي او زېړو الله کچه خېنې داسې ادارې شته چې له مصیبت ځیلو سره په
خانګرې توګه له هغنو کسانو سره چې د طبیعې افتوونو (زیزو، سیلايونو او نورو)
او جګرو له امله زینمن شوی، مرستې کوي. په دوو خېریده ادارو کې یو هم
((سره میاشت)) ده چې دلته په دې لوست کې دېښتو.

بیوزلو او مهتاجو و گپو ته دخوراک، خشناک، استوگنی، رو غتبا، بسوونی، روزنی،
کارکسب او داسپی نور و شیانو برایرول د مرستندویه او خپریه تو لنو دندی دی.
دا خپریه او مرستندویه تو لنبی هم په نهیواله او هم په ملي کچه د نبری په هپوادنو
کې موجودي دی له دغور مرستندویه تو لنو شخنه يوه هم ((سره میاشت)) ده چې د نبری به
تولو هپوادنو کې شتنه او په بېلا بېلوا نومونو بلدوي.
د مثلال په دوبل په عربی هپوادنو کې بې («هلال احمر») او په لوپیچه نبری کې بې

Red Cross ((سور صلیب)) بولی.

د دې مرستندویې تو لنبی لومړنی بنسټ په ۱۸۶۴ کال د نولسمی پېږي د جګرو
په بېلړ کېپښو د شو چې په بشري تو لنه کې پېړه مرګ ژولبله شوې وه. موڅه بې
د جګرو پېر مهال د پیشانو، د جګرپه له پنډیانو سره مرسته کول وو. لومړۍ سېږي چې
ددغسپی یوې تو لنبی د جبور ولو فکر ورسه پیدا شو، د سویس د هپواد استوګن هازري
دونات نومیده چې له همدې امله د دغې مرستندویې تو لنبی د بنسټګر ویار ورپه برخه
شوی دی.

زموږ په هپواد کې هم دغه مرستندویه تو لنه له دېر و کلونو را هیسي شته او په
بېلابلو نومونو پاده شسوې ده.
لومړۍ څل چې په ۱۳۰۸ هـ. ش. کال تاسیس شوہ، د «مجلس امداد یه» په
نوم ونډول شوہ. په ۱۳۱۱ هـ. ش. کال یې ورته د «صراب احمر» نوم ورک.

په ۱۳۱۳ هـ. ش. کال یې نوم ((هلال احمر)) شو او یه ۰۱۳۳ هـ. ش. کال د

((افغانی سری میاشتی توئنده)) و نومول شو.

د افغانستان د ((سری میاشتی توئنده)) په ۱۳۴۰ هـ. ش. کال د سره صلیب د نړۍ الی
کهټي په خرا په رسمايت و پېژندل شوه او د دغې نړۍ الی توئنې غږښوپ یې تر لاسه
کړ.

په نړۍ الکچه په اسلامي هپاډونو کې د دغې مرستندوې توئنې د پېژندنې لويه
ښبه هلال یا میاشت د چې سور رنګ لري او په غیر اسلامي هپاډونو کې د دې
توئنې نښه په سپینه خمکه باندې د صلیب علامد ده چې هغه هم سور رنګ لري او
سور صلیب یوه نړۍ اله مرستندوې توئنده او اداره ده. هر چېږي د جګري له قربانيافو،
غم ځیلو او بیوزلو سره دوول دوول مرستې کوي. دا توئنې د چا عقیدې، رنګ، ژې او
توم کته نه ګوری. هر څوک چې هر چېږي مرستې ته اړوی، د هغوى د مرستې لپاره
خان رسوی او خپلي مرستې د هغوى په واک کې ورکوي. همدارنګه د پېلا بلو افټونو،
زملو، او سیپلابونو په وخت کې هم له زیانمنو کسانو سره مرستې کوي.

((سور صلیب)) یې یولي.

د جګري پر مهال دې توئنې روغتیاپی دله د تیپانو درمنه کوي. او د علاج پیاره
یې روغتونزه ته لېږدي. د جګري د بندیانو او ورکو شو و کسانو احوال معمول موی، د

هغوي ليكونه او پيغامونه يې كورنبو او خپلو خپلو انو ته روسوی، ياد هغوي د تبادلي په

برجه زیم مرسمیه توری

خانیا، و سی ام تا این سه سو می سنته کو که هفته کی اسما میستند: دنیا، سلا، سلکه همه اند اه

ولسنو ته د اړتیا په وخت کې روسوی او په دی دوول خپله بشري تو لښېزه دنده ترسه کوي. په توله نېږي کې د بېلا پېلو هپوا دونو دو متونه، عام خلک او په تېره پانګه وال له

卷之三

سیجو کی د طبیعی افتونو او جگرو د رامنخته کیدو له امله له مصیبت چکلو او کدو وال
سره تو خپله تو انه لازمی مرستی کری دی او دا لپی رو انه ده. زموږ دغې تو لني د هپوا د
په دنه کي له مرستو سریره له هپوا خنده بهر هم مرستی کړي دی او خپله نه بيو الله دنده
پېښو و درېښي.

زیانمن شوو ھپادو الو او ان دا چې د برو نورو خالکو ته پنجيل وخت د مرستې رسولو رموږ پا به و اهل پداوون ھم باید له د سی مرسسند وی چیره ادارې سره مدري مرسمه وکړي او له دی لارج دی د سبې پیاشت مالي بنسټ پیاوړ کړي چې چې صیبت ځیلو او جو ګډ ششي.

پ. جبوار کی سسیتی پیچو اور اپر سوسٹری مرسیتے ہوں یو رپی - سری ہی سسیتی -
تو لئی دندھ نہ، بلکی دا دھر بالحاسسه انسان دندھ ده چبی له اپو خلکو سره په خپل توان
له مرسیتی کولو شخند ددھ و ندھ کرپی، چینپی به مالی مرسیتی ته اپه لری، چینپی به د یو بنه
او ہوسا ژوند لپاره لازمی لارنپو ونپی ته اپه لری. په ہر حالت کی هغۇرى مرسیتی ته ار
دی او یايد له هغۇرى سره په انفرادی توگه او ھم د سری میاشتی او نورو خیریہ تو لئیز و
تو لئو له خوا مرسیتی وشی.

د متن لندنیز:

سره میاشت یور خیریه مرستنديه تو لنه ده چې له مصیبت ځپلو سره مرستې کوي. دا تو لنه زموږ په هپواد کې خرسنیزی د مخه تاسیس شوی. لوړۍ د ((مجلس امدادیه)) بیا د ((محراب احمر)) وروسته د ((هلال احمر)) او په پای کې په ۱۳۰ هـ. ش. کال د سرپ میاشتی په نوم ونمول شوو. دا تو لنه د سره صلیب د نهید الی تو لنه غربتوب لري. د نهید الو مرستو او کورنیو مرستو او د ځپلو ملکیتونو د عایداتو له منځی له اړښو خلاکو سره مرسته کوي.

فالیتونه

۱— زده کونکی په ارسه د متن یو یو پر آگراف ولوی.

۲— زده کونکی په ځپلو کتابجو کې د متن د عمومي محتوا په رباکي دغه لاندې جمله او پدده کړي او د خو جملو یو عبارت دي ویکي:

سره میاشت یوه خیریه مؤسسه ده چې له مصیبت ځپلو وګرو سره مرسته کوي. دا

مرستې ...
◆ خپل لیکلی عبارتونه دی د ټولګیو الو په وړاندې په لور غږ ولوی.

۳— دې لاندې پوښتو ته ځواب وایسی:

◆ د سرپ میاشتی مرستنديه تو لنه بنسټ کله او ولې کیښو دل شو؟

◆ سره میاشت زموږ په هپواد کې کله رامختنه شوی او په کومو کومو نومونو یاده شوی ده؟

◆ سره میاشت په کومو حالانو کې له خلاکو سره مرسته کوي؟

◆ که ستاسې په کلې یا سیمه کې کومه طبیعی پیښه رامخته شې، له خجل تو ان سره سم به شه مرسته وکړئ؟

۴— ځینې زده کو ونکي دی د تولګي منځ ته راویل شي چې د درس د عمومي

محتوا او مفهوم په اوه خبرې وکړي.
۵— زده کونکۍ دی په درېو دلو و پیشل شي: یوه دله دی له متن خنډ داسې کلمې را داخلی چې په ((س)) توری پیل شوې وي، بله دی په ((ت)) توری او بله دی په ((ه)) توری پیل شوې کلمې له متن خنډ په پلڅو کتابچو کې وليکي او هغه دې په مناسبو جملو کې وکړوي.

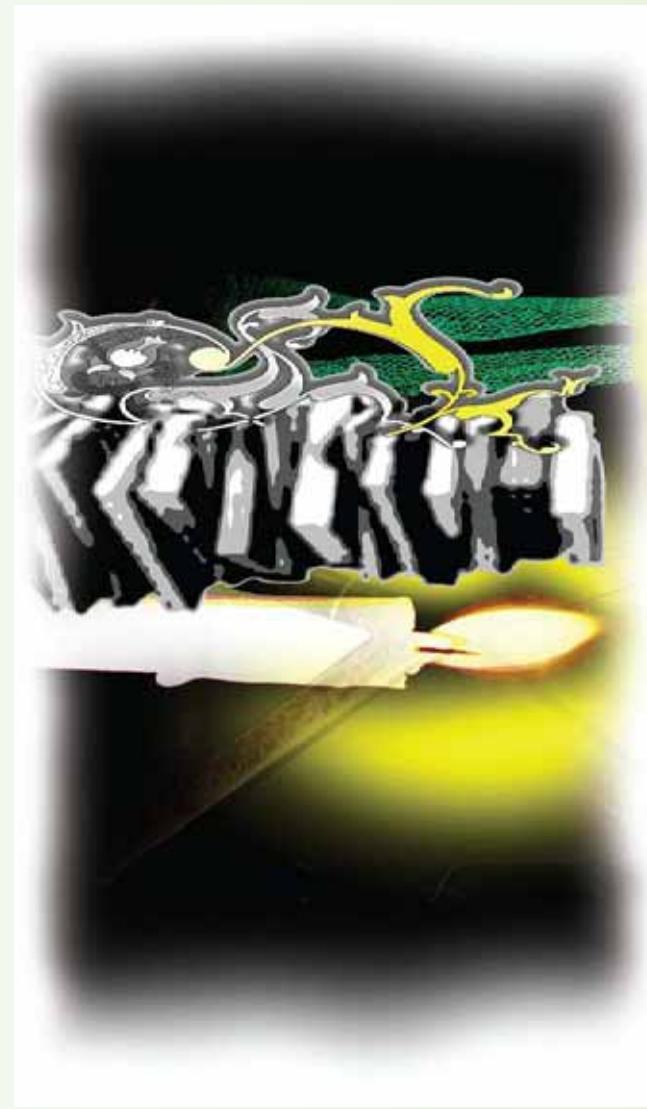
۶— یو زده کونکۍ دی دګل پاچا الفت د شعر دا لاندې خو پیشنه په تخته وليکي او ځینې زده کونکۍ دې پورته شي چې د هغه مفهوم په چپلو الفاظو وړایي: ژاري په غډونو کې خوا خربزې له هر چا سره سل پېنځان سوزري د یوري شمعې ژړا سره وک زړکۍ له اوبنکو ګرځۍ وریځۍ په اسمان کې یا څه ژړا ملکرې ده دژوند یوې برینينا سره تول باغ ژړیدلې ځکه اوبنکۍ دې دګل په منځ چې لاهه داغلی زړونه شنته صحراء سره چېږل که نه پهایي انسان ته چې د بل په غم خمجن نه شي لويه بدېختي ده چې خروک نه ژاري له چا سره

زده کونکۍ دی دکور، کوڅي او یاکلي له مشرانو خنډ و پورښتي چې که د دوی په یادېښت د طبیعې پېښو له مصیبت څيلو سره سرې میاشتې او یاکرم شستمن شخص کله مرسته کړي وي، هغه دېږي خاطرې په توګه وليکي او په بل پېښتو درسي ساعت کې دې په توګيوالو به وړاندې ولوړي:

کورني دنده

او پیشتم لوسٹ

صدر خان خنگ

تاسې پښتو زې ته د خوشحال خان خنگ د کورنۍ د ادبی خدمتونو په اړه څه
اوږدلي دي؟
په یو ولسمې او د ولسمې هجري پېړيو کې پخپله خوشحال خان خنگ او د هنډه
کورنۍ پښتو زې او ادب ته د ستایني وړ خدمتونه کړي دي. دوی د منظومو او
منثورو اثارو په لیکلو سره پښتو ادب ته د پېړه بډاینه وربېلې ده. د خوشحال
خان په زامنو کې شو تنه د پېړ نومیالی ساعران تېر شوی دي. له هغه شخه یو یې
صدر خان خنگ دی چې په دی لوسټ کې یې در پیژنو.

صدرخان ختنک دېښتو دنومیالی شاعر او فرهنگیال شخسيت خوشحال خان ختنک زوی و د زوکړي کال یې په ځینو ادبی څیپو کې ۱۰۶۵ هـ. ق. اټکل شوی دي. د صدرخان زده که او د بیوونې او روزنې بهير د خپلي علمي فرهنگي کورني په چاپسیال کې، په خانګري توګه پخپله د خوشحال خان ختنک په لاس تر سره شوی دي.

صدرخان پچله هم دې تکي ته اشداره کوي:

زما پلار ځای یې جنت شه
په اولاد په برکت شه
هر تعلیم یې واما را کړ
په تعلیم یې سخندان کړم
په ویل یې سخن ران کړم
چې په درست په دافونون کړم
په ویل یې نور ما ذون کړم

صدرخان ختنک د ختنکو دکورنۍ یو عالم او فرهنگیالي شخصیت و پیاوړي علمي او ادبی ځپره یې موباته د هغه له ځپلو راپاتې منظومو اثارو شخنه ډپره پنهه راجوښدلي

شي.
نوموری پچپلو شعر ونو کې له خپل نامه سره ((خوشحال)) د تخلص په توګه راوبري او له همدی امله د ((صدرخوشحال)) په نوم له ادبی شهرت شخنه برخشن شوی دي. له صدرخوشحال خخنه ځینې منظوم لیکلی کتابونه راپاتې دي. په هغرو کې یو ((دلی او شهی)) نومېبی. دا یوه ملي ولسي کیسیده ده چې ۱۰۱۱ هـ. ق. کال په نظم شوې ده. بل کتاب پې د ((ادم خان درخانی)) مشهوره ولسي کیسیده ده. دابې په ۱۱۲۴ هـ. ق. کال په نظم لیکلکی ده. دا دواړه اثارې د پېښور پېښتو اکادمي له خوا چاپ شوې دې. نوموري د ((معجزات رسول ﷺ)) او ((د حضرت علی ګنګنامه)) په نومونو دوه نور منظوم کتابونه هم لري چې قلمي نسخې پې شته، خو تراوسه چاپ شوې نه دي. صدرخان د اشعارو د ډیوان هم د روود، خو تراوسه تر لاسه شوی نه دي، ځینې خواره واره شعرونه (غزوې، قصیدې او مخصوصونه)^۱ یې شته دی چې موږ ته د نوموري د شعر

او ادب د قوت نسه خرگندويي کولاي شسي.

صدرخان ختک په څوانۍ کې له خپل پیلار سره د ملي مبارزي دهک او سنګر ملګري و دروسته بې پیا د افضل خان ختک د سوداري، پر مهل په ۱۱۰ هـ. ق. کې د تبری د فوجدار دنده ترسره کوله.

د صدرخان ختک ټوند تر ۱۱۲۴ هـ. ق. کال پورې بادري دی. تر دغه کاله پورې

افضل خان ختک د خپل اثر ((تاریخ مرصع)) د پیښو په بهير کې ده نوم راوري دی. تر دی وروسته یا انه ده جوته چې تر کومه پورې به ژوندي و دلنه د بلګي په توګه هغه شعر راوردو چې د خپل پیلار (خوشحال خان ختک) په مهينه بې د وړنې په دول ويلى دی:

نور دي وارو فرزندانو درته شاکره
مګر ستا په خدمت ما تړۍ ملا ده
که دي نور اولاد دولت و ګانه موږ ته
لوئه ګټه دولت د تارضا ده

که ته ولا پری زه دی وسپارلم خم ته
دادی لویه غمخواری کرپ زماده

چی ستا خم په سر لرم زما خه خم دی
ستا د غم سایه زما په سر هماده

ستا لرم به زه هر گز پری بدل نه کرم
نه مره حوت کی سنه زر سبل دویمه خور وه
یه دنیا چی خه هوس خوبنی هوا ده

ورح جمعه د څانبت په وخت دی بیله ساده
لاب کله شي سبا ((صدر خوشحاله))
د آشنا د دین ژمنه په سبا ده

څرګندونه:

غزل: د نظم یو دول دی چې د ښتونو شعېرې له پنځو څخه تر ښلسو پورې وي.
تول ښتونه یې په یو وزن وي او د قصیدې په څېرپه ډافیه کې له مطلع څخه پېروي کوي.
لومړۍ بیت ته یې ((مطلع)) او دروستی بیت ته یې ((مقطع)) وایي.

قصیده: لغوي معنا یې قصد او اراده ده او په ادبی اصطلاح د نظم هغه دول دی چې

تر یوې مطلع لاندې ويل کړې. د ښتونو شعېرې بېي معمولاً تر غزل زیات له شپږسو
ښتونو تر ۱۰۰ ۲ پورې او یا له هغه نه زیات هم رسیدلې شي. هر ډه قصیده بوه مطلع،
مقطع، نسب او تشبیب (غزل) هم لري.
مخمس: د شعر یو دول دی چې مطلع او بندونه یې پنځه پنځه مسری لري. پنځه
واړه مسری یې یو دول ډافیه لري. بندونه یې پنځه پنځه ډافیه او شپږډ له مطلع سره
هم ډافیه وي.

د متن لندوز:

د خوشحال خان خنک د فرهنگیالیو زامنو په دله کې صدرخان خنک هم د لوړ علمي او فرهنگي شخصیت خاوند دي. نوموردي په علمي شخصیت سرېږد، پیاوړي شاعر هم و په شعر و نو کې پېچل نوم صدر خوشحال راوبږي دي. له ده خنده د ((دلۍ شههی)), ((اډم خان درخانې)), ((معجزات رسول)) او ((حضرت علی جنګنامه)) په نومونو منظوم لیکلې اثار راپاڼي دي. د اشعارو د ټولانې تراوisse لاس ته نه دی راغلی. خواړه واره شعروزنه بې شتنده دي. تر ۴۲۱ هـ.ق.

کال پورې بې ژوند باوري دي.

۱— زده کونکي دی متن په خپل وار په لوره غښ و لوړي.

۲— زده کونکي دی په دوو پلو پبل کړای شي: یوه دله دی له متن خنځه ((خاص نومونه)) او بله دله دی ((صفتونه)) لست کړي. د دواړو ډلو استازی دی هغه د ټولګي په وړاندې ولوړي.

◆ بیا دی دیوړي دلي استازی بیو بیو خاص نوم پر تخته و لیکي، دلي زده کونکي دی هغه په مناسبه جمله کې وکاروړي.

◆ دلي استازی دی لست کړي صفتونه پر تخته و لیکي او د هغې پلې دلي بیو تین دې هغه په مناسبه جمله کې وکاروړي.

۳— ځینې زده کونکي دی د متن د مفهوم او محتوا په اړه زده کړي معلومات نورو ټولګيو الو ته وړاني.

۴— دې لاندې پوښتنو ته څواړونه وړاني:

◆ صدرخان خنک کوم کتابونه لیکلې دی؟

◆ تاسی د صدر خان د ادبی شهرت لامل خه گنھی؟

◆ په متن کې د صدر خان ختک له لوړي شعر خنډه موڅد مفهوم و اخیست؟

◆ ۹- د دې لاندې پښتني سم څو اب په پنسل په نښه کړي:

الف: د لى او شنه، منظومه کيسه خوشحال خان ختک لیکلې ده.

ب: عبدالقادر خان ختک لیکلې ده.

ج: صدر خان ختک لیکلې ده.

د: له دې پورته شاعر انو شخنډه یو هم نه ده لیکلې.

◆ د لاندې جملو په تشتو ځایونو کې مناسبې کلمې وکاروی:

◆ صدر خان ختک د ..... زوي و.

◆ ادم خان درخانی ..... په نظم لیکلې ده.

◆ صدر خان تر ..... کال پورې ژوندي و.

کورنۍ دنده

د خپلې سیمې د کوم پیژنډلی شاعر د ژوند او شعر په هکله په کور کې لنډ معلومات
ولیکۍ او د بلي ورځ په پښتو درسي ساعت کې پې د توګيروالو په مخکې ولوی.

ادیبات یو ازې شعر او نثر نه دی، هر څه چې په لوستونکو او اورېدونکو
مشتبه اغږد وکړي، پېچله د ادب یو ډول دي.
(اتلول فرانس)

اته وېشتم لوست

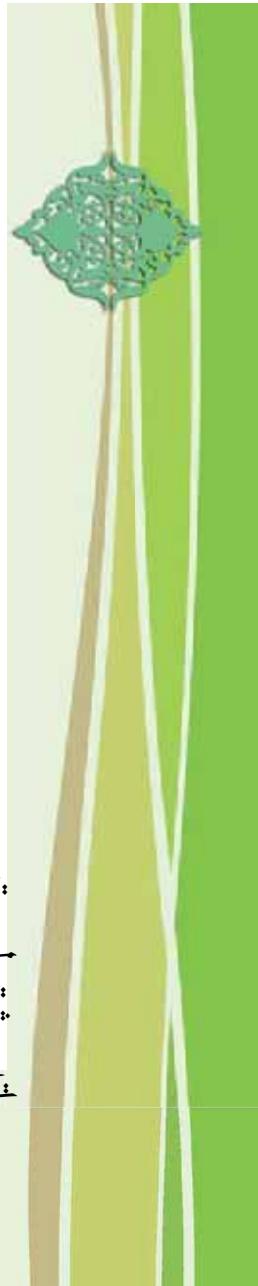
د ولسي ادب چوولونه او مانگرۇيىاوى

■ تاسپى په خپله سىمە كى داسپى خوک پىزىئى چىپ نالوسىي وي، خىر شعرونە
وابىي؟

■ داسپى خوک در معلوم دى چىپ كەلەكىسىپ وابىي نارپا او ئىخپۇنە هەمپكىپ بە خواپە
غېر وابىي.

هر ولس دوه دولە ادبیات لرى: يې يې ھەندە لىكلەي ادبیات دى چىپ بە تولنە
كىپ دباسادە لوستو وگەر لە خوارامنختە يا ويل شىوي، لىكل شىوي او خۇنىدى
شىوي دى. او بل ھەندە ادبیات دى چىپ د تولنې د نالوسىتى يابى سوادە او عامو
ولسىي وگەر لە خوارامنختە يا ويل شىوي او پەشىغاھى يېنە لە يې نىسل ۋەختە بىل تە
لېپىدىلىي وي. دى ادبیاتو تە ((ولسىي ادبیات)) وابىي چىپ بە دې لوست كىپ بىرىپ بە
لە دەول بىشت كور او دەھفو دېپلا بېلۇ دوچۇنۇ نۇرمۇنە درىزىشۇ.

ولسي اديياتو ته شناهه او فولکلوري ادييات هم و ايي. دا ادييات د هر ولس او

تونې د اديياتو د تاريخ ستره او مهمه برخه جوره.

پښتون ولس د افغاني تونې د یوې سترې برخې په توګه د ولسي اديياتو پهه بهائيه او ارزښتمنه پانګه لري. زموږ خالکو د پېړيو به اوږدو کې خپلې پهري ههلي، اړمانونه، خوبنټي، خوبني، مينې او د توښز زوند نور ده کړه وره په ځپلو ولسي اديياتو کې منکس کړي دي او هنده پيا په شفاهه دوبل له یو نسل شخه بل ته لېپیديلۍ او تر مورډ رارسېدلې دي.

عام ولسي وګړي که شه هم پهري په لیک لوست نشي کولې، خو پیاوړي هنري او اديي ذوق لري. دووي چپل دغه اديي ذوق د ولسي اديياتو په پلولو كالبيونو کې ځایوي، پښني او موضوعات په پوره ساده، خوږدې ژړه او په زړه پورې پنهه پيانو.

د پښتو ولسي ادييات لومړي په دو و سترو برخو و پشنل کېږي:
منظوم ولسي ادييات، نثری ولسي ادييات

لومړي – منظوم و ولسي ادييات:

د ولسي اديياتو منظومه برخه زموږ د ولس د هنري او اديي استعداد پهه زړه پورې ارزښتاكه معنوی شتمني او پانګه ده. د اديياتو دا برخه موږ د خپل ولس د توښز ژوند یوه رښتنې هنداره بللى شو.

د پښتو منظوم و ولسي ادييات په دوو څانګو و پشنل کېږي: یوې ته یې عام ولسي شعرونه یا سندري و ايي او بلې خانګې ته یې خاصې ولسي سندري یا شعرونه وايي.

عام ولسي شعرونه یا سندري: هغه شعرونه دې په شاعر يا ویناوه الې معلوم نه دې او د تقول ولس ګډ مال پلل کېږي. په دې شعرونو کې دا لاندې دو لوونه شامل دي:
(۱) د مينندو سندري (۲) د ماشومانو سندري (۳) منظوم اړونه (چېستاتونه) (۴) النبې (۵) سروکي (۶) د اتن ناري (۷) د نکلونو ناري (۸) کاکۍ غارې (۹) تاریخي ناري

(۰) منظوم قالونه (۱) منظوم متلونه (۲) د بنخو سندري او نور.

خاصي ولسي سندري: دا هغه سندري يا شعرونه دي چې ويناو ال او شاعران بي په ولس کې معلوم او پېژنډل شوي وګري دي.

دا شعرونه دا لاندې دولونه لري:

(۱) رباعي (مقام) (۲) غزل (بدله) (۳) چاربيته (۴) لويده (۵) بگتی (۶) داستان

دوييم - نشي ولسي ادييات:

ولسي نشونه هغه او پهدي او لندي خوبنې اديي ويناوي دي چې په ولس کې رامنځته کېږي. دغه ويناوي دټول ولس له خواکره او پنجي شوري او یا خوله په خوله، سينه به سينه د پېړيو په اوپدو کې له یو یښت يانسل څخه بل ته لېږدلي دي.

د پښتو منثور ولسي ادييات دېر دولونه لري، خو مشهور يې دادي:

(۱) ولسي نکلونه (۲) وربې ولسي کيسې (۳) متئور متلونه (۴) اصطلاحات او محاوري (۵) توکي تکالۍ (۶) ولسي نتماري (۷) رمزونه او کتابي (۸) تکيه کلامونه (۹) کړکي او انګريز (۱۰) سترۍ مد شي او په مخه نېه (۱۱) دعاوې او پښير او (۱۲) کيسې (۱۳) روایات او نور.

مود د ولسي اديياتو د منظوم او منثوره برخو لنده پېښنده وکه او د هغه د بېلا بېلو دولونو موږازې نومونه واختیتل، دېلا بېلو دولونو پوره پېښنده او پېړکې بدې په دروسته لوره توګه کې ولوئ. داته د دي اديياتو ځینې دېږي عامې خانګرنې هم درېږنو:

۱— ولسي ادييات د موضوع په لحاظ د ولسي او کليوالي ژوند او توګنښو او کوښه شرګندوي کوي. ولسي کليوال ژوند او چاپېرال پکې منځکس کېږي
۲— د ولسي اديياتو (نظم او نثر) زبه دېره ساده، سوچه او د خالکو له ورځنې، محاوري سره برابره وي.

۳ - به دی ادبیاتو کی هبری لوری مبالغی او له حقیقته هبری خبری نه لیدل کبری.

۴ - د پریو شو اغزیب په دی ادبیاتو کی هبری کمپی دی.

۵ - دا چې د دی ادبیاتو زیاته برخه د نالوستو او بیسواهه و گهرو د ذهن او فکر مھصول ده او رامنځته کرونکي پې به ولس کی او سبزی د خپل ژوند چالپیسال زیات

مسایل یکپه کتب مبت انځکاس موومی

۶ - په ولسی ادبیاتو کی پسلکی والی، ربنتیوالي او اسانوالی په جړه پنهه ځان بسکاره کوي.

دا چې زمزد ولسی ادبیات زیاتره په ولس کی په نالیکلې پنهه خواره واره شنته، د دی پیاره چې له هېږینې او ورکېښې وړغورل شسي، پاید چې د هغه راټولولو او په کتابې

بنهه چاپ او خپرولو ته ځانګړې پاملنې وشي.

دلته د ولسی منظوم ادب له دولنو خنده د چارښې، نیمکی او ګڼی شهه برخې د پلګې په توګه راوردو:

۱ - چارښې: د پېښتو د ولسی شعرونو یو مشهور او په زړه پورې ډول دی چې اوږده اوږده حماسی او عشقی ډول ډول مضامین په کې راړول کېږي. یو سر لري او ورسپی بندونه راشې. د هر بند په پاکې قالافیه تکرارېږي:

سر: په چې کې دال په بنې خنجر نیسمه غلیم ته مخده براپې نیسمه
یابه له صدقه خپل وطن شی زما یابه په سرو وینتو ګفن شی زما

xx

بند: په دروغو نه دی دغه لایې زما په غزوو واره پاکې زما

که چېږي بزید مې یو څل راغنى په تا
ملته وصیت د مور او پلار شوو دي په یو څل نه په خرو وارشوو دی
دنګ بر ځای ورکوئ سر زامنوا مختورن مه شی په محشر زامنوا
وصیت د پلار به ګاهی هېر نه کړمه خرو ځان د هغه پلار په خپر نه کړمه
کله به هېر د پلار سخن شی زما یابه په سرو وینتو ګفن شی زما

۱۴۳

۱- ځینې زده کو ننکي دی متن دنورو توګرو او په وړاندې په لوره غږدلوی.

وژغورل شی.

ادبیاتو زیاته برخه نایاکلی ده، پاید چې راتوله او له ورکېدو او هېږیدو خنډه چې د هغۇ له مەنجى له نورو لیکلوا ادیبايو خنډه بېلېږي. د دې لپاره چې د دغور جوړوی. دا ادبیات هم په لومړي سر کې په نظم او نثر بېلېږي او پیا هرره برخه په ځانته بېل دولونه او شکلونه لري. ولسي ادبیات يو لې داسې ځانګړې لري

د متن لندېز:

مر به شم طاعون به مې شي مرض گران دی

مسننې رقیبان بللي ورسروه راز کا
مستنه خیالی ګره جللى دوري د بازا
لاره د ګوړر په لورې قدم په ناز کا
دي ویل خفه نه شېږي پاره خنډاي مهریان دی
د یو نېټ دا شعر له ساز سره په فېړه تېښو او خوندروه نېټه ویل کېږي
یه عمومي دول یو نېټ وي. دا شعر له ساز سره په فېړه تېښو په خېږد سر لري چې
بېلګه: پاس په باره کې او به ګډې وې څښه شينیو اړۍ لونګينه

۲- نېټکه: دا یو دول ولسي شعر دی چې له لندېو سره یو ځای ویل کېږي. د وه
مسننې وي چې کله دواړه بېلېږي او کله یوه لندې او بله او پدې وي.
۳- بېلګه: پاس په باره کې او به ګډې وې څښه شينیو اړۍ لونګينه

- ۲ - تولگی دې دو د دلو و پشل شي. یوه دله دې د منظومه و لسی ادبیاتو دولنه
لست کپی او بلده د مشتورو ادبیاتو د پلا پېلو د لوونو نومونه و لیکی. بیا دی د هری
دې استازی هغه د تولگی په وړاندې ولوی.
- ۳ - زده کوونکي دې د تولگی منځي ته راویل شی چې د ولسی ادبیاتو په اړه خپل
معلومات وړاندې کړي.

- ۴ - دې لاندې پېښتو ته ځواړونه وړایي:
- ◆ ولسی ادبیات په نورو کومونو یادېږي؟
  - ◆ ولسی ادبیات کو مې ځانګړې تیارې لري؟
  - ◆ ولسی شاعران معمولاً کوم وګړي وي؟
  - ◆ عام ولسی شعرونده او خاص ولسی شعرونده خد توپیږ لري؟
  - ◆ دنشري ولسی ادبیاتو مشهور دلوونه کرم دي؟
  - ◆ په لاندې جملو کې تشن ځایونه په مناسبو کلمو په پنسل سره ډک کړي.
  - ◆ ولسی شاعران زیارتہ ..... وګړي وي.
  - ◆ ولسی ادبیاتو ته ..... یا ..... ادبیات هم وړاي.
  - ◆ هغه ولسی شعرونده چې شاعرې په معلوم وي ..... ورته وړاي.
  - ◆ هغه ولسی شعرونده چې ..... یې معلوم نه وي ..... بې ټولی.

۶ - متن په غور ولوی، صفتونه پکي په نښه او پخپلو کتابچو کې یې وليکي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په کور کې پخچله خوبنې یوه فولکلوري ګیسه، یا خرو لنډي او یا
هم خو متلونه وليکي، په راتلونکي پښتو ساعت کې دې یې د ټولکیو الو په وړاندې
ولوی.

ویساگه (لغتونه)

اغیرنگ: تاشرلرۈكى
افت: مصيبة، غم
افراط: زیاتوب، لم اندازى زیات

اقليم: اب و هووا

امان: امن

اندر: يوره پېتىتى قىيلە ده

انس و جن: انسان او پىرى

انخور گىرى: رسami

ایسن: لار، مىسىك، عقىدە، دېن

اخىرى: يوره پېتىتى قىيلە ده

ابه: ارتباط

اسعار: يىسى

استازىتوب: نىايىنەڭى

اىزلى: حەفە و خەت چىپ بىشى ئىدە وي مەلەرم

او سىزمهال: حال، او سىزمانە

استا زى: نىايىنە

ابوندیا: مربوط الی

ارینه: ضروري

پرکره: فصله
پلازمینه: پاینخت

پرنسیلی: پرنسل شوی

پیاویدی: قری، خواکمن

پیرودل: اخیستل، رایول

پارکزی: مرحله

پرخلیک: اهنگر

پرخمن: برخه وال، ونده لرونکی

برهم: گدوه

بنسته: بنیاد، تهداب

بهیر: جریان

بوختیاوی: مشغولیتونه

بوستان: بین، باغ

بهاي: ششتم، غني

بهائیده: ششتمي

بهایي: ششمبي

بنهه: شکل

بلگه: مثال

تهریخن: تو رته و رته

تمنا: هیله، ارزو

تدرکم: نسل، نژاد

تهرمهال: تبره زمانه

((پ))
بانگه وال: سرمایه لرونکی

بانگه: سرمایه، شستمنی

پراگراف: دلیکتی بوده برخه

پردايس: مسابير

پرمتختیا: پرمتختگ، وده

((ت))
تکلی: تعین شوی
تاتوبی: هبود، د او سینه ئای

((ج))

تولگیو ال: هم صفتان
تو لنسیز: اجتماعی

چاپسال: محیط، شارخوا، ماحول

چارو اکی: دواک او صلاحیت خاوند

چمتو: براین، اماده

چور: غلا، تلا

جاویدان: همیشنه، تلبیا^۱

جلاء وطنی: له هپراد خنده لبی کیدل

جنون: لبوتراب

جو تپیری: معلومیری، خرگندپری

جو گده: سیال، ور

((خ))

((خ))

خانگنده: خانگتپیا، خصوصیت، خاص والی

خواخبری: همدردی

خواره و اره: تیت پریک

چپلی: بکول شوی، وهل شوی، خوار، عمجن

خواشینی: خچگان

((خ))

((خ))

خانست: کیجه غرمه

خراگندیبا: معلوموالی

خهربنی: تحقیقات

خیتنی: خارنده

دهشت: وبره، دار

دود: رواج

زغمل: تحمل کول

زنل: دغاری پیری او رسی

زوکه: زبیننه

زنل: زحمت، کوبنښ، هڅه

زنان: تاوان

زیور: گانه

زره بپنوونکي: زره پېدونکي

((ش))

ذات: اصل، ماهیت، وجود

((ر))

زیاره: ترجمه

زغورل: سائل

زانلونکي مهال: زانلونکي وخت/ازمهله

زانغښتی: رانغارلى، راچاپښرکړي

رېړوول: خورول

رعایت: مراعات کول، په پام کې نیول

رفاه: سوکالي، هو ساینه

رنځ: ناروغي

روهانی: منهجي لارښود

روزښن: تربیتی

روزیدی: عادت، معتماد

((ن))

ستوژرمن: له مشکلاټو ډک

سرلیک: عنوان

((ص))

سعادت: نیکழنگی

سلب: به زور اخیستل

سمبلالنبت: سمبال شوی، مجهر شوی

صلمه: زبان ضرر

((ط))

سملالسی: فردی، سمدواره

سموسور: پیش ازه، تازه

طرافت: پیش ازی، تازه گی

سویل: جنوب

((ع))

سیاست: سیاست مدار

سیمجه: منظمه

عاطفه: مهربانی، زرده سوی

عجب: حیرانونکی

((ش))

عدم:

نشسته ای

شاکر: شکر کوونکی، خربن

ششمین: بدای، دمال او شسته خاوند

شخچی: جگچی، جنجال، لایچی

عرف: رسم و رواج، ععنده

عظیم: لوی

عنعنات: دودونه، راجونه

شتفیق: شنلاعت کوونکی

شهرت: مشهورتیا

شهاکار: ببر بشه، لوره او عالی کار

غنج: انقام، کسات

((بنی))

((ف))

بنکلپ: نبنتی
بنیگنجی: گنجی، نبکی

فرهنگپال: فرهنگ پالونکی، دفرهنگ خدمتگار

فرشتی: ملایکی

فضل: نیکی، احسان

گاوند: شنگ ته، خیر مه

گوهر: مرغله

گوانین: تهدید، خطر

((ق))

((ل))

لاری چارچی: دکارونو دسته روسو لو طریقه او
راپورت کیدو درج

و سبله

لرغونی: پخوانی

لذیز: لذتوں، اختصار

لو دی: یوہ پیشتبی قیلہ ده.

لو زرینه: پیزرو

لیو الیتا: دیوہ مینہ، او علاقہ

لیو بیلندہ: کتابخانہ

لیچہ: انداز، سطحہ

لری: سلسہ، پر لہ پسی والی

((م))

کرم: احسان

کره کتونکی: نقد کونکی

کوه: پورہ

کلتور: دود، دستور، تقافت، فرهنگ

کندو الله: شار او ویخار کور

کرم: غوش

کره و پورہ: سلوک، رویہ

محصول: حاصل، لاس ته راغلی خیز

مدھشن: ویرہ اچونکی

((گ))

نومند: نویسالی، دنوم او شهرت خاوند

نومنیالی: دنوم او شهرت خاوند، مشهور

نیازی: دینستشو بود، قبیله دد.

مرستندوی: مرسته کوونکی

مرستیال: معاون

مصنوعی: په لاس جور شرو

محاصر: اوسنی، هم عصر

محاصرین: هم مهالی، په یوه زمانه کې او سیدونکی

مفرد: یو، خالله

مفکرده: فکر، نظریه

هستی: وجود

هلپی خلپی: هاند او هشی، کوبنښن

مقدمی: لمبری، لمبرتو

مقصر: گناهکار

همنوا: همغیری

هوسما: سوکاله

منظوم: نظم شوی، په شعر ویل شوی

منعکس: راغرگیدل، راستیدل، انعکاس

واصفان: ستایونکی، صفت کوونکی

موازننه: برابری، اندول

مورخه: هدف

مبیشت: استقګن، او سیدونکی

مینه و ال: علاقه‌دان

وانجهند: فاصلې

ورین: پراخ، پرائیستی

ونډه: برخه

ویاند: نطاچ

ویار: افتخار

ویجار: وران، زنگ

نامعقول: مشهور، نومنیالی

ناهیلی: مایوس

نشهه بیز: نشهه را وړونکی، نشهه کوونکی

نځښتی: پیچلې، راتاوشوی

نقضان: زیان

اخْحَلِيَّكُونَه:

- ۱- د یونس دیوان، د عبدالله بختانی خدمتگار په زیار، کابل چاپ.
- ۲- خوارد نعمتو نه، فقیر محمد عباس قادریه، پیښور چاپ.
- ۳- د پیښتني قبیلو جزایی، حقوقی اصلاحی قاموس، محمد ابراهیم عطایی، د افغانستان علومو اکادمی د پیښتو څخپنو نړيو ال مرکز.
- ۴- پیښتني لارښود، په هاند صدیق الله رښتین، ټولیورستی بک ايجنسی پیښور.
- ۵- د پیښتو ټري په لندګرام، محقق سید مسی هاشمی، د اړیک ګرځنده کتابتونو اداره.
- ۶- خیالی دنیا، قیام الدين خادم، پیښتو ټولنه، کابل.
- ۷- اریانا دائرة المعارف، دویم چاپ، د افغانستان د علمو اکادمی.
- ۸- ګنج پیښتو، مولوی احمد، پیښور.
- ۹- ګیتانجلی، عبدالرؤف پیښوا، پوهاند عبدالشکور رشاد په سریزه، درېم چاپ.
- ۱۰- له تباکو تر هیرو ویزو پوری، سوس متحقق نعمت الله اندر، د اړیک د ګرځنده خپرونو

اداره.
۱— په افغانستان کې د ژوند چاپېریال سلنډه، پوهاند داکتر حسن پار، د اړیک د ګرځنده
كتابوونو اداره.

۲— فرهنگ ادبیات جهان، زهر اخانلري، شرکت انتشارات خوازمي، ایران.

۳— ۱— د بشر د حقوقو د نړۍ الی اعلامي د اصلاحاو تشریح، ملک سنتین، د هاشمي
ږیاره، د بشر د حقوقو او مدنۍ ټولې شبکه، کابل.

۴— ۱— د افغانستان مشاهير، محقق سید محى الدين هاشمي، د اړیک د ګرځنده كتابېرنو
اداره، پښور.

۵— ۱— په افغانستان کې لرغونې کلاګاني، پوهاند رازقي ټربوال، کابل.

۶— ۱— د الفت مرغلي (شعری کلیات) ګل پاڼا الفت، دانش خپرندويه توګنه، پښور.

۷— ۱— پته خزانه، محمد هوتك، د پوهنې وزارت، کابل.

۸— ۱— د افغانستان د ولايتوںو جغرافۍ، پوهاند غلام جيلاني عارض، د اړیک د ګرځنده

كتابوونو اداره، پښور.

۹— اريانا دائرة المعارف، خلورم ټوک، اريانا دائرة المعارف توګنه، کابل.

۱۰— د صدر خوشحال ژوند او اثار، زردين انځور، پښتو اکادمي، پښور.

۱۱— د پښتو ادبیاتو تاریخ (لرغونې او منځنۍ دوره) سرمهحق زلمی هپواد مل، دانش

خپرندويه توګنه، پښور.

۱۲— زاهد پښتو - پښتو سینید، عبدالقیوم زاهد مشواني، دانش خپرندويه توګنه.

۱۳— فرهنگ تشریحی، داکتر حسن انوری، كتابخانه ملي ایران.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library